

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Punjabi
June 2020

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਜੱਦ ਤਕ ਜੀਣਾ ਹੈ ਤੱਦ ਤਕ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ, ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪਦ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਗੁਣ ਕਿਹੜਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ, ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਬਣ ਕੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੰਗਠਨ ਬਣਾਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਭਾਸ਼ਣ ਆਦਿ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਲੈਕੇ ਆਓ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਜੇ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਗੇ।
- ਗੀਤ:-** ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹਾਂ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਸ ਮਧੂਬਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨ ਆਉਂਦੇ ਹੋ? (ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ) ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਕਦੀ ਇਵੇਂ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਸੇ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਨੇ ਇਕੱਠੇ ਹਨ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੰਡਰਫੁਲ ਬਾਪ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਨਾ ਰਚਤਾ, ਨਾ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਸ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਉੱਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਪਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਸਿਰਫ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ - ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਜੱਦ ਤਕ ਜੀਣਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਤੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੀ. ਕੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਘੱਟ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਗੱਲ ਵੱਖ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਹਾਂ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਪਦ ਮਿਲੇਗਾ। ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਨਿਸ਼ਚੇ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਸੀਂ ਰਾਜਾਈ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣੇ। ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੁਝ ਸੁੱਝਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਸ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਅੰਤ ਤਕ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਲਾਈਫ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤ ਤਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੀ। ਸਮੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜੱਦ ਤਕ ਜੀਣਾ ਹੈ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਰਚਤਾ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹੈ। ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਅੰਦਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਗੁੰਜਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਜੇ ਪੜ੍ਹੇਗਾ, ਉੱਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹੇਗੀ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੂਰਗ ਦਵਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੁੱਛਦੇ ਰਹੋ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ? ਬਾਪ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਹੀ ਮਦਾਰ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਅਲਪ ਕਾਲ ਸ਼ਣ ਭੰਗੂਰ ਦੇ ਮਰਤਬੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ। ਲਕਸ਼ਣ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਰਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੀਤੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਕੇ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਈਏ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਅੱਗੋਂ ਚਲ ਕੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਿਕਲਣਗੇ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਕੇ ਸੰਗਠਨ ਕਰ ਭਾਸ਼ਣ ਆਦਿ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਰੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਅਲਫ਼ ਤੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਵਧੀਆ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਰੱਬ ਕੌਣ? ਇੱਕ ਅਲਫ਼ ਤੇ ਤੁਸੀਂ 2 ਘੰਟੇ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਘੱਟ ਹੈ, ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਯਾਦ ਤੇ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇੱਕਦਮ ਹੈਵਿਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਭੁੱਲਣ ਨਾਲ ਹੀ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਭਭਕੇ ਨਾਲ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋਣ, ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਣ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਜਾਗੀਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ, ਅੱਛਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਇਆ ਫਿਰ ਕੀ? ਫਾਇਦਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਵੇਖੇ ਕਿਨ੍ਹਾ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਚਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕੀ ਗੰਨੇ ਦਾ ਰਸ ਸੂਗਰ ਪੀਂਦੇ ਹੋ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਛਿਲਕਾ ਚੁੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੂਗਰ ਪੀਕੇ ਪੂਰਾ ਅੱਧਾਕਲਪ ਸੁੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਛਿਲਕੇ ਚੁੱਸ ਕੇ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਟੈਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਨਾ ਖੁਦ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਖੁਦ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਂਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਪੀਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਇਵੇਂ ਦੀ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਪੂਰੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ, ਰਹਿਮ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਕੀ ਪਦ ਹੋਵੇਗਾ - ਉਹ ਵੀ ਅਗੇ ਚੱਲ ਰਿਜ਼ਲਟ ਦਾ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਸਮਝਣਗੇ - ਬਰੇਬਰ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰਨਿੰਗ ਦਿੰਦੇ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਆਕੇ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਛੱਡ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਕੇ ਜਾਨਣਗੇ ਬਰੇਬਰ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਮਿਲ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਟੂ ਲੇਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰ ਸਕੋਗੇ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜੇ ਸੈਸੀਬਲ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਉਹ ਜੇ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹਨ। ਮਾਂ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੋ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਧੁੰਨ ਲੱਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਬਾ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਮਿਲਦੀ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਸਾਰੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੱਡਾ ਟੀਚਰ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਸੁਧਰਣਗੇ ਕਿਵੇਂ। ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। 84 ਜਨਮ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਪਰ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੈਸੇਜ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਕਿੱਥੋਂ ਤਕ ਮੈਸੇਜਰ ਬਣਿਆ ਹਾਂ? ਜਿੰਨਾ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਨਾਮ ਮਿਲੇਗਾ। ਜੇ ਜਗਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਿਤੇ ਸੋਇਆ ਪਿਆ ਹਾਂ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦ ਮਿਲੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਰੋਜ਼ - ਰੋਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦਾ ਪੇਤਾ ਮੇਲ ਨਿਕਾਲੇ। ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੂਰਗ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਨਰਕ ਹੈ ਫਿਰ ਸੂਰਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਫਿਰਨਾ ਹੈ। ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰ ਨਿਕਲ ਜਾਣਗੇ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਟ੍ਰਿਪੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਫਿਰ 9 ਲਖ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਟ੍ਰਿਪੀ ਨੂੰ ਪਾਉਣਗੇ। ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਪਾਵਨ ਸੀ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਸੀ। ਉਹ ਹੀ ਹੁਣ ਅਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਾਲੇ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵਰਥ ਨੋਟ ਏ ਪੈਨੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਕਿੰਨੀ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ! ਬਾਕੀ ਜੇ ਵੀ ਇੰਨੇ ਧਰਮ ਹਨ, ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੇ ਹੈ। ਸਭ ਮਰਣਗੇ ਇਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਜਾਨਵਰ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਰਫ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਜਾਨਵਰ ਪੰਛੀ ਆਦਿ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨੈਚਰਲ ਕਲਾਮਿਟੀਜ਼ ਵੀ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਮਰੇ ਪਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਥੋੜੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਚੜਾ ਹੀ ਕਿਚੜਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਕਿਚੜੇ ਵਿੱਚ ਮੈਲੇ ਪਏ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਕਿਚੜੇ ਤੋਂ ਕੱਢ ਹੁਣ ਕਿੰਨਾ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛਡਾਂਗੇ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਬਾਪ ਸਭ ਨੂੰ ਇਕਰਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਈਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਬਿਲਕੁਲ ਜੜ੍ਹ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਦ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਇਕਰਸ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਪੜ੍ਹਦੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝ ਕੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਜੀਵਨ ਹੀਰੋ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਲਟਾ ਹੰਕਾਰ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਇੰਸ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਈਡ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਘਮੰਡ ਹੈ, ਦੂਰ - ਦੂਰ ਅਸਮਾਨ, ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਸਾਇੰਸ ਘਮੰਡੀ ਆਪਣਾ ਮੱਥਾ ਖਰਾਬ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੜੀ - ਬੜੀ ਪਗਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਵੇਸਟ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੋਨੇ ਦੀ ਦਵਾਰਕਾ ਕੋਈ ਬੱਲਿਓ ਨਿਕਲ ਆਵੇਗੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ ਜੇ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਹਿਲ ਜਾਕੇ ਬਣਾਵਾਂਗੇ - ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਕੋਈ ਆਸਚਰਿਆ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਮਕਾਨ ਫਿਰ ਬਣਨਗੇ। ਜਰੂਰ, ਬਾਪ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਮਹਿਲ ਬਣਾਓਗੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸੋਨਾ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਤਾਂ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਪਾਸੇ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪਰ ਸੋਨਾ ਕੱਢ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸੋਨੇ ਦੀ ਅਥਾਹ ਖਾਣੀਆਂ ਸੀ, ਉਹ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਹੁਣ ਹੀਰਿਆਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਵੀ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਇੰਨਾ ਮੁੱਲ, ਕਲ ਪੱਥਰਾਂ ਮਿਸਲ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜੀਆਂ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵੀ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡੇ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ

ਦੇ ਕੋਈ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਨਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹੋ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਰਕਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਕਿੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ? 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣੇ ਸੀ ਹੁਣ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝੀ ਆਈ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪਾਰੂ ਧਾਰੀ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਪਾਰੂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਕੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਸਨ ਉਹ ਹੀ ਬਣਨਗੇ। ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋਗੇ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਮੰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ। ਬਾਕੀ ਥੋੜਾ ਸਮੇਂ ਇਸ ਅਸ਼ਾਂਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਫਿਰ ਤਾਂ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਕੋਈ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗੁੰਜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਰਚਤਾ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ - ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ। ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ, ਉਹ ਸੁਖ ਦੇ ਲਈ। ਸੁਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਧਨ ਨਾਲ। ਧਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਧਨ ਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਅਥਾਹ ਧਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ੍ਵਰਗ ਸੈਨੇ ਦਾ, ਨਰਕ ਪੱਥਰਾਂ ਦਾ।

ਅੱਛਾ! ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਮੇਂ ਕੱਢ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਉਮੰਗ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸਾਖਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ।
2. ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਮੈਸੰਜਰ ਬਣਿਆ ਹਾਂ, ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ?

ਵਰਦਾਨ:- ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਖਤਾ ਦਾ ਨਗਾੜਾ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਭਵ: ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ “ਸਾਇੰਸ ਦੇ ਉਪਰ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਜਿੱਤ”, ਨਾ ਕਿ ਵਾਣੀ ਦੀ। ਜਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਸਮੀਪ ਆਉਂਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਆਉਣ ਨਾਲ ਵੈਰਾਗ ਆਉਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਆਦਤ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਉਵੇਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣਾ ਕੇ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਜੱਦ ਇਹ ਚੌਜ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ ਤੱਦ ਸਮਝੇ ਵਿਜੈ ਦਾ ਨਗਾੜਾ ਵੱਜਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਮਿਲੇ - ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਅਭਿਆਸੀ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜ਼ੀਰੋ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਹੀਰੋ ਪਾਰੂ ਧਾਰੀ ਹਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਕੀ ਸਾਰ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ, ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੋ, ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਰੋੜ ਹੈ, ਲੱਖ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਏਗਾ ਇਸਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰੋ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਵੋ।
- ਗੀਤ:-** ਆਖਿਰ ਉਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਅੱਜ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ - ਆਖਿਰ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਕਤ ਆਇਆ। ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ ਫਿਰ ਜੇ ਠੀਕ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਹਿਰੂ ਵੀ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਸੀ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਾਂ ਹੋਈ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਰਾਏ ਦੇਕੇ ਗਏ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਭਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੰਪਤੀ ਆਦਿ ਸੀ। ਉਹ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਫਿਰੇਗਾ ਨਾ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤ ਫਿਰ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੀ ਗੋਲਡਨ ਸਪੈਰੋ (ਚਿੜੀਆ) ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਿਰਫ ਕਹਿਣ ਮਾਤਰ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਕੀ ਥੋੜੇ ਰੋਜ਼ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਨਰਕ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਸੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਿਲਾਇਤ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਸੀ ਹੁਣ ਬਾਕੀ ਥੋੜਾ ਸਮੇਂ ਹੈ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਗੇ ਵਿਲਾਇਤ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਐਰੋਪਲੇਨ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸੁੱਖ ਦੇ ਦਿਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਵੀ ਸਹਿਜ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ, ਇਹ ਸਰਟੇਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਮੰਦਿਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਬਣਾ ਕੇ ਕੀ ਕਰਨਗੇ! ਬਾਕੀ ਦਿਨ ਕਿੰਨੇ ਹਨ! ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਹੋ। ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਅਲਮਾਇਟੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਹੋ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਲਮਾਇਟੀ ਅਥਾਰਿਟੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਦਾ। ਜੇ ਭਗਤੀ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਹੋ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪੁਜਾਰੀ ਇੱਕ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ, ਪੂਜਯ ਹੀ ਪੂਜਯ ਹਨ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਪੂਜਯ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਪੁਜਾਰੀ। ਭਾਰਤਵਾਸਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਹੈ ਪੂਜਯ ਸਨ ਤਾਂ ਸ੍ਵਰਗ ਸੀ। ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਪੁਜਾਰੀ ਨਰਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਪ੍ਰੈਕਟਿਕਲ ਲਾਈਫ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰੂ ਹੈ, ਦੁਨੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਜਾਣੇ। ਸਾਡਾ ਹੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਜੇ ਕਹੇਗਾ ਉਹ ਹੀ ਸਮਝੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਾਡਾ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਕੋਣ ਹੈ, ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਆਦਿ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ - ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਨੇਤੀ - ਨੇਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਬਾ ਨੇ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕੀ ਇੱਥੇ ਜੱਦ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੋ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕੋਈ ਥਾਟ ਰੀਡਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਬੈਠ ਰੀਡ ਕਰਣਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਨੂੰਧ ਅਨੁਸਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਜੋ ਪਾਰਟ ਹੈ ਉਹ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਮੈਂ ਕੋਈ ਥਾਟ ਰੀਡ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਕੀ ਪਾਰੂ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਪਾਰੂ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸਿਖਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੇਰਾ ਪਾਰੂ ਹੀ ਹੈ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਤਿਥੀ ਤਾਰੀਖ ਆਦਿ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਥੋੜੀ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਗੇ ਤੱਦ ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਆਉਣਗੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੇ ਸੀਨ ਚਲੀ ਉਹ ਫਿਰ ਕਲਪ ਬਾਦ ਚੱਲੇਗੀ। ਇੱਕ ਸੇਕੰਡ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਨਾਟਕ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਨਾਟਕ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ

ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ, ਬਾਬਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਟੀਚਰ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਉਸ ਵਲ ਚਲੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣਕੇ। ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ, ਬਾਬਾ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਹੈ, ਉਹ ਸੱਚਾ ਹੀ ਸੱਚਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਸੱਚੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਧੂਰੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੜਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਜਾਸਤੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਕਪਾਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰੱਬ ਬਾਬਾ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਐਪੀਸੋਡ ਰਿਪੀਟ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਹੀ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸਟੋਰੀ ਚੱਕਰ ਖਾਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੀ ਸ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤੂਫਾਨ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਬਾਪ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਭੁੱਲਦੇ ਹੋ! ਦੂਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਦੇ ਹੋ। ਇਸਤ੍ਰੀ, ਬਾਲ - ਬੱਚੇ, ਚਾਚਾ, ਮਾਮਾ, ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਸਭ ਯਾਦ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਯੁੱਧ ਇਸ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਲਈ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸੈਰ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਛੱਤਾਂ ਤੇ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਠੰਡੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਓ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਆਕੇ ਬੈਠਣਾ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸਵੇਰੇ ਦੇ ਟਾਈਮ ਕੋਈ ਡਰ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪੈਦਲ ਚੱਲੋ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੋ, ਵੇਖੀਏ ਕੌਣ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਮੇਂ ਸਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਕਿੱਥੇ ਕਿੱਥੇ ਗਈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਉੱਨਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ। ਨੋਟ ਕਰੋ ਕਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਜੇ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਹੈ ਉਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਪੈਦਲ ਚੱਲੋ ਤਾਂ ਵੀ ਲੱਤਾਂ ਥਕਣਗੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ ਕਟ ਜਾਣਗੇ। ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਰਾਤ - ਦਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਕਲਯੁਗੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਰਾ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਮੱਤਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਮੱਤ, ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦੀ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੁਣ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਰੱਬ ਹੈ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਲੈ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਹਨ। ਪਰ ਕੰਮ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗੀਤਾ ਹੀ ਹੈ। ਰੱਬ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਹੀ ਗੀਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜਿਸ ਨੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਉਸ ਨੇ ਲੀਤਾ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ ਨਾ। ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਸਤਯੁਗ ਦੇ ਆਦਿ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਮੂੰਝੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ (ਦਾਦਾ) ਵੀ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂਆਂ ਆਦਿ ਸਭ ਦਾ ਉੱਧਾਰ ਕਰਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਸੱਤ ਕਥਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮਾ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਰਸਮ ਚਲਦੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਜਾਵੇਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਗੇ ਇਹ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੇਬੀਜ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਵੇਖਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਕੌਣ, ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਾ ਸਕੇ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਦੁਸ਼ਹਿਰੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਜਲਾਉਂਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੁੱਖ ਵੀ ਚਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਬੇਸਮਝ ਸੀ। ਰਾਵਣ ਬੇਸਮਝ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਜਰੂਰ ਬਣਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਘੱਟ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਥੋੜੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਸਕੂਲ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬੁਢੀਆਂ - ਬੁਢੀਆਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ। ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਹੋ ਰਾਮ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਕਿੱਥੇ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ? ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁੱਖਧਾਮ। ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਜੇ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਭੁੱਲਕੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਮਿਲੇਗਾ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਕਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਸਿਤਾਰਾ। ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਡਾਕਟਰ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ। ਪਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੂਕਸ਼ਮ ਹੈ। ਹੱਠ ਆਦਿ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਧਾਰਨ ਹੋ, ਮੈਂ ਵੀ ਸਾਧਾਰਨ ਬਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਬ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਅਮਰੀਕਾ, ਜਪਾਨ ਆਦਿ ਸਭ ਪਾਸਿਉਂ ਆ ਜਾਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੇ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ ਪ੍ਰਿੰਸ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗੇਦ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਪਵੇ, ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ

ਹੈ। ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ, ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ - ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੋ। ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਰੋੜ ਹੈ, ਲੱਖ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੱਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਏਗਾ ਇਸਲਈ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਉਲਾਹਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, 8 ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਸਮੇਂ ਮਿਲੇ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਬਾਬਾ ਫਲਾਣਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਅਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ! ਇਹ ਬਹਾਨੇ ਥੋੜੀ ਚਲ ਸਕਣਗੇ। ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖਦੇ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 7 ਰੋਜ਼ ਤਾਂ ਕੀ ਇੱਕ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੀਰ ਲਗ ਜਾਏ। ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਖੁਦ ਅਨੁਭਵੀ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਵਿਨਾਸ਼ ਵੇਖਿਆ, ਚਤੁਰਭੁਜ ਰੂਪ ਵੇਖਿਆ, ਬਸ ਸਮਝਣ ਲੱਗਾ ਓਹੋ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਇਆ, ਉਮੰਗ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਾ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ, ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇਣ। ਬਾਪ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕੱਦ ਹੋਇਆ? ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 8 ਮਹੀਨੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਅਤੇ ਗਿਆਨ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਦੀਦਾਰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਲੀਤਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਹ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਪੁਆਇੰਟਸ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਹੁਤ ਮਿਠਾਸ ਨਾਲ ਸਮਝਾਓ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਜੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਲਿਬ੍ਰੇਟ ਕਰ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣ। ਅੱਛਾ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਪਰ ਜੇ ਕਟ (ਜੰਕ) ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਪੈਦਲ ਚੱਲਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਮਿੱਠੀ ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕਿ ਵੇਖੀਏ ਕੌਣ ਕਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਅਨੁਭਵ ਸੁਣਾਓ।

2. ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਲੀਤਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਲਗ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਮੁਰਲੀ ਕਦੀ ਮਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਰਿਆਲਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਕਰਮ ਅਤੇ ਬੋਲ ਵਿੱਚ ਰਾਇਲਟੀ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਫਸਟ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਵ: ਰਿਆਲਿਟੀ ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਥੂਲ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਾਇਲਟੀ ਨਜ਼ਰ ਆਏਗੀ। ਰਿਆਲਿਟੀ ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਹਰ ਕਰਮ ਅਤੇ ਬੋਲ ਵਿੱਚ ਰਾਇਲਟੀ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਜੇ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣਗੇ, ਹਰ ਬੋਲ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਥਾਰਿਟੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸਦਾ ਸੰਗ ਰੀਅਲ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਾਰਸ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਰਿਆਲਿਟੀ ਵਾਲੀ ਰਾਇਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਫਸਟ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਵਧਾਓ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਦਾ ਖਾਤਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਏਗਾ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਖ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣ ਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਰਹਿਮ ਦਿਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਕਿਹੜੀ ਲਹਿਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਜੇ ਰਹਿਮ ਦਿਲ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਪਿੰਡ - ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰੀਏ। ਅੱਜਕਲ ਵਿਚਾਰੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਓ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸੁਖ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਦੈਵੀ ਸਵਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ, ਬਰੇਬਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਵੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਵੀ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਜਰੂਰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਤਾਨ। ਜਰੂਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਤੱਦ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਤਮਾ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਲੇਨ ਤੇ ਲਿਆ ਹੈ, ਤੱਦ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਤਾਨ ਦਾ ਸੰਪਰਦਾਏ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਬਣਾਂਗੇ। ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਦੇਵਤਾ। ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਅਫ਼ਿਕ ਦੈਵੀ ਸਵਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਭਾਰਤ ਖਾਸ ਹੋਰ ਦੁਨੀਆਂ ਆਮ, ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੁਖ ਧਾਮ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਸਾਂਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਘਰ - ਘਰ ਵਿਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੱਦ ਤੋਂ ਦੁੱਖ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਫਿਰ ਕੱਦ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਰੇਬਰ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਸੀ, ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਾਦਰ ਕਹਿ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਮਤ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਤ ਮਤ ਨਿਆਰੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ! ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ। ਹੋਰ ਜੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਨਰਕ ਦਾ ਹੀ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਨਾ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਹੀ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸੁਖ ਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹੀ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਸੀ। ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਕੋਣ - ਕੋਣ ਕਿੰਨੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਧਰਮ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਨਮ ਵੀ ਥੋੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਐਲਾਦ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਸਾਡਾ ਉਹੀ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਸਭ ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ ਮਿਲਣ ਦੇ ਰਸਤੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤੱਦ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੱਦ ਅਤੇ ਕਿਸ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਿਵਾਏ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਦੁੱਖ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਮਹਾਨ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਕੁਮਾਰੀ ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਰਕ ਵਾਸੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਸੈਰਿਮਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹੇ ਹੰਗਾਮੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੜੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਸਭ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਨ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮਾਨ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹੀ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨੇ ਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸਭ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਖੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣੋ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਾ ਸਭ ਸ੍ਰਰਗਵਾਸੀ ਹਨ। ਉਹ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕੀ! ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸ੍ਰਰਗਵਾਸੀ ਹਨ ਇਵੇਂ ਹੀ ਇੱਥੇ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਸਭ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਨਰਕਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗਵਾਸੀ ਤੁਸੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਹਨ। ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਆਦਿ ਹਨ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਦੁਖੀ ਹੀ ਦੁਖੀ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਖ ਹੀ ਸੁਖ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਖ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਬਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਨੁੱਖ ਵਾਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਤ ਦੇਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ

ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉਹ ਪਾਰੂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿਚ ਵੱਜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨਸਾ, ਵਾਚਾ, ਕਰਮਣਾ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਖ ਧਾਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਦਾ ਹੀ ਇਹ ਹੋਇਆ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧੰਦਾ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇਵਤਾ ਪਰਿਕਰਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਦੇਵਤਾ ਕਿੱਥੇ ਆਏ। ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਟਾਈਮ ਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁਰਸਤ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚਲਦੇ, ਫਿਰਦੇ, ਉਠਦੇ, ਬੈਠਦੇ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਸ ਕੋਈ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦੀ ਚਾਕਰੀ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਤਾਂ ਗਾਇਨ ਹੈ ਦਰੋਪਦੀ ਦੇ ਪੈਰ ਦਬਾਏ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸਥੂਲ ਵਿਚ ਪੈਰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਬੁੱਢੀਆਂ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਥੱਕ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਬਹੁਤ ਧੱਕੇ ਖਾਧੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਪੈਰ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਉਠਾ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੈਰ ਕਿਵੇਂ ਦਬਾਉਣਗੇ। ਸ਼ੇਭਣਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੈਰ ਦਬਾਉਣ ਦੇਵੇਗੀਆਂ? ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਟਕ ਪਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚਮਤਕਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜੋਮਯ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬੱਚੇ ਨੇ ਫਿਰ ਮੁਰਲੀ ਚਲਾਈ, ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਚਦੀ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੋਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਓ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ - 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਤਾਂ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਪੂਤ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਹਰ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਾਪ ਦਾ ਖੂਨ ਵੀ ਕਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਸ਼ ਬਿਲਵੇਡ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਰਹਿਮ ਦਿਲ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਪਿੰਡ - ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰੀਏ। ਅੰਜਕਲ ਵਿਚਾਰੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਓ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸੁਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਦੈਵੀ ਸਵਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਵੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ? ਬੋਲੋ, ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ। ਦੇਵਤਾ ਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਭਗਤ ਹੋਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ। ਭਗਤੀ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਬੋਲੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਥੋੜੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਧੱਕੇ ਕਿੰਨੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਬਦਰੀਨਾਥ, ਅਮਰਨਾਥ ਆਦਿ ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਧੱਕੇ ਜਰੂਰ ਖਾਏ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਛੱਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ, ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਵੀ ਮਿਲੇਗੀ ਯਾਦ ਤੋਂ। ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਕਰਮਾਜੀਤ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਰਾਮ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸੁਖ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਦੁੱਖ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਭ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੰਨੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਮੰਦਿਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਹਨੂਮਾਨ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ, ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਦਾ! ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਲਾਇੰਡ ਫੇਬ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਵੀ ਬਲਾਇੰਡ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਕੌਣ ਹੈ, ਕੀ ਹੈ। ਜੇ ਪੂਜਯ ਸੀ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਪੂਜਯ ਇੱਥੇ ਹੈ ਪੁਜਾਰੀ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪੂਜਯ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਇੱਥੇ ਹਨ ਪੁਜਾਰੀ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋ। ਹੁਣ ਨਾ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪੁਜਾਰੀ ਨਾ ਹੋ ਪੂਜਯ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਨਾ ਜਾਓ। ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਤਨ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਰੱਬ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਨਿਮੰਤਰਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਆਓ, ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਪੁਰਾਣੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ, ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਬੱਚੇ ਨਿਮੰਤਰਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਾਵਨ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਰੂਰ ਸਾਰੇ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਕੇ ਲੈ ਜਾਣਗੇ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਹਾਏ ਦੇਸ਼ ਮਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਰੇਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਵੇਖੀਏ ਕੌਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਜਾਸਤੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ - ਰਹਿੰਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟ ਜਾਏ ਤਾਂ ਅਹੋ ਸੇਭਾਗ। ਬੇੜਾ ਹੀ ਪਾਰ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਾਟਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁੱਖ ਦੇ ਦਿਨ ਫਿਰ ਆਉਣਗੇ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚਲੀਏ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਜੱਦ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਆਪ ਸਾਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਅੱਗੇ ਜੱਦ ਕਾਸ਼ੀ ਕਲਵਟ ਖਾਂਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਖਾਂਦੇ ਸੀ, ਬਸ ਅਸੀਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਵੇਂ ਸਮਝਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਸ ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਫਿਰ ਪਾਣੀ

ਨਾਲ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਮੁਕਤੀ ਮਿਲ ਜਾਏਗੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕੋਈ ਯੋਗਬਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਖਾਂਦੇ - ਖਾਂਦੇ ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਫਿਰ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਰਮ, ਅਕਰਮ, ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ।

ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਫੁਲ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਯੁਕਤੀਆਂ, ਸਭ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੁਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਨਿਰਮਾਣ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੰਕਾਰ ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਧਾਰਨ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਨੇ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਰਵੈਂਟ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਦੇ ਸਰਵੈਂਟ ਹਨ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਫਿਰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਉਹ ਲੋਕ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਰਥ ਥੋੜੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਔਲਾਦ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਖ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ।

2. ਸਪੂਤ ਬੱਚੇ ਬਣ ਬਾਪ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਦੀ ਹਰ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਾਪ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹਰ ਸੇਕੇਂਡ ਲਾਭ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ, ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਭਵ:
ਜੇ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣਕੇ ਵੇਖੋ, ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਹੁੱਲਾਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਆਪ ਵੀ ਸਮਰਥ ਆਤਮਾ ਬਣੋ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਰਥ ਬਣਾਓ। ਖੁਦ ਤੁਫ਼ਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹਿਲ, ਅਚਲ ਬਣੋ। ਜੇ ਸਮੇਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਸਾਥ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਖਜਾਨੇ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੰਪਤੀਵਾਨ ਅਤੇ ਸਮਰਥੀਵਾਨ ਬਣੋ। ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਦੇ ਦਿਨ ਫਿਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਆਪਣੀ ਸਭ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੇਕੇ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਬਣ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਰਹੋ, ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਾਪ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹਰ ਸੇਕੇਂਡ ਲਾਭ ਉਠਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਗ ਦਾ ਰੰਗ ਲਗਾਓ ਤਾਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਸਵਤ: ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾ ਯਾਦ ਆਵੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਾਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜੱਦ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਜੱਦ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਨਵਾਂ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਜੋੜਨਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭੁੱਲਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸੀਬਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਇੱਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ।
- ਗੀਤ:-** ਇਹ ਵਕਤ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨੀ ਕਿਸ - ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜੱਦ ਉੱਥੇ ਤੋਂ ਮਧੁਬਨ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਜਰੂਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ। ਬਾਬਾ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਵੀ ਬਾਬਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਚਿੱਠੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਖਦੇ ਹੋ “ਬਾਪਦਾਦਾ” ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾਦਾ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਬੇਹੱਦ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਕੇ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਹੱਦ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਪਵਿੱਤਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਪਵਿੱਤਰ ਅਰਥਾਤ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਹੀ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹਮੇਸ਼ਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਕੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸ ਵੀ ਮੁੱਖ ਹੈ ਨਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੈਰਾਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਹਟਾ ਦੇ। ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਨਰਕ, ਦੁੱਖਧਾਮ ਆਪ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਰਾਗ ਹੈ। ਬਾਪ ਰਾਈਟ ਗੱਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ - 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਕੇ। ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਾਪ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੈਵਿਨਲੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ। ਆਪ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ - ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮਾਲਿਕ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਆਕੇ ਫਿਰ ਆਉਣਗੇ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਭ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਜਾਣਗੇ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰਾ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਚੱਕਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਜਾਵਾਂਗੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਆਕੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਭੁੱਲ ਜਾਵੀਗੀ। ਵਰਸਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਗੀਤੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜੇ ਵੀ ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਹਨ, ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੀ ਨਵਾਂ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਜੋੜਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਜੋੜਾਂਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਸਮਝੋ ਬੱਚਾ ਜਾਂ ਬੱਚੀ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਮੁਸੀਬਤ ਹੋਈ। ਐਕਸਟਰਾ ਯਾਦ ਵਧੀ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਸਾਡਾ ਮਾਤ, ਪਿਤਾ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਆਦਿ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਸੀਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹਾਂ। ਚਾਚਾ - ਮਾਮਾ ਆਦਿ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਵਕਤ ਹੈ ਜੱਦ ਕਿ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਬੱਚੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ ਪੇਤਰੇ - ਪੇਤਰਿਆਂ ਵੀ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੱਕਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਸ੍ਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਬਣਦੇ ਹੋ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਚੇਤੰਨ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਕ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤੀਧਾਮ, ਦੂਜੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਹੈ। ਉਹ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਜੜ੍ਹ ਹੁੰਦੇ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਚੇਤੰਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨਵਾਨ ਬਣ ਸਭ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਦੁੱਖਧਾਮ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਹੀ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ

ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਫਲਾਣੇ ਨੂੰ ਲੈ ਆਵਾਂ? ਚੰਗਾ ਹੈ ਗੁਣ ਉਠਾਏਗਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਤੀਰ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੀ ਰਹਿਮ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਹਨ ਕਨਿਸ਼ਟ ਪੁਰਸ਼, ਜੋ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ਼ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਨਮਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਮਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਦੀਆਂ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਚਲ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਭਗਤੀ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਸਿਰਫ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਬੈਠੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਭਾਵਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਗੈਰ ਮਿਹਨਤ ਬਾਪ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਸੀ, ਆਪ ਹੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਕੋਈ ਭਗਤੀ ਥੋੜੀ ਨਾ ਕੀਤੀ। ਬੱਚੇ ਕਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਖੇਡ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਚਲੇ ਬੈਕੁੰਨ ਚਲੀਏ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸੀ, ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਪਾਸਟ ਹੋਇਆ ਉਹ ਫਿਰ ਰਿਪੀਟ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੀ ਇਸ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ - ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਧਰਮ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਹੈ। ਫਿਰ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਕਲਾਵਾਂ ਘਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੋ ਸੁਖ ਨਵੇਂ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਦ ਉਹ ਭਭਕਾ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੂਰਗ ਅਤੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੱਥੇ ਸੂਰਗ, ਕਿੱਥੇ ਇਹ ਨਰਕ! ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵੀ ਪੱਕੀ ਠਹਿਰੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ - ਇਹ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵੀ ਰਹੇਗੀ। ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਯਾਦ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਲਾਅ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਬਾ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਉਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਵਕਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖੋ, ਘੁੰਮੇ ਫਿਰੇ ਸਿਰਫ ਆਤਮਾ ਨੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ ਕਰਮ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ, ਦਿਲ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸਖੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਠਹਿਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਰੰਗ ਟੁੱਟਣ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕੀਲਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਇਹ ਕੀ ਹੈ! ਅਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਫਸਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਪਾਸਟ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਹੈ, ਉਹ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ, ਜੋ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਹੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਥੇ ਬੈਠ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਦੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਕਈ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਵੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ? ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਚਾਰਟ ਵਿੱਚ ਰੋਲਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ।

ਰੱਬ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬਚੇ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਨੋਟ ਕਰੋ, ਜੱਦ ਚਾਹੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਓ। ਖਾਣਾ ਖਾਕੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਏ 10 - 15 ਮਿੰਟ ਆਕੇ ਬੈਠ ਜਾਓ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਗੋਰਖਧੰਧਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਜੇ ਕੰਮ - ਕਾਜ ਛੱਡ ਕੇ ਆਏ ਹੋ ਉਹ ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੜੀ ਜਬਰਦਸਤ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ, ਤੱਦ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਮੇਸੂ ਵੈਲਯੂਏਬਲ ਟਾਈਮ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਡਿਗਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਹੋਇਆ, ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਿਲਦਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਮਿਟ ਜਾਣ। ਸੂਰਗ ਦਾ ਪਾਸਪੋਰਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਆਪਣੇ ਵਿਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਜ਼ਾ ਖਾਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਵੀ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਤਾਜ ਅਤੇ ਤਖਤ ਦੇ ਫੋਟੇ ਆਪਣੇ ਪਾਕੇਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦੇ ਤਾਂ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਜਿੰਨਾ ਵੇਖਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ। ਫਿਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੇਰਾ ਲਗ ਜਾਏਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ - ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ, ਚਿੱਤਰ ਵੇਖਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਯਾਦ ਆਏਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਤੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛੋ ਤਾਂ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਭ ਤਾਂ 84 ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਮੁਖ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਥਰੈਟਿਕਲ। ਇਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰੈਕਟਿਕਲ। ਹੁਣ ਜੇ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਪੁਸਤਕ ਆਦਿ ਬਣਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਵਦਰਸਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣ ਕੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਝੂਠ ਖੰਡ, ਫਿਰ ਸੱਚਖੰਡ ਰਾਮਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਕਲੀਯੋਗ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਇੰਸਦਾਨ ਜੋ ਵੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਰਕ ਹੈ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਕਰਦੇ

ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਪਰ ਪਰਾਏਵਸ ਹਨ। ਡਰ ਲਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਘਰ ਬੈਠੇ ਇਕ ਬੰਬ ਛੱਡਾਂਗੇ ਤਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਐਰੋਪਲੇਨ, ਪੈਟ੍ਰੋਲ ਆਦਿ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਤਯੁਗ ਸੀ, ਕਰਾਈਸਟ ਤੋਂ 3 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਸੂਰਗ ਸੀ ਫਿਰ ਹੁਣ ਸੂਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਸਮਝਣਗੇ - ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਥਾਪਨਾ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਤਾਂ ਪਾਈ ਦਾ ਵੀ ਸੰਸ਼ੇ (ਸ਼ੱਕ) ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ। ਡਰਾਮਾ ਜਰੂਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਜੇ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਸੋ ਹੋਵੇਗਾ.....। ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੱਡਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਵੱਡੀ? ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੱਡਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਹੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਬਣੇਗੀ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਬਗ਼ੈਰ ਕਦੀ ਕੋਈ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰੁਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਤੋਂ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਰੇ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ? ਮੈਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਨ, ਇਹ ਆਤਮਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ, ਪਿਆਰੇ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਬਾਪ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀ ਗਤ - ਮਤ ਨਿਆਰੀ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਮਤ ਦਿਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਇੰਨੇ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਗੇ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿੰਨੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਸਭ ਦਾ ਸਿਜਰਾ ਹੈ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਾਕੇ ਬੈਠਣਗੀਆਂ। ਕਲਾਸ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬੈਠਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ (ਆਤਮਾ) ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਾਕੇ ਬੈਠੇਗੀ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਏਗੀ ਪਾਰੂ ਵਿਚ। ਇਹ ਹੈ ਰੁਦਰ ਮਾਲਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੰਨੇ ਕਰੋੜ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮੇਰੀ ਮਾਲਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਫੁੱਲ ਹਾਂ ਫਿਰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਇੱਥੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਣਾ ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸਭਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਦੱਸੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਦੇਹਧਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸੋ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਕਰਕੇ ਯਾਦ ਜਰੂਰ ਕਰੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਨਗੇ। ਯਾਦ ਤੁਸੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਵਰਸਾ ਤੁਸੀਂ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸੂਰਗ ਦਾ ਰਚਿਅਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸੂਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਝਾੜ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ। ਇਹ ਹਠਯੋਗੀਆਂ ਦਾ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ। ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਸਿਖਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗ ਵਾਲੇ ਫਿਰ ਹੱਦ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਸਿਖਾਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿੰਨਾ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬਾਪ ਹੈ। 63 ਜਨਮ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਬਸ ਸਾਡਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਬਾ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਪਾਸਪੋਰਟ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਕਰਮਾ ਨੂੰ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਗਿਆਨਵਾਨ ਬਣ ਸਭ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ, ਚੇਤੰਨ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਦੂਜੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਸੁਖਧਾਮ ਰਹੇ ਇਸ ਦੁਖਧਾਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਸਵਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਘਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਭਵ: ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਘਨਾਂ ਵਿੱਚ ਥੱਕਣ ਜਾਂ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਤਮਿਕ ਜੋਤੀ ਸਵਰੂਪ ਅਤੇ ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ ਦੇ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਸਵਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਜੰਪ ਦੇਵੋ। ਵਿਘਨ ਰੂਪੀ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਤੇੜਨ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਗਵਾਓ। ਜੰਪ ਲਾਓ ਅਤੇ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਓ। ਥੋੜੀ ਹੀ ਵਿਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਹਿਜ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਓ। ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਭਵਿੱਖ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬਣੋ। ਜਿਸ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੁਹਾਣੀ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਉਸੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਥਿਤ ਰਹੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵੰਡਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸ਼ਾਨ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਭਟਕਣਾ ਬੰਦ ਹੋਇਆ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਤਾਕਤ ਕਿਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਕਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇੱਕ ਮਤ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਮਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਜ਼ੀਰ ਆਦਿ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ 21 ਜਨਮ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਦੀ ਇੱਕ ਦੈਵੀ ਫੈਮਿਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਮਤ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ।
- ਗੀਤ:-** ਨੈਣ ਹੀਣ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿਖਾਓ ਪ੍ਰਭੂ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨੈਣ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਪਹਿਲੇ ਨੈਣ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਹੜੇ ਨੈਣ? ਗਿਆਨ ਦੇ ਨੈਣ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਗਿਆਨ ਦੇ ਨੈਣ ਤਾਂ ਸੀ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਹੋਵੇ ਮਤਲਬ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁਖਧਾਮ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮਿਲੀ ਹੈ - ਕਿਵੇਂ ਸੁਖਧਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਦੁਖਧਾਮ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬੁਲਾਉਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨੈਣ ਹੀਣ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੱਸੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਯੱਗ, ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਆਦਿ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ - ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁਖਧਾਮ ਜਾਣ ਦੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਪਾਰ੍ਵ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੀ ਰਾਹ ਦੱਸੋ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਯੱਗ - ਤਪ, ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਭਟਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਤੱਦ ਆਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੱਦ ਕਿ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੀ ਸ੍ਰਰਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਵਿਚ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਜੇ - ਜੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਾਵਰਨਣੀ, ਕਿੰਗਡਮ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕਈ ਮੱਤਾਂ ਨਾਲ ਰਾਜ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੀ ਹੀ ਮਤ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਵਜ਼ੀਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇੰਨੀ ਤਾਕਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਜੱਦ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਜ਼ੀਰ ਆਦਿ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਰਾਜ, ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਤ ਹੋਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਤਾਕਤ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ, 21 ਜਨਮ ਇੰਡੀਪੈਂਡੈਂਟ ਰਜਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੀ ਹੀ ਦੈਵੀ ਫੈਮਿਲੀ ਹੋ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਈਸ਼ਵਰੀ ਪਰਿਵਾਰ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਸੂਰੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਪਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਦੇਹ ਬਗ਼ੈਰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਰਮ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕੰਮ ਕਾਜ ਕਰਦੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੀਏ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਗ਼ੈਰ ਕੰਮ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਥੋੜੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਭਗਤੀ ਕਰੋ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਵੇਰੇ, ਸ਼ਾਮ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ। ਫਿਰ ਮੰਤਰ ਆਦਿ ਜੋ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਨੇਕਾਨੇਕ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹਨ। ਉਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪੁਸਤਕ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ, ਨਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਰਲੀ ਛੁਪਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਗਿਆਨ - ਵਿਗਿਆਨ ਭਵਨ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਥੇ ਯੋਗ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਗ਼ੈਰ ਅਰਥ ਇਵੇਂ ਇਵੇਂ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਨ ਕੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਹੈਲਥ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਸਮਝਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ

ਹਿਸਟ੍ਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਕਿਵੇਂ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਜਾਨਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹਿਸਟ੍ਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਰਾਜ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਕਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਕਦੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਕਿਵੇਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਮਿਲੀ ਸੀ - ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ। ਬਾਪ ਹੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਣੇ - ਬਣਾਏ ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਫਲਾਣਾ ਨਿਰਵਾਣ ਗਿਆ ਜਾਂ ਜੇਤੀ ਜੇਤ ਸਮਾਇਆ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਇਸ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਵੀ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਸਭ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਉਸ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਅਵਿਨਾਸੀ ਪਾਰੂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਣੀ ਬਣਾਈ... ਹੁਣ ਡਰਾਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਟਾਈਮ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਡਰਾਮਾ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਡਰਾਮਾ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਜੱਦ ਕਿ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਗਾਇਨ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਵ ਘੋਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਪਾਂਡਵ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਹ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹਾਲੇ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਰੱਬ ਆਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮੌਤ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਸਭ ਅਗਿਆਨ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੋਏ ਪਏ ਹਨ। ਜੱਦ ਲੜਾਈ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਹਸਲ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਫਿਰ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਪੂਰੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਥੋੜੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਨੇ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਜਾਈ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪ੍ਰਲਯ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਸਭ ਮਰ ਗਏ, ਬਾਕੀ 5 ਪਾਂਡਵ ਬਚੇ। ਉਹ ਵੀ ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਜਾਕੇ ਗੱਲ ਮਰੇ। ਰਾਜਯੋਗ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ, ਹੱਦ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੱਦ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਪਾਲਣਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਲਯ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਏਡਾਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਆਕੇ ਏਡਾਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਚਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਫੈਮਿਲੀ ਵੀ ਹੈ, ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬੜੀਆਂ ਗੁਪਤ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਆਤਮਾ ਹੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਹੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਾਮ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਫੀਚਰਸ ਸਭ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹਨ। ਇੱਕ ਦੇ ਫੀਚਰਸ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਨਾ ਮਿਲਣ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੀਚਰਸ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਐਕਟ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧੀ ਹੋਈ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੀਏ। ਇਹ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜੱਦ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਯੁੱਧ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਘਬਰਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਤੋੜੇਗੀ। ਸੰਕਲਪ - ਵਿਕਲਪ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਆਉਣਗੇ ਜੋ ਇੱਕਦਮ ਮੱਥਾ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਵਸ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈਆਂ। ਇਹ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਸਨ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਥੋਂ ਮਿਲੀ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬਣਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉੱਥੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪਿੱਛੋਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਵੀ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਹੀ ਨੇਤੀ - ਨੇਤੀ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸ੍ਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹੈ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਵਾਲੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਨਿਸ਼ਟ ਪੁਰਸ਼ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਪੱਕੀ ਕਰ ਲਵੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਵਿਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ 8 ਘੰਟੇ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 8 ਘੰਟੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਤੁਹਾਡੀ ਇਵੇਂ ਪੱਕੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਏਗੀ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣਗੇ। ਫਿਰ ਉਹ ਹੀ ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਨੇ ਬਣਨਗੇ। ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਿੰਨੀ ਢੇਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਥੇ ਵੀ ਪੂਜਾ ਬਣਨੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਨੇ ਪੂਜਨ ਲਾਇਕ ਬਣੋਗੇ। 16108 ਦੀ ਮਾਲਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਪਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। 8 ਦੀ ਮਾਲਾ ਹੈ, 108 ਦੀ ਵੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫਿਰ 16108 ਦੀ ਵੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਹੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੂਜਯ ਸੀ, ਫਿਰ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਇਹ ਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਮਾਲਾ ਫੇਰੀ ਹੈ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਫਿਰ ਰੁੰਡ ਮਾਲਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਵੀ ਹੈ, ਰੁੰਡ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ। ਉਹ ਹੈ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਜਾਕੇ ਬਣਦੇ ਹਾਂ।

ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਵੀ ਨਜ਼ਦੀਕ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਕੇ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾਂਗੇ। ਸਾਰਾ ਭਾਰਤ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣੇਗਾ। ਇੰਪਰਟੀਕੁਲਰ, ਭਾਰਤ ਹੀ ਸ੍ਵਰਗ ਸੀ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ, ਸ੍ਵਰਗ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਹੈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇੰਨਾ ਪੁਰਾਣਾ ਸਮੇਂ ਆਦਿ ਹੈ ਥੋੜੀ। ਹੈ ਹੀ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਫਿਰ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੰਮ ਕੀ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਕਿੰਨਾ ਖਰੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੈਲਯੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੈਲਿਯੂਬਲ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਕਿੰਨੇ ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਅਤਿ ਸੂਕਸ਼ਮ ਰੂਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਪਰਾਏ - ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੋਈ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਲਈ ਬੈਠ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਦੇਵਤਾ, ਖੜੀ - ਤਿੰਨ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਭਵਿੱਖ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹੈ ਇਸ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਬਣੇ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਸ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ, ਇੰਮਪਾਸੀਬਲ ਹੈ ਇਸਲਈ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ, ਵੇਖੋ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਤਕ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਦੇਹ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿ ਸਕੇਗੀ! ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਸਿਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦਾ ਚਿੰਤਰ ਪਾਕੇਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਵੋ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬੇ ਆਦਿ ਸਭ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੈਜ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੱਗਾ ਰਹੇ। ਲਿਟਰੇਚਰ ਵੀ ਹੋਏ, ਕੋਈ ਵੀ ਚੰਗਾ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਕਦੀ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਬੋਲਣ, ਇਸਦਾ ਕੀ ਪੈਸਾ ਹੈ? ਬੋਲੋ - ਇਹ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਜੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵੇ। ਰਾਇਲਟੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਰਾਲੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਰਾਇਲ ਆਦਮੀ ਆਪ ਹੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਲਈ। ਕੋਈ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੈਸੇ ਭੇਜ ਦੇਣਗੇ। ਖਰਚਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਬੋਲੋ, ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 8 ਘੰਟਾ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਘਬਰਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

2. ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦਾ ਬਣ, ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬੈਗਰ ਟੂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਦਾ ਪਾਰੂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤਿਆਗੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾ ਭਵ: ਜਿਵੇਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਮਹਾਰਾਜਨ ਦਾਤਾ ਹੋਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਹੁਣ ਤੋਂ ਹੀ ਦਾਤਾਪਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਇਮਰਜ ਕਰੋ। ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਲੈਕੇ ਫਿਰ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਦੇਵੋ - ਅਜਿਹੇ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਨਾ ਹੋਣ - ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬੈਗਰ ਟੂ ਪ੍ਰਿੰਸ। ਆਪ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬੈਗਰ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਬੈਗਰ ਹੀ ਸੰਪੰਨ ਮੂਰਤ ਹੈ। ਜੋ ਹੁਣ ਬੈਗਰ ਟੂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਦਾ ਪਾਰਟ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਗੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ। ਤਿਆਗ ਨਾਲ ਸਦਾਕਾਲ ਦਾ ਭਾਗ ਸਵਤ: ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਕਸ਼ੀਪਨ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਬਣ ਕੇ ਹਰ ਖੇਡ ਵੇਖੋ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਰੂਪੀ ਐਕਟਰ ਪਾਰ੍ਵਧਾਰੀ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਹੈ - ਸਵੀਟ ਸਾਈਲੈਂਸ ਹੋਮ, ਜਿੱਥੇ ਹੁਣ ਜਾਣਾ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਜੇ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਖੇਡ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੇ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਇਹ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ.....ਇਹ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ - ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਖੇਡ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਖੇਡ ਜੂੰ ਮਿਸਲ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ, ਕੋਈ ਫਿਕਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਜੱਦ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਵੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਣ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਯਥਾਰਥ ਪਰਿਚੈ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਰੱਬ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਹੈ, ਰਚਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਨਾ ਜਾਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੈ ਵੀ ਰਚਤਾ, ਜ਼ਰੂਰ ਰਚਣਗੇ ਵੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੂਰਗ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ, ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣਾ ਮਰਿਆ ਸੂਰਗ ਪਧਾਰਿਆ। ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਸੀ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ। ਮੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਸਮਝਾਈ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਵਾਲੇ ਅੰਤਿਮ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਹੈ ਨੰਬਰਵਨ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਸਮਝ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਬਾਪ ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੇਕੇਂਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੋ ਗਿਆ ਫਿਰ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਆਦਿ ਉੱਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਸੀ ਜੱਦ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਸੁਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿੱਥੇ ਦੀ ਰਹਿਵਾਸੀ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਨਾਟਕ ਦੇ ਐਕਟਰਸ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਦੇ ਰਹਿਵਾਸੀ ਹਾਂ, ਕਪੜਾ ਬਦਲਕੇ ਸਟੇਜ ਤੇ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਦੇ ਰਹਿਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਾਟਕਸ਼ਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੂਲਵਤਨ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਵੀਟ ਸਾਈਲੈਂਸ ਹੋਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਸਭ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਦੁੱਖੀ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਈਏ। ਘਰ ਦਾ ਪਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭਟਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਭਟਕਣ ਤੋਂ ਛੁੱਟੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਹਿਮ ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵੰਡਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਪਾਰੂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਸਭ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਪਾਰ੍ਵਧਾਰੀ ਉਹ ਹੈ, ਕਰਨਕਰਾਵਣਹਾਰ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਣ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਕੋਈ ਨਵੀਆਂ ਥੋੜੀ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹਨ। ਉੱਥੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਖੇਡ ਹੈ। ਇਹ ਸੂਰਜ, ਚੰਦ, ਸੂਰਸ ਆਦਿ ਕੀ ਹਨ! ਇਹ ਸਭ ਬੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਅਤੇ ਦਿਨ ਦਾ ਖੇਡ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੂਰਜ ਦੇਵਤਾਏ ਨਮ:, ਚੰਦਰਮਾ ਦੇਵਤਾਏ ਨਮ:..... ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਈ ਦੇਵਤੇ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਖੇਡ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨਾਟਕ ਦੇ ਲਈ ਬੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਰਹਿਵਾਸੀ ਹਾਂ ਸਵੀਟ ਸਾਈਲੈਂਸ ਹੋਮ ਦੇ ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਜੂੰ ਮਿਸਲ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਮਿਸਾਲ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਂ ਸੀ, ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਚਲੀ ਜਾਏਗੀ। ਅੱਛਾ, ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ - ਡਰਾਮਾ। ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਨਵਾਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਫਿਕਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਸੀਂ ਐਕਟਰਸ ਹਾਂ, ਇਹ ਹਾਰ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਦੀ ਖੇਡ ਹੈ। ਇਹ ਹਾਰ - ਜਿੱਤ ਦਾ ਖੇਡ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਹਾਰੇ ਹਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਜਿੱਤੇ ਜਿੱਤ। ਇਹ ਗਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮਾਇਆ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੀ ਮਾਇਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਨ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਧਨ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਧਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਮਾਇਆ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੀ! ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਉੱਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕੱਚੀ ਅਵਸਥਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਸੰਸ਼ੇ ਉਠਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ - ਕਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ?

ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ। ਰੱਬ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸ਼ਿਵ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਜੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕਰੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਦੇਹਧਾਰੀ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਦੇਹ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਹ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਦੇਵਤਾ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਰੱਬ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਹ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੱਦ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹ ਸੀ? ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉਹ ਪਰਮ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਾਰੂ ਵਜਾ ਕੇ ਗਏ ਹਨ, ਤੱਦ ਹੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਲੂਮ ਹੋਵੇ - 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਰਚਤਾ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਹੈਵਨਲੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ। ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਲੰਬੀ - ਚੌੜੀ ਕਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਭ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਗਵਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹਨ ਪਰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਰੱਬ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਵੀ ਸਭ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜਰੂਰ। ਅੱਗੇ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਾਂਡਵਾਂ ਅਤੇ ਕੌਰਵਾਂ ਦੀ ਯੁੱਧ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾਨਵਾਇਲੈਂਸ, ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਨਾਲੇਜ ਬੜੀ ਸਹਿਜ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਥੋੜਾ ਟਾਈਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਸਮੇਂ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਨਾਜ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ, ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੁੱਖ ਦੇ ਪਹਾੜ, ਖੁਨੇ ਨਾਹਕ ਖੇਲ੍ਹ ਹੈ ਨਾ। ਇੰਨੇ ਸਭ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਜਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਭੁੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ? ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਭੁੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਰਜਾਈ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮਰੇ ਕਿ ਮਰੇ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਵੀ ਲੜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮਰ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਿੱਤੇ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋਕੇ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਸੋਰਸ ਆਫ਼ ਇਨਕਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਵੀ ਇਨਕਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਭਗਤੀ ਦੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਜਿਹਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਹਾਂ। ਨਵੇਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੌੜੀ ਜਰੂਰ ਉਤਰਨੀ ਪਵੇ ਨਾ। ਹੁਣ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਵੀ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਹੈ। ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਸ੍ਰਰਗ ਸੀ। ਹੁਣ ਨਰਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ - ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ।

ਓ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿ ਪ੍ਰਕਾਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਫਿਰ ਦੁੱਖੀ ਕਿਉਂ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਦੁੱਖੀ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ ਨਾ। ਜਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਹੈ, ਹਾਰ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਰਾਜ ਦਿੱਤਾ, ਰਾਵਣ ਨੇ ਖੋਹ ਲਿਆ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ ਦਾ ਸਿਰ ਤੇ ਬੋਝ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਕੁਝ ਸੁੱਖ ਵੀ ਹੈ - ਆਟੇ ਵਿੱਚ ਨਮਕ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਟਾ ਸਮਾਨ ਸੁਖ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਜਗਤ ਦਾ ਗੁਰੂ ਵੀ ਇੱਕ ਠਹਿਰਿਆ। ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਛੋਟੇ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਰੂ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਮਰ ਜਾਏ ਤਾਂ ਸਦਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਗੁਰੂ ਉਹ ਜੋ ਸਦਗਤੀ ਦੇਵੇ। ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਕ੍ਰਾਇਸਟ, ਬੁੱਧ ਆਦਿ ਕੋਈ ਵੀ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕੀ! ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਆਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਭ ਆਉਣ ਲੱਗੇ। ਜੇ ਵੀ ਉਸ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਿਵੇਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਜਦ ਕਿ ਲੈ ਆਉਣ ਲਈ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸਥਾਪਨਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਤਾਂ ਪ੍ਰਲਯ ਹੋ ਜਾਏ। ਪ੍ਰਲਯ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਸਰਵ ਸ਼ਾਸੁਰਮਈ ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ ਸ਼੍ਰੀਮਦ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਹੈ - ਯਦਾ ਯਦਾਹਿ.....। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਡਾ ਹੀ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਟੁਕੜੇ - ਟੁਕੜੇ ਲਈ ਆਪਸ ਵਿਚ ਕਿੰਨਾ ਲੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਮਜ਼ਾ ਹੈ। ਖੱਗੀਆਂ ਮਾਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਫਿਰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਯੋਗ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਯੋਗ ਅੱਖਰ ਕੱਢ ਦੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਅੱਖਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਯੋਗ ਭਗਤੀ

ਮਾਰਗ ਦਾ ਅੱਖਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਸ਼੍ਰਗ ਦੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੇ। ਰਜਾਈ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਪਦ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਏਗਾ, ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਖਾਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਅਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮਰ ਜਾਓ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਨਾ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਨੇ ਹਾਇਐਸਟ ਹਨ। ਉਹ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਅਤੇ ਇਹ ਆਲੈਕਿਕ। ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਧਾਰਨ ਟੀਚਰ ਹੈ। ਉਹ ਟੀਚਰਸ ਫਿਰ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੁਚਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਠਹਿਰਿਆ ਹੋਰ ਗੁਰੂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੁੱਧ ਪਾਰ ਨਿਰਵਾਣ ਗਿਆ - ਇਹ ਸਭ ਗਪੇੜਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਭ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਸੂਦਰਾਂ ਵਿਚ, ਨਾ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ ਸਮਝੇ। ਜੇ ਨਾ ਸਮਝੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੌਤ ਹੈ। ਪਦ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਦ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਲਫ਼ ਬਾਬਾ, ਬੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ। ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਰਜਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ - ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਖੱਗੀਆਂ ਮਾਰਨੀਆਂ ਹਨ।
2. ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਨਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਨੇ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਵ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਰਵ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸੰਪੂਰਨ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦ ਉਹ ਬਣਕੇ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਨਾਰਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਜਿੰਨਾ ਸੰਪੰਨ ਸਟੇਜ ਦੇ ਸਮੀਪ ਆਉਂਦੇ ਜਾਓਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰਵ ਨਾਲ ਕਿਨਾਰਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਏਗਾ। ਜੱਦ ਸਭ ਸੰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਵ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਨਾਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਰਥਾਤ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਲਗਾਵ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤੱਦ ਸੰਪੂਰਨ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣੇਗੇ। ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਵ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਿਭਾਉਣੇ - ਇਹ ਹੀ ਠਿਕਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨੇੜੇ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਭਟਕਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਏਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਨੇਹ ਅਜਿਹਾ ਚੁੰਬਕ ਹੈ ਜੋ ਗਲਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨੇੜੇ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

“ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਅਤੇ ਪਰਿਵ੍ਰਤਨ ਦੇ ਗੋਲਡਨ ਚਾਂਸ ਦਾ ਵਰ੍ਹਾ”

ਅੱਜ ਸਮਰਥ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਸਮਰਥ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਮਰਥ ਕੰਮ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਿਸ਼ਵ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸੁੱਖੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਮਰਥ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਪੱਕੀ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਸਮਰਥ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਇਹ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੰਮ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਸਤੋਂ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਹੋਇਆ ਹੀ ਪਿਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਕਰਮ ਅਤੇ ਫਲ ਦੇ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਕਰਮ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਾਵੀ ਅਟੱਲ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ, ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਫਲ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਣਜਾਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਹ ਹੀ ਸੋਚਦੀਆਂ ਹਨ - ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ! ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ। ਕੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੋਵੇਗਾ! ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕੀ ਲੇਕਿਨ ਹੋਇਆ ਹੀ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੀ ਪਿਆ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭਾਵੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਟੱਲ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵ੍ਰਤਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਕੰਮ ਸਦਾ ਸਫਲ ਹੈ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੰਮ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਧਰਮ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਕੰਮ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਹੀ ਪਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਲੋਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਡਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਕਿ ਨਵੀਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ - ਅਸੰਭਵ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਦਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਸਦਾ ਸ੍ਵਰਨਿਮ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸ੍ਵਰਨਿਮ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੀ ਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਘਟਾਵਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਤੇ ਵਕਤ ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਘੰਗਰੂ ਪਾ ਨੱਚਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅੱਜ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਕਲ ਸ੍ਵਰਨਿਮ ਦੁਨੀਆਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੱਜ ਅਤੇ ਕਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ।

ਹੁਣ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ " ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ" ਦਾ ਨੇੜੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਰਿਆਂ ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਲੈ ਆਵਾਹਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੇ ਬਣਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਸੰਪੂਰਨ ਬਾਪ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸਟੇਜ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਆਵੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਓ ਆਓ, ਸਮਾਨ ਬੱਚੇ ਆਓ, ਸਮਰਥ ਬੱਚੇ ਆਓ, ਸਮਾਨ ਬਣ ਆਪਣੇ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸਰਾਮੀ ਬਣੋ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵਿਧਾਤਾ ਹੈ, ਵਰਦਾਤਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਸ੍ਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਧਾਤਾ ਬਣੋ, ਵਰਦਾਤਾ ਬਣੋ। ਕਲ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅੰਤਿਮ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸ੍ਵਰੂਪ ਬਣੋ। ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਕੀ ਕਰਦਾ? ਵਰਦਾਤਾ ਬਣ ਵਰਦਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਸਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਲੈਂਦਾ ਨਹੀਂ। ਲੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਤਾਂ ਵਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਵਿਧਾਤਾ, ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸੇ ਦੇਵਤਾ... ਹੁਣ ਇਹ ਮਹਾਂਮੰਤਰ ਅਸੀਂ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸੇ ਦੇਵਤਾ, ਇਸ ਮੰਤਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸ੍ਵਰੂਪ ਬਣਾਓ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ ਗਏ, ਇਹ ਆਦਿ ਦਾ ਮੰਤਰ ਰਿਹਾ। ਹੁਣ ਇਸ ਸਮਰਥ ਮੰਤਰ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੋ। " ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਇਹ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ" ਇਹ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਲੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਲੈਵਤਾ - ਪਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲਵਾ ਦੇਣਗੇ, ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੋ। ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ, ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਦੇ ਇੱਕ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇ। ਸੰਮਤ ਵੀ ਇੱਕ - ਇੱਕ - ਇੱਕ ਹੋਵੇ। ਕੁਦਰਤ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨੰਬਰਵਨ ਹੋਵੇ। ਰਾਜ ਵੀ ਨੰਬਰਵਨ ਹੋਵੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਗੋਲਡਨ ਸਟੇਜ ਵੀ ਨੰਬਰਵਨ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਵੀ ਵਨ - ਵਨ - ਵਨ ਤੋਂ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੋਂ ਹੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਇਮਰਜ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦਾ ਜੋ ਗਾਇਨ ਹੈ, ਉਹ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੀ ਸੀਮਾ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਹੀਂ ਗਿਣਤੀ ਕਰੋ।

ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਅੰਤਕਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਸ ਵਕਤ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦਾ ਚਾਂਸ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੈ ਹੀ, ਲੇਕਿਨ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵੀ ਚਾਂਸ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਚਾਂਸ ਖਤਮ ਹੋ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ, ਇਹ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਬਹੁਤਕਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਮਤਲਬ ਅਲਪਕਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਾਲ ਦਾ ਵਰ੍ਹਾ ਹੈ। ਬਹੁਤਕਾਲ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਰ ਲਵੇ।

ਫਿਰ ਉਲਾਹਣਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਅਲਬੇਲੇ ਹੋਕੇ ਚਲ ਰਹੇ ਸੀ। ਅੱਜ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਲ ਬਦਲ ਹੀ ਜਾਵਾਂਗੇ ਇਸਲਈ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਬਣੋ। ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਬਣ ਤੀਵਰਗਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧੋ। ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਹੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਵੱਖ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਵੱਖ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚੋ - ਕਿ ਹਾਲੇ 15 ਵਰ੍ਹੇ ਪਏ ਹਨ, ਹਾਲੇ 18 ਵਰ੍ਹੇ ਪਏ ਹਨ। 99 ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ... ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਹਿਸਾਬ ਨੂੰ ਸਮਝੋ। ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨੂੰ ਜਾਣ ਉਸ ਗਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰ ਜੇਕਰ ਰਹਿ ਗਏ ਤਾਂ ਇਸ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਧਰਮਰਾਜਪੁਰੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੇ ਵਿਅਰਥ, ਅਯਥਾਰਥ ਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਦਾ ਖਾਤਾ ਹਾਲੇ ਵੀ ਹੈ, ਬਾਪਦਾਦਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ਼ ਆਉਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪਰਦਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਅਯਥਾਰਥ, ਇਹ ਖਾਤਾ ਹਾਲੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਗੋਲਡਨ ਚਾਂਸ ਦਾ ਵਰ੍ਹਾ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁੱਗ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਅਤੇ ਪਰਚਿੰਤਨ ਦੇ ਗੋਲਡਨ ਚਾਂਸ ਦਾ ਵਰ੍ਹਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਮਦਦ ਦੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਵਰ੍ਹੇ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨ 50 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਣਾ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਾਪ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਾਗਰ ਬਣ ਸ੍ਵ ਸਬੰਧ ਦੇ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ, ਅਲਬੇਲੇਪਨ, ਸਧਾਰਨ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖਦੇ - ਸੁਣਦੇ ਵੀ ਨਾ ਸੁਣ, ਨਾ ਵੇਖ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਨੇਹ ਦੀ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਮਾਰਕਸ ਦੇਕੇ ਵਧਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਲਿਫਟ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਹੁਣ ਵਕਤ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝ ਵਕਤ ਦਾ ਲਾਭ ਲਵੋ। ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਨਾ - ਕਿ 18ਵਾਂ ਅਧਿਆਏ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। 18ਵੇਂ ਅਧਿਆਏ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ - ਹੁਣ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸ਼੍ਰੂਪ ਬਣੇ। ਹੁਣੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ, ਹੁਣੇ ਵਿਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਹੀਂ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸ਼੍ਰੂਪ ਮਤਲਬ ਬਹੁਤਕਾਲ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਰਹੇ। ਹੁਣੇ ਯੁੱਧ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ, ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ, ਮਨ ਨੂੰ ਮੁੰਝਾਉਣ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਇਸ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਕਰੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਬਣ ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੇ ਗਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਸੁਣਾਇਆ ਨਾ - ਹੁਣ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੇ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਇਆ! ਇਸਲਈ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਰਦਾਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਹਾਲੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸਨੇਹ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਹੈ। ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ! ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸ਼੍ਰੂਪ ਬਣੇ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸ਼੍ਰੂਪ ਆਪੇ ਹੀ ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਬਣਾ ਹੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੇਹ ਦੀ ਲਿਸਟ ਬੜੀ ਲੰਬੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ, ਇੱਕ ਦੈਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ, ਸੇਵਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ, ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਤੋਂ ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਮਤਲਬ ਨਿਆਰਾ ਬਣ ਪਿਆਰਾ ਬਣੇ। ਮੈਂ-ਪਨ ਮਤਲਬ ਮੇਹ, ਇਸਤੋਂ ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਬਣੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੇ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਨਾਲ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣੇਗੇ। ਬਹੁਤਕਾਲ ਮਤਲਬ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਦਾ ਫਲ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਨਿਵਰਿਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਭੇਦ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵੀ ਚੰਗਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਲੇਕਿਨ ਨਿਵਰਿਤ ਹੋਣਾ ਮਤਲਬ ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਹੋਣਾ। ਸਮਝਾ! ਪੁਆਇੰਟਸ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਾਪਦਾਦਾ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ ਇਸਲਈ ਪੁਆਇੰਟਸ ਕੀ ਸੁਣਾਈਏ, ਪੁਆਇੰਟਸ ਤਾਂ ਹਨ ਹੁਣ ਪੁਆਇੰਟ ਬਣੇ। ਅੱਛਾ!

ਸਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੇ ਤੀਵਰ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਦੇ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਦੇ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਸਕਾਰ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਸ੍ਰਰਨਿਮ ਯੁੱਗ ਦੇ ਆਦਿ ਰਤਨ, ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਵੀ ਆਦਿ ਰਤਨ, ਸ੍ਰਰਨਿਮ ਯੁੱਗ ਦੇ ਵੀ ਆਦਿ ਰਤਨ, ਇਵੇਂ ਆਦਿ ਦੇਵ ਦੇ ਸਮਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਆਦਿ ਬਾਪ, ਅਨਾਦਿ ਬਾਪ ਦੀ ਸਦਾ ਆਦਿ ਬਣਨ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਰਦਾਨੀ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਾਪ ਦੀ ਨਮਸਤੇ।

ਦਾਦੀਆਂ ਨਾਲ:- ਘਰ ਦੇ ਗੇਟ ਕੋਣ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ? ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸਿਲਵਰ ਜੁਬਲੀ ਵਾਲੇ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਗੇਟ ਤਾਂ ਖੋਲ੍ਹੇਗੀ ਨਾ। ਜਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਣਗੇ? ਨਾਲ ਜਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਸਜਨੀ ਬਣਕੇ ਜਾਵੇਗੇ ਅਤੇ ਪਿੱਛੋਂ ਜਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਬਰਾਤੀ ਬਣਕੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਸਬੰਧੀ ਵੀ ਤਾਂ ਬਰਾਤੀ ਕਰੇ ਜਾਣਗੇ। ਨੇੜੇ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗੇ ਪਰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ - ਬਰਾਤ ਆਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਕੋਣ ਗੇਟ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ? ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸਿਲਵਰ ਜੁਬਲੀ ਵਾਲੇ? ਜੇ ਘਰ ਦਾ ਗੇਟ ਖੋਲ੍ਹੇਗੇ ਉਹ ਹੀ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਗੇਟ ਵੀ ਖੋਲ੍ਹੇਗੇ। ਹੁਣ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਬੰਧਨ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਦਾ ਸਰਕਮਸਟਾਂਸਿਜ ਦਾ। ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗਾ, ਟਰਨ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਥੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਵਾਪਿਸ ਆ ਗਏ। ਜੇ ਅੰਤ ਵਾਹਕ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ, ਇਹ ਅੰਤਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਾਹਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇਗੇ ਜਿਵੇਂ ਬਿਲਕੁਲ ਬਟਨ ਦਬਾਇਆ, ਜਹਾਜ਼ ਉੱਡਿਆ, ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਨਾ - ਗੱਲ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਵੀ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਹਨ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਨਾ। ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਸਥੂਲ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਸਮੇਟਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸਤਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਅੰਤਿਮ ਸਟੇਜ ਕੀ ਰਹੀ? ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਸਮੇਟਣ ਦੀ ਉਪਰਾਮ ਰਹਿਣ ਦੀ। ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਸਥੂਲ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਅਸਰੀਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਮੇਟਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ

ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਵੇਖੀ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਬਾਬਾ ਇੱਥੇ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਤੇਜ਼ ਗਤੀ ਅਜਿਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਘੱਟ ਮਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੱਲ ਮਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਪਰ ਗਤੀ ਇੰਨੀ ਤੀਵਰ ਹੈ ਜੋ ਦੇਨੇ ਹੀ ਕੰਮ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਾਰ ਵੀ ਕੈਚ ਕਰ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਵੀ ਲਗਾ ਲੈਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਅਸਰੀਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਕੋਈ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋ ਕਿ ਸੁਣਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਗਤੀ ਫਾਸਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਇੰਨੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਦੋਨੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੱਦ ਹੁੰਦਾ ਜੱਦ ਸਮੇਟਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਯੂਜ਼ ਕਰੇ। ਹੁਣ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਹੀ ਅਭਿਆਸ ਫਰਿਸ਼ਤੇਪਨ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਵਾਏਗਾ! ਹੁਣ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਹ ਜੋ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਵਤ: ਹੀ ਉੱਚੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਇਹ ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਯਕਤ ਭਾਵ ਦੀਆਂ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਉੱਚੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਨੀਚਾ ਪਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਛੁੱਟ ਜਾਏਗਾ। ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਵੇਗੇ। ਸਮੇਂ ਵੀ ਬਚੇਗਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵੀ ਫਾਸਟ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਸਿਲਵਰ ਜੁਬਲੀ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋਏ ਭਾਈ ਭੈਣ ਪ੍ਰਤੀ ਅਵਿਯਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਮਧੁਰ ਸੰਦੇਸ਼ - ਰਜਤ ਜਯੰਤੀ ਦੇ ਸ਼ੁਭ ਅਵਸਰ ਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੇ ਪੁਸ਼ਪ

ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਮਹਾਯੁਗ ਦੇ ਮਹਾਨ ਪਾਰ੍ਵਧਾਰੀ ਯੁਗ ਪਰਿਵਰਤਕ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੁਹਾਵਨੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀ ਨੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ। ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਨੇਹੀ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦੀ, ਸੈਮਪਲ ਬਣਨ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਨੂੰ ਤੇਫਾ ਸਮਝ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਘਨ - ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਬਣਨ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਅਜਿਹੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੇ ਖਜਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਸੇਵਾ ਦੇ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਲੱਕੀ ਅਤੇ ਲਵਲੀ ਮੌਕੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਨਹਿਰੇ ਵਰਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਸਦਾ ਇੱਕ ਬਣ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਭਵ। ਰੂਹਾਨੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਮਰ ਭਵ। ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਅਤੇ ਅਮਰ ਫਲ ਖਾਣ ਦੇ ਪਦਮਾ ਪਦਮ ਭਾਗਵਾਨ ਭਵ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਾਹ ਡਰਾਮਾ ਵਾਹ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਕਈਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ : ਭਵ
ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸੀਨ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵਾਹ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਦੀ ਵੀ ਘਬਰਾਉਣਗੇ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਯੁਗ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਲਿਆਣ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕਲਿਆਣ ਵਿਖਾਈ ਨਾ ਵੀ ਦੇ ਪਰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕਲਿਆਣ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋ ਜਾਏਗਾ - ਤਾਂ ਵਾਹ ਡਰਾਮਾ ਵਾਹ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ ਰਹੋਗੇ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਵੀ ਉਦਾਸੀ ਨਹੀਂ ਆਏਗੀ। ਸਵਤ ਹੀ ਆਪ ਦੁਆਰਾ ਕਈਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਹਿਜ ਸਾਧਨ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਅੱਖ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਵੀ ਡੁੱਬਣੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?

ਉੱਤਰ:- ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਰਪਣ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਸਾਡਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਸਾਡੀ ਇਹ ਦੇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੋਹ ਸਭ ਤੋਂ ਟੁੱਟਦਾ ਜਾਏਗਾ, ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਹੋਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਹੱਦ ਦਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ । ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਗੀਤਾ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਰਾਜਯੋਗ ਦਾ ਵਰਨਣ ਹੈ, ਰੱਬ ਆਕੇ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਵਾਏ ਗੀਤਾ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਗਿਆਨ ਕੋਈ ਪਰੰਪਰਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਜੇ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਏ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ (ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਦਾ) ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ ਗੀਤਾ, ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਤਯੁਗ ਵਿਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਜੇ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਹੀ ਚਲਦੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਇੱਕ ਗੀਤਾ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵੇਦ ਜਯੰਤੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਰੱਬ ਇੱਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹੈ ਰਚਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਚਾਚਾ, ਕਾਕਾ ਆਦਿ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦਾ ਸਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਤਾਂ ਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ - ਫਿਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ। ਇਸ ਮੁਖ ਕਮਲ ਤੋਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰੱਬ ਦਾ ਲੇਨ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਮੁਖ ਹੈ ਨਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੋਮੁੱਖ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੀ ਮਾਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਖ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਰਸ਼ਨਸ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਜਲ ਆਦਿ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਗੋਮੁੱਖ ਤੇ ਜਲ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਦੂਰ ਗੋਮੁੱਖ ਆਦਿ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਾਣੀ ਪੀਣ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋ - ਰੱਬ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਫੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਅੰਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਕਦੀ ਗੁੱਸਾ ਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਝੱਟ ਬਾਪ ਨੂੰ ਲਿਖਣਗੇ, ਬਾਬਾ ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਇਹ ਭੁੱਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਗੁੱਸਾ ਕਰ ਲੀਤਾ, ਵਿਕਰਮ ਕਰ ਲੀਤਾ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਕਿੰਨਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਮਾਫ਼ੀ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਅੱਗੇ ਦੇ ਲਈ ਇਵੇਂ ਦੀ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਟੀਚਰ ਕੋਈ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਜਿਸਟਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਡੇ ਮੈਨਰਸ ਚੰਗੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮੈਨਰਸ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਰੇਜ਼ ਆਪਣਾ ਪੇਤਾਮੇਲ ਵੇਖੋ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੰਗ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਬੜਾ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਟੁੱਟਦਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਹੀ ਸਮਝਣ ਤਦ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਵ ਜਾਏ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੇਹ ਦੇ ਕਰਮਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਲਟਕੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ ਕਰਮ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਟਾਈਮ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਟਾਈਮ ਕੱਢਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਮੀਰਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਨਾ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਤਾਂ ਇਥੇ ਹੀ ਲੈਂਦੀ ਗਈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿਚ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ ਉਵੇਂ

ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਸਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਸਮਿਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਹੁਣ ਇਸ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰੋਰਵ ਨਰਕ। ਬਹੁਤ ਗੰਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਘਰ ਬਾਰ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰਿਕ ਗੱਲ। ਤੁਸੀਂ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਪੁਰਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਵਾਂ ਬਣ ਕੇ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿਲ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਇਹ ਮਕਾਨ ਟੁੱਟ ਹੀ ਜਾਏਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਥੋੜੀ ਦੇਰੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਨਗੇ। ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਹੁਣ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪੁਰਾਣਾ ਟੁੱਟਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਥੋੜੇ ਦਿਨ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਾਡਾ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਅਖੀਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਥੋਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਭੁਗਤਣਗੇ। ਪਦ ਵੀ ਕੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਫੁਰਨਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਭੋਗੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਦ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ ਤੱਦ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਜੀਵਨ ਬਣੇਗੀ। ਬਾਪ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਿਤੀ ਦਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਪੜ੍ਹੋ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ ਵੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰੋ। ਪਰ ਟ੍ਰਸਟੀ ਹੋਕੇ ਰਹੋ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਰਪਣ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਸਾਡਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਸਾਡੀ ਇਹ ਦੇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡਣਾ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਮੋਹ ਟੁੱਟਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ। ਉਹ ਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਆਪਣੇ ਮਹਿਲ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਇੱਥੇ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਏਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਹੱਦ ਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਹੱਦ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੱਖ ਨਹੀਂ ਡੁਬਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਫਿਰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਥੋੜੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਆਹਿਸਤੇ - ਆਹਿਸਤੇ ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਹੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਡੀ ਰੂਹਾਨੀ ਗਵਰਮੈਂਟ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਰੱਬ ਵੀ ਇੱਕ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਰਾਜਯੋਗ ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਲੜਾਈ ਵੀ ਬਰੇਬਰ ਲੱਗੀ ਸੀ ਕਈ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼, ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਹੋ, ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਇਹ ਸਿਖਿਆ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ।

ਬਾਪ ਨੇ ਸ਼ਾਮ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਦਾ ਵੀ ਰਾਜ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੁੰਦਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਾਮ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੋਈ ਇੱਕਲਾ ਥੋੜੀ ਸੀ। ਸਾਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸੀ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਤੋਂ ਸ੍ਰਰਗਵਾਸੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨਰਕ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆ ਗਏ ਹੋ। ਇੰਨੇ ਢੇਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣਗੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਨਿਕਲੇ ਹੋਣਗੇ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਨੂੰ ਵੀ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਅਰਥਾਤ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਨਰਕ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰਰਗ ਕੀ ਹੈ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੈ, ਜੇ ਸੁਖੀ ਹੈ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੇ ਦੁੱਖੀ ਹਨ ਉਹ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਈ ਮਤ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ ਮੱਤਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਮੋਹ ਦੀ ਰਗ ਹੈ, ਉਹ ਟੁੱਟਦੀ ਨਹੀਂ। ਮੋਹਵਸ਼ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਾਈਏ? ਪਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਲਾਅ (ਨਿਯਮ) ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗਵਾਸੀ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਇਕ ਤਰਫ ਨਾਲੇਜ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ, ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਪਾਈਏ? ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਜਾਕੇ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਾ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਅਵੱਗਿਆ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਬੱਚੀ ਦੀ ਤਾਂ ਕਰਾਉਣੀ ਹੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੰਗਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਾ ਸਕਦੇ। ਪਰ ਹਿੰਮਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ! ਬਾਬਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਐਕਟ ਕਰਾਇਆ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਫਿਰ ਹੋਰ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਝਗੜਨ ਲਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਝਗੜਿਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕੱਟਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਰਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਾਰਡਨ। ਇਹ ਹੈ ਜੰਗਲ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵਿਰਲੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਹਾਂ ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਕ ਕੰਨ ਤੋਂ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕੰਨ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ

ਹਨ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕੰਡਾ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸੂਰਤ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਭਾਵੇਂ ਹਨ ਪਰ ਸੀਰਤ ਬੰਦਰ ਤੋਂ ਵੀ ਬਦਤਰ ਹੈ। ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਭਜਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਤਾਕਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਮੇਰਾ ਕੀੜਾ ਇਵੇਂ ਲੱਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਨਿਕਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਨਸ਼ਟੇਮੇਰਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ, ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ। ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਜਾ ਖਾਣਗੇ, ਪਦ ਵੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੀ ਫੁਰਨਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਰੱਬ ਨੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗੀ ਬਣ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਅਰਪਣ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਦੇਹ ਵੀ ਸਾਡੀ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਤੇੜ ਨਸ਼ਟੇਮੇਰਾ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਕਦੀ ਵੀ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜੇ ਰਜਿਸਟਰ ਤੇ ਦਾਗ ਲੱਗ ਜਾਏ। ਸਰਵ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਅੰਦਰ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਅੰਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣ ਸਰਵ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਜੰਪ ਦੇ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਭਵ:
ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪ ਨੂੰ ਅਮੁੱਲ ਰਤਨ ਸਮਝ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਡਿੱਬੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਅਰਥਾਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਰਹੋ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਸਭ ਬੇੜ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਇਸ ਹੀ ਸਹਿਜਯੋਗ ਨਾਲ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਜੰਪ ਦੇਕੇ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਜੱਦ ਵੀ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਜਾਓ ਅਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨਾਂ ਦਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਤੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ ਇਸ ਨਾਲ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਸਰਵ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਹਲ ਮਿਲ ਜਾਏਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਸੰਭਵ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਹੀ ਸੇਫਟੀ ਦਾ ਕਿਲਾ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਪੜਾਉਂਦੇ, ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਾਪ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਖਾਸ ਸਾਨੂੰ ਪੜਾਉਣ ਆਏ ਹਨ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਤੀਜੀ ਅੱਖ ਕਿਉਂ ਮਿਲੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਤੀਜੀ ਅੱਖ ਮਿਲੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁਖਧਾਮ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਹੜੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਮਿੱਤਰ-ਸਬੰਧੀ ਆਦਿ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀ ਕੱਢ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਚਿੱਕੜ ਤੋਂ ਕੱਢ ਫੁੱਲ (ਦੇਵਤਾ) ਬਣਾਉਣ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਦਾ ਰਿਗਾਰਡ ਵੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਰਚਿਅਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਭਗਵਾਨ ਭਗਵਤੀ ਬਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਟੂਡੈਂਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ, ਪੜਾਈ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਿਜ਼ਲਟ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹੋਣ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ! ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਸਥਾਈ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ? ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਦੇਹਧਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਾਪ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਖਾਸ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜਾਉਣ ਆਏ ਹਨ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਆ ਕੇ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਗਰ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਪ ਦੇ ਸਮੁੱਖ ਤੁਸੀਂ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੁਣ ਹੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਭੁੱਲੇ ਨਾ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਰੱਬ ਸਾਨੂੰ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਰੱਬ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਰੱਬ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਜੋ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਮਿੱਤਰ - ਸਬੰਧੀ ਆਦਿ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੈ ਦੁਖਧਾਮ, ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤ ਸੂਰਗ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਰਕ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਫਿਰ ਫੁਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਰ ਪੁਰਾ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨ ਕਾਰਨ ਇੱਥੇ ਦੇ ਧਨ - ਦੌਲਤ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਲਟਕ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀ ਨਿਕਲਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁਖਧਾਮ ਵੱਲ ਬੁੱਧੀ ਰੱਖੋ। ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਗੰਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਲ ਇਕਦਮ ਜਿਵੇਂ ਚਟਕੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਨਿਕਲਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀ ਟੁੱਟਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਗੁਲ-ਗੁਲ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਮੁੱਖ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਬਾ ਤੇ ਤਾਂ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਈਏ। ਜੇ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਕਦਮ ਕਿਚੜੇ ਤੋਂ ਨਿਕਾਲਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫੁਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਫੁਲ (ਦੇਵਤਾ) ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨਾ ਲਾਗੇ ਵਾਰ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੂਰਗਵਾਸੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਨੇ ਰਾਜ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਵੇਖੋ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਪੈੜੀ ਥਲੇ ਉਤਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਕਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਦੁਖੀ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਤਾਂ ਭੁੱਖੇ ਮਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਵੀ ਸੁਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਧਨਵਾਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁਖ ਕਾਗ਼ ਵਿਸ਼ਟਾ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇ ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ। ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਾਂਵਰੇ ਤੋਂ ਗੇਰੇ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਵੇਸ਼ਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸੂਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪੜ੍ਹਕੇ, ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ ਰੂਪ - ਬੰਸਤ, ਤੁਹਾਡੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਹੀ ਨਿਕਲਣ, ਕਿਚੜਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਰੂਪ - ਬੰਸਤ ਹਾਂ..... ਮੈਂ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਾਂ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਸੋਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਕੇ ਜੱਦ ਬੈਰਿਸਟਰ ਡਾਕਟਰ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਲੱਖਾਂ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਲੱਖ ਰੁਪਿਆ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਖਾਣ ਦੀ ਵੀ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਤੁਸੀਂ

ਵੀ ਹੁਣ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹੋ? ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ। ਤਾਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਰਾਇਲਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਇਲ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਰਾਜਾਵਾਂ ਦੀ ਚਲਣ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਅਨੁਭਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਜਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਾਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਦੀ ਇਵੇਂ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਗੇ - ਸੈਕਰੇਟਰੀ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਦੇ। ਬਹੁਤ ਰਾਇਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖਿਆਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਵੀ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲੈਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਪੁਜਾ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਲੈਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲੁੱਟਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਤਯੁਗੀ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਡਬਲ ਤਾਜ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਹੈ, ਵਿਕਾਰੀ ਕੋਈ ਆਕੇ ਬੈਠ ਨਾ ਸਕੇ। ਜੇ ਬਗੈਰ ਦੱਸੇ ਆਕੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਚਲਾਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਥੋੜੀ ਪਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਭਾਵੇਂ ਵੇਖੇ, ਨਾ ਵੇਖੇ, ਆਪ ਹੀ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਪੁੰਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲੇਜ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਦੇ ਮਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਰੱਬ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੇਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੀ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਕਿੱਥੇ ਹੋ। ਬੁੱਧੀ ਭਟਕਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕੀ ਬਣੇਗੇ! ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਾਪਾਸ ਹੋ ਜਾਓਗੇ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਲੱਖ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਮਦਰ ਫਾਦਰ ਨੂੰ। ਹੋਰ ਜੇ ਬ੍ਰਦਰਸ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਹੀ ਧੰਧਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਕੇ ਜਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਵੱਧਦਾ ਜਾਏਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵੈਰਾਗ ਆਏਗਾ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਨ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ। ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਸਮੇਂ ਹੋ ਰਾਮ, ਹਾਏ ਭਗਵਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕਿੱਥੇ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਈਏ। ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਮਿਲੇਗਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਕਮੀ ਹੈ? ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਿਘਨਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਫੱਸਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਤਾਂ ਬੜੀ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਚਲ ਸਕਾਂਗੇ, ਜੇ ਇਵੇਂ ਸੋਚਿਆ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਇੱਕਦਮ ਕੱਚਾ ਖਾ ਲਵੇਗੀ। ਗਜ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਹ ਨੇ ਖਾਧਾ। ਇਹ ਹੁਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਗ੍ਰਾਹ ਇੱਕਦਮ ਹਪ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਛੁਡਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਥੱਪੜ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਛੁੱਟਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਬੋਲੋ - ਇਵੇਂ ਪਕੜੋ ਨਹੀਂ। ਅਰੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਯੁੱਧ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਕਹਾਂਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰੋ ਸਾਨੂੰ ਅੰਗੂਰੀ ਨਾ ਲਗਾਵੇ। ਮੈਚ ਵਿੱਚ ਕਹਾਂਗੇ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਬਾਲ (ਗੋਦ) ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ। ਝੱਟ ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਲੜੋ, ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਖੂਬ ਪਿਛਾੜੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਰੱਬ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਘੱਟ ਗੱਲ ਹੈ ਕੀ! ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸ਼ੌਂਕ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਜੀਵਨ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਈਏ। ਵਿਘਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਂਦੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਕਰਕੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਲਪ -ਕਲਪਾਂਤਰ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਸਾਹੁਕਾਰ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਅਟਕ (ਰੁਕਾਵਟ) ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਲੱਖ ਵੀ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ, ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਲੱਖ - ਕਰੋੜ ਤਾਂ ਸਭ ਭਸਮੀਭੂਤ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਕਈਆਂ ਦੀ ਦਬੀ ਰਹੇਗੀ ਧੂਲ ਵਿੱਚ, ਕਈਆਂ ਦੀ ਫੂਕੇ ਅੱਗ, ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਭੰਡੇਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਰਾਵਣ ਦੀ ਲੰਕਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸੀਤਾਵਾਂ ਹੋ। ਰਾਮ ਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਹੈ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਨੂੰ ਖਲਾਸ ਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਮਰਾਜ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਪੁੱਛਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸੁੱਖ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਿੰਨਾ - ਜਿੰਨਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣੋਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਢੇਰ ਨਿਕਲਣਗੇ ਇਸਲਈ ਉਹ ਵੀ ਪਰਖਣਾ ਹੈ, ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਮਾਇਆ ਵੀ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣ ਕੇ ਅਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ, ਨਾਰੀ ਤੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਣਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਹੱਥ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਕੇ ਹੀ ਛੱਡਾਂਗੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਗਵਾ ਦਿਆਂਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉਡਾ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਇੰਨੀ ਬਹਾਦਰੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਬਹਾਦਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਠਹਿਰ ਗਏ, ਕੋਈ ਫਿਰ ਭਗੰਤੀ ਹੋ ਗਏ। ਚੰਗਿਆਂ - ਚੰਗਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਖਾ ਗਈ। ਅਜਗਰ ਨੇ

ਖਾਕੇ ਸਾਰਾ ਹਪ ਕਰ ਲਿੱਤਾ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਆਤਮਾਓ, ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਤਿਤ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਰਾਜਾ। ਸਿੰਗਲ ਤਾਜ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾ ਡਬਲ ਤਾਜ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਕਿਉਂ ਝੁਕਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਬਾਦ ਜੱਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਉੱਡ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਵਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਕੋਈ ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇ। ਭੁੱਲ ਨਾ ਜਾਓ। ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹੋ। ਰੋਜ਼ ਕਲਾਸ ਅਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਬਾਬਾ ਸਭ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। 7 ਰੋਜ਼ ਦਾ ਕੋਰਸ ਲੋ, ਜੋ ਮੁਰਲੀ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਸਮਝ ਸਕੇ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਓ ਸਿਰਫ਼ ਦੇ ਅੱਖਰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੈ ਮਹਾਮੰਤਰ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਜਾਂ ਪਾਪ ਕਰਮ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਬਚਨ ਦੇ ਲਈ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੀ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਤਕ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਸੜੀ ਹੋਈ ਦੇਹ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡ ਦੇਵੋ। ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਸਾਡੇ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਏ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਆਤਮਾ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ - ਇਹ ਹੀ ਤਾਤ ਲੱਗੀ ਰਹੇ। ਬਾਪ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਸ ਇਹ ਹੀ ਓਨਾ ਰੱਖੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਪਾਸ ਹੋਕੇ ਵਿਖਾਵਾਂਗੇ। ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਘੱਟ ਕਿਉਂ ਕਰੀਏ। ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ। ਵਾਰਿਯਰਸ ਕਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਤੂਫ਼ਾਨ, ਸੁਪਨੇ ਆਦਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਮੇਂ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਸੁਪਨੇ ਆਉਣਗੇ ਨਾ ਮਨ, ਨਾ ਚਿੱਤ, ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਘੁੱਟਕੇ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਮਾਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਜਿਤਦੇ ਹਾਂ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੋਂ ਰਾਜ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ। ਬਹਾਦੁਰ ਕਦੀ ਚੁੰ - ਚੁੰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਬੜੇ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਛੀ - ਛੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛਡਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਸਵੀਟ ਸਾਈਲੈਂਸ ਹੋਮ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣੋਗੇ। ਇਮਪਿਐਰ ਆਤਮਾ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਹਨ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਵਿਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਬਚਨ ਦੇ ਲਈ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਸੜੀ ਹੋਈ ਦੇਹ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ।

2. ਅਸੀਂ ਵਾਰੀਅਰਸ ਹਾਂ, ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੇ ਵਿਜੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਮਾਇਆ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਗਿਆਨ ਕਲਸ਼ ਧਾਰਨ ਕਰ ਪਿਆਸਿਆਂ ਦੀ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲਸ਼ਧਾਰੀ ਭਵ:
ਹੁਣ ਮੈਜਾਰਿਟੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ, ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬਣੇ ਹੋਏ ਅਲਪਗਿਯ ਸਥਾਨਾਂ ਤੋਂ, ਪਰਮਾਤਮ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਥੱਕ ਗਏ ਹਨ, ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਪਿਆਸੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਿਆਸੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਪਰਿਚੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਰਿਚੇ ਦੀ ਯਥਾਰਥ ਬੂੰਦ ਵੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਆਤਮਾ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਗਿਆਨ ਕਲਸ਼ ਧਾਰਨ ਕਰ ਪਿਆਸਿਆਂ ਦੀ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਓ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲਸ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਾਲ ਰਹੇ। ਅਮਰ ਬਣੋ ਅਤੇ ਅਮਰ ਬਣਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:- ਐਡਜਸਟ ਹੋਣ ਦੀ ਕਲਾ ਨੂੰ ਲਕਸ਼ ਬਣਾ ਲਓ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਹੇਜ਼ ਰੱਖੋ, ਫੁੱਲ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇ ਹੱਥ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਭੋਜਨ ਖਾਓ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਹੀ ਕਿਹੜੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜੋ 21 ਜਨਮ ਤਕ ਰਹੇਗੀ?

ਉੱਤਰ:- ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਨ - ਮਨ ਤੋਂ ਤੰਦਰੁਸਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੋਂ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਧਿਚੀ ਰਿਸ਼ੀ ਵਾਂਗੂ ਯੋਗ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੱਡੀਆਂ ਵੀ ਦੇਣੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਹਠਯੋਗ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਯੋਗ ਨਾਲ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਤੰਦਰੁਸਤ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਇੱਥੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਕਾਲੇਜ ਅਥਵਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਵੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਤਰਫ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਫੁੱਲ ਕਿਥੇ ਹੈ, ਫਰੰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਣ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਨ? ਇਹ ਵੀ ਬਗੀਚਾ ਹੈ ਪਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਫੁੱਲ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਫਿਰ ਬਾਜ਼ੂ ਵਿੱਚ ਰਤਨ ਜੋਤੀ। ਕਿਤੇ ਅੱਕ ਵੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਗਵਾਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵੇਖਣਾ ਪਵੇ ਨਾ। ਉਸ ਬਾਗਵਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਕੇ ਇਸ ਕੰਡਿਆਂ ਦੇ ਜੰਗਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਕਲਮ ਲਗਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਹਨ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਉਹ ਬਾਗਵਾਨ ਵੀ ਹੈ, ਖਵਈਆ ਵੀ ਹੈ, ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਬਾਪ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਨਾਲੇਜ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਕਲਯੁਗੀ ਨਰਕਵਾਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗਵਾਸੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਤਾਂ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੱਜਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੀ - ਕਿਸੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਡਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਕਈ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਬੱਚੇ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਵਾਈਏ? ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਗੇ ਭਾਵੇਂ ਕਰਵਾਓ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ, ਸੰਭਾਲ ਕਰੋ। ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤੋਂ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਰੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬੀਮਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਬਹੁ ਆਏਗੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਦਾ ਖਾਣਾ ਪਏਗਾ। ਬਾਬਾ ਕਹੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਖਾਓ। ਨਾ ਕਰੋਗੇ ਕੀ! ਸਰਕਮਸਟੈਂਸ ਇਵੇਂ ਹਨ ਖਾਣਾ ਹੀ ਪਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਵੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁ ਆਈ ਤਾਂ ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਵੀ ਆ ਗਈ। ਇੰਨੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇ ਹੱਥ ਦਾ ਖਾਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਣਾ ਥੋੜੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਰਹੇਜ਼ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨੀ ਜਾਸਤੀ ਪਰਹੇਜ਼ ਰੱਖੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਸਤੀ ਪਰਹੇਜ਼ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਭੁੱਖ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਖਾਣਾ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਓ। ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਲਾਚਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਡਬਲਰੇਟੀ ਲੈ ਖਾਓ। ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯੋਗਬਲ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਠਯੋਗ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਦਧਿਚੀ ਰਿਸ਼ੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਡੀ - ਹੱਡੀ ਦੇਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਠਯੋਗ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਤੰਦਰੁਸਤ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਨਾਲ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤੰਦਰੁਸਤ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਇੱਥੇ ਹੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਂ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਝਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਛੋਟੀਆਂ - ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਟਾਈਮ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਬਹੁਤ ਥੋੜਾ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਥੋੜੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਜੇ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾੜਦੇ ਕਿਉਂ? ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਰਾਵਣ ਤਾਂ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤਾਕਤ ਰਾਵਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੈ, ਪਰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਦੇ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣੀ ਹੈ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਰਾਵਣ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਏ, ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰੀਏ, ਬਾਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਪੁੱਛਣਗੇ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਹੀ ਪੁੱਛਣਗੇ ਕਿ ਰਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ? ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ? ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਜਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ? ਮਨੁੱਖ ਕੌਣ, ਦੇਵਤਾ ਕੌਣ? ਦੇਵਤਾ ਕਿਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੀ? ਦੇਵਤਾ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਯਥਾ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪ੍ਰਜਾ..... ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੀ? ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ? ਹੁਣ ਕਿਸ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ? ਚਿੰਤਰ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਕੀ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਜੇ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਬਾਬਾ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਰੇ ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੈ ਨਾ। ਅਲਫ਼ ਬਾਪ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਜਾਏਗਾ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਦੇ ਭਾਰਤ

ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸ੍ਰਰਗ ਬਣਾਇਆ? ਭਾਰਤ ਸ੍ਰਰਗ ਸੀ - ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ। ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਥੋੜੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਪਰੀਆਂ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਇਸ ਨੂੰ ਇੰਦਰ ਸਭਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਫਿਰ ਇੰਦਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮੀਂਹ ਵਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ। ਹੁਣ ਮੀਂਹ ਵਰਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸਭਾ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਇੰਦਰਲਠ, ਇੰਦਰ ਸਭਾ ਕੀ - ਕੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਅੱਜ ਫਿਰ ਤੋਂ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਨਾ। ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਲ ਅਸੀਂ ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਕਲ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਰਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਜਨਮ ਲਵੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਿਰ ਸਾਡਾ ਜਨਮ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੀ ਹੈ - ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਬਣਨ ਦੀ। ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ ਨਾ। ਕੋਈ ਕਰੇ ਬਾਬਾ ਸਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਖੁਲਦੀ, ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਤਕਦੀਰ ਅਜਿਹੀ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਚੋਂਜ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਸਭ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਪਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਭ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਜਾਣ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਈਸ਼ਵਰੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣਾ ਦੇਣ। ਫਿਰ ਪ੍ਰਜਾ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏਗੀ। ਇਹ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਨਾਮ ਮਾਤਰ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਹੈ। ਟਾਈਟਲ ਵੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਲੱਖ ਦੇ ਦੇਣ ਨਾਲ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਦਾ ਲਕਬ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਚਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਰੱਖਣੀ ਪਵੇ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਸੁੰਦਰ ਗੋਰੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਨਾ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਲੰਬੀ ਲਿਖ ਦੇਣ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ - ਸਾਂਵਰੇ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਬਣਨ ਦਾ। ਹੁਣ ਦੇਵਤਾ ਕਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਾਂਵਰਾ, ਰਾਧੇ ਨੂੰ ਗੋਰਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸੁੰਦਰ ਤਾਂ ਦੇਨੇ ਸੁੰਦਰ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਫਿਰ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਦੇਨੇ ਕਾਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਸੁਨਹਿਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ, ਇਹ ਹੈ ਕਾਲੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਬੀੜੀ ਨਹੀਂ ਛੁਟਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਗੇ ਅੱਛਾ ਚੰਗਾ ਬਹੁਤ ਪੀਓ। ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ! ਪਰਹੇਜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚਲੇਗੇ ਤਾਂ ਡਿਗੇਗੇ। ਆਪ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਚਾਲ - ਚਲਣ, ਖਾਣ - ਪਾਣ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ, ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵਰਾਂਗੇ। ਅੱਛਾ, ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਅਜਿਹੇ ਗੁਣ ਹਨ? ਅਸੀਂ ਬੀੜੀ ਪੀਂਦੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣ ਸਕਾਂਗੇ? ਨਾਰਦ ਦੀ ਵੀ ਕਥਾ ਹੈ ਨਾ। ਨਾਰਦ ਕੋਈ ਇੱਕ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਭਗਤ (ਨਾਰਦ) ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ ਕਿ ਜੱਦ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਚਲਨ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਪੀ ਸਕਦੇ, ਬੀੜੀ ਨਹੀਂ ਪੀ ਸਕਦੇ, ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ, ਪਤਿਤ ਦੇ ਹੱਥ ਦਾ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਵਸਥਾ ਤੇ ਅਸਰ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਾਟਕ ਹੈ, ਸਭ ਪਾਰੂਧਾਰੀ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਾਂ, ਪਾਰੂ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਐਕਟਰਸ ਨੂੰ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਪਾਰੂਧਾਰੀ ਹਨ, ਕਿਵੇਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੈਰਾਇਟੀ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਇੱਕ ਅੰਬ ਦੇ ਝਾੜ ਨੂੰ ਵੈਰਾਇਟੀ ਝਾੜ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਅੰਬ ਹੀ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਝਾੜ ਤਾਂ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ - ਵੈਰਾਇਟੀ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਝਾੜ। ਬੀਜ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਵੈਰਾਇਟੀ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ, ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ। ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਹੀ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਥੋੜੇ ਦਿਨ ਹਨ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲੱਗਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਜਾ, ਸਾਧਾਰਨ ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਵੀ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਾਜਧਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਚਲਾਉਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਮੁਰਲੀ ਸੁਣੀ ਨਾ ਸੁਣੀ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਬਾਹਰ ਭੱਜਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਕਈ ਤਾਂ ਸਮੁੱਖ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਗਦਗਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੁਰਲੀ ਦੇ ਲਈ ਭੱਜਦੇ ਹਨ। ਰੱਬ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੱਡਣੀ ਥੋੜੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਟੋਪ ਵਿੱਚ ਐਕੁਰੇਟ ਭਰਦਾ ਹੈ, ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਲੋਕ ਖਰੀਦ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਸੁਣਨਗੇ। ਕਿੰਨਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਗਰੀਬ ਬੱਚੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਭਾਗ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਗਰੀਬ ਦੇ ਰੁਪਿਆ ਵੀ ਮਨੀਆਰਡਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਇੱਟ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਦੇਣਾ। ਇੱਕ ਰੁਪਿਆ ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਣਾ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਤਾਂ ਹੁੰਡੀ ਭਰਨ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਹਸਪਤਾਲ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸਾਹੂਕਾਰ ਲੋਕ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ! ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁਖ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਰਦੇ ਹੋ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਵੇਖਦੇ ਹੋ

ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ, ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਬਣਿਆ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਸੇਵਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਭੋਲੇਨਾਥ ਤੱਦ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਭੋਲਾ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਰ ਦੇ। ਕਿੰਨੀ ਗਰੀਬ ਬੱਚੀਆਂ ਹਨ, ਸਿਲਾਈ ਕਰ ਪੇਟ ਪਾਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਸੁਦਾਮਾ ਦਾ ਵੀ ਮਿਸਾਲ ਹੈ ਨਾ। ਚਾਵਲ ਮੁੱਠੀ ਦੇ ਬਦਲੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਹਿਲ ਮਿਲੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਭੋਲੇਨਾਥ ਵੀ ਹਾਂ ਨਾ। ਇਹ ਦਾਦਾ ਤਾਂ ਭੋਲੇਨਾਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭੋਲੇਨਾਥ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈਂਦਾਗਰ, ਰਤਨਾਗਰ, ਜਾਦੂਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਭਾਰਤ ਕੰਗਾਲ ਹੈ, ਪੂਜਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹੈ, ਗਵਰਮੈਂਟ ਗਰੀਬ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਸੀ! ਸੂਰਗ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਵੀ ਹਨ। ਸੋਮਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਕਿੰਨਾ ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਾਂ ਨਾਲ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੇ ਉਠ ਭਰਕੇ ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰ ਲੈ ਗਏ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਣੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਜੇ ਕਰੇਗਾ ਸੇ ਪਾਏਗਾ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਆਪੋਜੀਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਮੁਰੀਦ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦੇ ਮੁਰੀਦ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਣੀਆਂ ਹਨ - ਜੱਦ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਚਲਨ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਹੈ! ਕੋਈ ਅਸੁੱਧ ਖਾਣ - ਪਾਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ!

2. ਆਪਣਾ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉੱਚਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਦਾਮੇ ਮਿਸਲ ਜੇ ਕੁਝ ਹੈ ਭੋਲੇਨਾਥ ਬਾਪ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦੇ! ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਬਹਾਨਾ ਨਾ ਦੇਵੋ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੱਤਿਅਤਾ, ਸਵੱਛਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਭਯਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਮਤਾ ਯੋਗੀ ਭਵ:
ਪਰਮਾਤਮ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਅਧਾਰ ਸੱਤਿਅਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੱਤਿਅਤਾ ਦਾ ਅਧਾਰ ਸਵੱਛਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਭਯਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਅਸਵੱਛਤਾ ਅਰਥਾਤ ਸੱਚਾਈ ਸਫਾਈ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਤਮੋਗੁਣੀ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਤੇ ਵਿਜਯੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ, ਸੰਸਕਾਰ ਮਿਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਇਸਲਈ ਸੱਤਿਅਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਭਯਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਇੱਕ ਹੀ ਧੁੰਨ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਰਮਤਾ ਯੋਗੀ, ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਵਿ੍ਰਤੀ ਹੀ ਯੂਨਿਟੀ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਓ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਇਹ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯਗ ਆਪ ਰੁਦ੍ਰ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਰਚਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਸਵਾਹਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਖੇਡ ਚਲਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਰੱਬ ਦੇ ਰਚੇ ਹੋਏ ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਸੁਰਾਂ ਦੇ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਖੇਡ ਚਲਦਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਦਾ ਯਗਿਆ ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਰਾਜਸੱਵ ਅਸਵ ਮੇਘ ਯਗਿਆ, ਸ੍ਵਰਾਜ ਪਾਉਣ ਲਈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ? ਇਸ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਬ੍ਰਾਂਚੀਜ਼ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਖੋਲੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਦ੍ਰ ਯਗਿਆ ਨਾਮ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਇਹ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਅਥਵਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਖੋਲੀ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਰੱਬ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਯਗਿਆ ਰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਬਾਲਾ ਹੈ। ਰਾਜਸੱਵ ਅਸਵਮੇਘ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯਗਿਆ, ਰਾਜਸਵ ਅਰਥਾਤ ਸਵਰਾਜ ਦੇ ਲਈ। ਅਸਵਮੇਘ, ਇਹ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸਵਾਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਸਵਾਹ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਸਵਾਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਸਭ ਸ਼ਰੀਰ ਸਵਾਹ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਾਪਸ ਭੱਜਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਬਹੁਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭੱਜਣਗੀਆਂ, ਬਾਕੀ ਸ਼ਰੀਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਡਰਾਮਾ, ਤੁਸੀਂ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਵਸ ਚਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਰਾਜਸੱਵ ਯਗਿਆ ਰਚਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਯਗਿਆ ਰਚਿਆ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਅਫਿਕ ਗਿਆਨ ਯਗਿਆ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਰਚਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ। ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਯਗਿਆ ਰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਿਆ ਹੈ - ਬਰੇਬਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਸਤਯੁਗ ਸੀ, ਹੁਣ ਚੱਕਰ ਫਿਰ ਚਿਪੀਟ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵਰਾਜ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਣਦੇ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਬਣੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਬਣਨਗੇ। ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਕਿ ਆਓ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਜਾਓ। ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਆਇੰਟਸ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉੰਨਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਚਾਰਟ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਹੀ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਉੱਚ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਜਾਸਤੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਕੀ ਥੋੜਾ ਸਮੇਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਸੁਖ ਦੇ ਦਿਨ ਆਉਣੇ ਹਨ। ਬਰੇਬਰ ਸਾਡੇ ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਦੇ ਦਿਨ ਆਉਣੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਦੁੱਖਧਾਮ ਖਤਮ ਕਰ ਆਪਣੇ ਸੁਖਧਾਮ ਲੈ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਦੈਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹੀ ਗਾਇਨ ਹੈ - ਇਹ ਸੰਗਮ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਉੱਚ ਬਣਨ ਦਾ ਯੁਗ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਚਲ ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਵੀ ਮੰਨਣਗੇ। ਉਹ ਵੀ ਸਮੇਂ ਆਏਗਾ ਨਾ। ਹਾਲੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ। ਹਾਲੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਟਾਈਮ ਪਿਆ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਵੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਬਲਾਵਾਂ ਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦਰੋਪਦੀ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦੁਪਦੀਆਂ, ਸੀਤਾਵਾਂ, ਪਾਰਵਤੀਆਂ ਹੋ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਅਬਲਾਵਾਂ, ਕੁਬਜ਼ਾਵਾਂ ਵੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਰੱਬ ਨੇ ਆਕੇ ਯਗਿਆ ਰਚਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਵੀ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਦੀ ਜਬਰਦਸਤੀ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਾਰਕੇ ਨਿਕਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਬ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਗੰਗਾ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਕੇ ਪਾਵਨ

ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਨਾ ਬਾਬਾ ਦਾ ਬਣ ਜਾਈਏ, ਸਵਾਹਾ ਹੋ ਜਾਈਏ। ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਸਵਾਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ? ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏ? ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ (ਸਾਕਾਰ) ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਹ ਆਪ ਕਰਕੇ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਰਮ ਅਸੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਸਾਨੂੰ ਵੇਖ ਹੋਰ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕਰਮ ਕਰਾਇਆ ਨਾ। ਸਾਰਾ ਯਗਿਆ ਵਿੱਚ ਸਵਾਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਵਾਹਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਬਹੁਤ ਸਾਹੂਕਾਰ, ਨਾ ਗਰੀਬ ਸੀ। ਸਾਧਾਰਨ ਸੀ। ਯਗਿਆ ਰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਖਾਣਪੀਣ ਦੀ ਸਭ ਸਮੱਗਰੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਯਗਿਆ। ਈਸ਼ਵਰ ਨੇ ਆਕੇ ਇਸ ਗਿਆਨ ਯਗਿਆ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਯਗਿਆ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਯਗਿਆ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਪਰਨਮਯ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਟ੍ਰਸਟੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਯਗਿਆ ਤੋਂ ਭੋਜਨ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ - ਇਹ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਭ ਨੇ ਆਕੇ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੈਮਪਲ ਤਾਂ ਵੇਖਿਆ - ਕਿਵੇਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸਵਾਹਾ ਕੀਤਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਰਮ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਇਆ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਵਾਹਾ ਹੋਏ। ਜੇ - ਜੇ ਹੋਏ ਉਹ ਆਪਣਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਚਲੀ ਜਾਏਗੀ, ਬਾਕੀ ਸ਼ਰੀਰ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਯਗਿਆ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਸਵਾਹਾ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਵੇਂ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸਵਾਹਾ ਹੋ ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਬਣ ਜਾਓ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਖਾਕ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਯਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਫਿਰ ਕੋਈ ਯਗਿਆ ਨਹੀਂ ਰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਕੋਈ ਉਪਦ੍ਰਵ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਜੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਕਈ ਯਗਿਆ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਇਹ ਰੱਬ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ, ਸਤ ਚੈਤੰਨ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਜੜ੍ਹ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਹੀ ਚੈਤੰਨ ਹੈ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਵਰਲਡ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਭਾਗੀਰਥੀ ਵੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ, ਜਰੂਰ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਏਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਨਾਮ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਹੋਰ ਸਭ ਦੇ ਨਾਮ ਬਦਲਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਬਾਕੀ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕਈ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਸ਼ਿਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੱਬ ਹੀ ਆਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸ੍ਰਰਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਠਹਿਰਾ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਰਗ ਸੀ। ਹੁਣ ਨਰਕ ਹੈ ਫਿਰ ਸ੍ਰਰਗ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਜੱਦ ਕਿ ਬਾਪ ਖਵਈਆ ਬਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਪਾਰ ਤੋਂ ਉਸ ਪਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਫਿਰ ਜਰੂਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੀ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮਿਹਨਤ ਬਾਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਜੇ ਵਿਕਰਮ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕਰਮਭੋਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੋਗਣੀ ਹੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਕਰਮਭੋਗ ਅੰਤ ਤਕ ਭੋਗਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਬਾਬਾ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਆਫ਼ੀ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਕੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਣ ਕੇ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਸੈ ਗੁਨਾ ਦੰਡ ਪੈ ਜਾਏਗਾ। ਨਾਮ ਵੀ ਬਦਨਾਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਿੰਦਕ ਠੋਰ ਨਾ ਪਾਏ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ! ਸੱਤ ਬਾਪ ਹੀ ਸਤਗੁਰੂ, ਸੱਤ ਟੀਚਰ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਉਹ ਹਨ, ਸੱਚਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਗਰ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਜਿੰਨਾ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਰਨਗੇ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਰਮ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਹਠਯੋਗ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਕਰਮ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਧੰਦਾ ਹੈ, ਆਜੀਵਿਕਾ ਦੇ ਲਈ। ਨਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਪੈਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਪਾਣੀ ਤੇ, ਅੱਗ ਤੇ ਤੁਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਉਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪੈਟਰੋਲ ਆਦਿ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਫਾਇਦਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਾਇੰਸ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਰੇਸ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਰੇਸ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ। ਸਭ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੀ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਧਰਮ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਆਪਣੇ ਘਰ ਚੱਲਣਾ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਇਹ ਹੈ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਤੋਂ ਫਿਰ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਦੁੱਖਧਾਮ ਖਲਾਸ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਇਹ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਥੋੜਾ ਰੋਜ਼ ਹੈ, ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ ਮੱਥਾ ਮਾਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਬੱਚੇ ਫੈਰਨ ਨਿਰਣਾ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹੜੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਤਾਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ! ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਚਟਕ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਕਿਹੜੀ ਨਾਲੇਜ ਚੰਗੀ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਮਿਲੇਗਾ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਮਿਲੇਗਾ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਕੀ ਮਿਲੇਗਾ, ਥੋੜਾ ਕਰਕੇ ਕਮਾਉਣਗੇ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਰੱਬ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਰਜਾਈ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਕਿਸ ਗੱਲ ਤੇ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਬਾਬਾ ਉਹ ਕੌਰਸ ਪੂਰਾ ਕਰ ਫਿਰ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਹੋਣਾ ਹੈ ਉਹ ਅੱਗੇ ਚਲ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ ਲਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਸਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਜਗਾਉਣਗੇ। ਪੂਰਾ ਜ਼ੋਰ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਕੇ ਹੀ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਇਹ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੀਏ। ਇੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਝੂਠ ਥੋੜੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਤੱਦ ਹੈ ਜੱਦ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਕਲੀਯਰ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਵੀ ਬਰੋਬਰ ਉਹ ਹੀ ਹੈ, ਕਈ ਧਰਮ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਇੱਕ ਧਰਮ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਹੈ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚੇ ਅਜੁਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਰੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕੀ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਥੋੜੀ ਹੈ, ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਚਾਂਸ ਗਵਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਚਾਂਸ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਬਣ ਕੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਰੁਦ੍ਰ ਯਗਿਆ ਵਿੱਚ ਸਵਾਹਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਰਪਣ ਕਰ ਟ੍ਰਸਟੀ ਹੋ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਸਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਗਲਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਣਮਾਲਾ ਪਹਿਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਈਸ਼ਟ ਦੇਵ, ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਭਵ: ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਆਪ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥੂਲ ਮਾਲਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਇਵੇਂ ਗਲਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪ ਗੁਣਮਾਲਾ ਪਹਿਨਾਉ ਤਾਂ ਉਹ ਸਵਤ: ਹੀ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਣਮਾਲਾ ਰਿਟਰਨ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਗਲਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਗੁਣਮਾਲਾ ਪਹਿਨਾਉਣਾ ਅਰਥਾਤ ਜਨਮ - ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਭਗਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਣਾ ਹੀ ਕਈ ਵਾਰ ਦਾ ਲੈਣਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਈਸ਼ਟ ਦੇਵ, ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੀ ਮਨਸਾ ਵਿ੍ਰਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗੀ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਖਰਾਬ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਔਲਾਦ ਬਣੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਆਪਣੀ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਗਫਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਅਤੇ ਨਸ਼ਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਸਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਅਤੇ ਨਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲੇ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਪਰਦਾਇ ਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਅਸੀਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਆਸੂਰੀ ਔਲਾਦ ਤੋਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਔਲਾਦ ਬਣ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਇਸਤੋਂ ਭਾਰੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਖਿਟ- ਖਿਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਦੁਖ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ -ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਅਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਕਲਣੀ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖ ਹੈ। ਆਸੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਈਸ਼ਵਰੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਸਤਯੁਗ, ਕਲਯੁਗ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਸੀ। ਪੈਸੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਵਾਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਸਾਹੁਕਾਰ ਸਮਝ ਤਾਂ ਸਕਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਵੈਸੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਈਸ਼ਵਰੀ ਔਲਾਦ ਅਤੇ ਆਸੂਰੀ ਔਲਾਦ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹਰਦਮ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਹਨ ਜੋ ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਸੂਰੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਬਦਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਔਲਾਦ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਵਿੱਚਕਾਰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰੀ ਔਲਾਦ ਨਹੀਂ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਦੈਵੀ ਔਲਾਦ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਆਸੂਰੀ ਔਲਾਦ ਸੀ। ਹੁਣ ਈਸ਼ਵਰੀ ਔਲਾਦ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੀ.ਕੇ. ਹਾਂ। ਰਚਨਾ ਹੈ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਭੈਣ - ਭਰਾ ਹੋ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰੀ ਔਲਾਦ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਰਾਜ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਅਸੀਂ ਦੈਵੀ ਸ੍ਰਾਜ ਪਾਵਾਂਗੇ, ਸੁਖੀ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਬਰੇਬਰ ਸਤਯੁਗ ਹੈ ਸੁੱਖ ਦਾ ਧਾਮ, ਕਲਯੁਗ ਹੈ ਦੁਖਧਾਮ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਈਸ਼ਵਰੀ ਔਲਾਦ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸ੍ਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਰਚਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਨਰਕ ਦਾ ਕ੍ਰਿਏਟਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੈਦ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਸ੍ਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਭਾਰੀ ਵਸਤੂ ਕੋਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਮਝ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਔਲਾਦ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਆਪਣੀ ਉਨਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਬਾਕੀ ਥੋੜਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਫਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭੁੱਲ ਨਾ ਜਾਓ। ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸੀਂ ਔਲਾਦ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ ਦੈਵੀ ਔਲਾਦ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ, ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ। ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ। ਜਿੰਨਾ - ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ ਉੰਨਾ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕੰਨਿਆ ਦੀ ਸਗਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਯਾਦ ਬਿਲਕੁਲ ਛੱਪ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਯਾਦ ਛੱਪ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਤਾਂ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਛੱਪ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਛੱਪ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਕਹੇਗਾ ਇਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ੍ਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਛੱਪ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਵਰਸਾ ਹੀ ਯਾਦ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮਰਨਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਵੀ ਡਿਅਰੇਸ਼ ਤੋਂ ਡਿਅਰੇਸ਼ (ਪਿਆਰਾ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ) ਹੈ, ਸਭ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁਣ ਗਈ ਕਿ ਗਈ। ਉਸ ਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਕਿ ਈਸ਼ਵਰੀ ਔਲਾਦ ਹੈ ਤਾਂ ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਓ। ਉਹ ਹੈ ਡਿਟੀ ਵਰਲਡ, ਇਹ ਹੈ ਡੇਵਿਲ ਵਰਲਡ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਬੈਠ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਭ ਇਕੱਠੇ

ਰਹਿਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਹੱਦ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਉਮੰਗ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲ। ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਐਲਾਦ ਹਾਂ। ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਾਂ। ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਰਚਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗਾਫੀ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੇਵਿਨਲੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਸਾਨੂੰ ਹੈਵਿਨ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਦ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਐਕਟਰ ਹਾਂ। ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਦੁੱਖੀ ਕਿਉਂ ਹਾਂ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਕਿਉਂ ਹਾਂ! ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਬ੍ਰਦਰਸ ਹਾਂ ਨਾ। ਬ੍ਰਦਰਸ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਲੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਲੜ੍ਹ ਕੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਦਰਸ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਲੂਣ - ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਵੀ ਲੂਣ - ਪਾਣੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਲੂਣ - ਪਾਣੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਕਿੰਨੀ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਜੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਲਵ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਦਾ ਤਾਂ ਸਿਵਾਏ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਇੱਧਰ - ਉੱਧਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧੰਦੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਧੰਦਾ ਆਦਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕਈ ਧੰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਧੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹੀ ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਵਾਰਸ ਬਣਾਉਣ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਛੀ - ਛੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬਾਪ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਪਰ ਮੇਰਾ ਮੋਹ ਵੀ ਹੈ। ਚਿੱਠੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਓਨਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕਦਮ ਮਾਇਆ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ ਖੇਰਾਫਤ ਲਿਖੋ। ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਇਆ ਹੈਰਾਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਬਹਾਦੁਰ ਬਣ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ! ਤੁਸੀਂ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਨਾ। ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਇਵੇਂ ਵਸ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਚੰਚਲਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਵਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੰਚਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਾ ਮੁਖ ਦੀ, ਨਾ ਹੱਥ ਦੀ, ਨਾ ਕੰਨ ਦੀ.....ਕੋਈ ਵੀ ਚੰਚਲਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਗੰਦ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਥੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਵੀ ਗੰਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਥੋੜਾ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਬਹੁਤ ਗਈ ਥੋੜੀ ਰਹੀ। ਹੁਣ ਥੋੜੀ ਰਹਿੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਬਣਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਬਾਕੀ ਥੋੜਾ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਏਗਾ, ਬਾਕੀ ਇਹ ਥੋੜਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਸਾਇੰਸ ਬਲ, ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਸਾਈਲੈਂਸ ਬਲ। ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਬਲ, ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਬਲ ਹੈ। ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਇਨਵੇਨਸ਼ਨ ਨਿਕਾਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਬੰਬਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਛੱਡਣਗੇ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਇਹ ਸੈਨਾਵਾਂ, ਐਰੋਪਲੇਨ ਆਦਿ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਸਾਇੰਸ ਬੁੱਧੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਸਾਈਲੈਂਸ ਬੁੱਧੀ। ਉਹ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਦ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਅਹਿਲਿਆਵਾਂ, ਕੁਬਜਾਵਾਂ ਹੋਣ, ਸਿਰਫ ਦੇ ਅੱਖਰ ਯਾਦ ਕਰਨੇ ਹਨ - ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸਾ। ਫਿਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਯਾਦ ਕਰੇ। ਹੋਰ ਸੰਗ ਤੇੜ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜੱਦ ਆਪਣੇ ਘਰ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਸੀ - ਬਾਬਾ ਆਪ ਆਉਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਹ ਹੋਏ ਜਿਵੇਂ ਕਰਣੀਘੋਰ, ਕਰਣੀਘੋਰ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣਾ ਸਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੀ ਦੇਵੋਗੇ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ) ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਥੋੜੀ ਇੱਥੇ ਬੈਠ ਮਹਿਲ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਨਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਰਨਕਰਾਵਣਹਾਰ ਹੈ, ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਭੁਲਾਉਂਦੇ ਜਾਓ। ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਦਾ ਮੱਖਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਰਾ ਖਿਆਲ ਤਾਂ ਕਰੋ, ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਖੇਡ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕ੍ਰਾਰੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵੀ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲੀ ਆਈ ਹੈ। ਵਿਕਾਰ ਵੀ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲੇ ਆਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ, ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਵੀ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਸਨ ਨਾ। ਅਰੇ ਹਾਂ, ਬੱਚੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਕਾਰੀ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਗਾਲਾਂ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਾਪ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਥੋੜੀ ਬਣਨਗੇ। ਹੁਣ ਮੰਨੋ ਨਾ ਮੰਨੋ। ਸਪੂਤ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਫੇਰਨ ਮੰਨਣਗੇ। ਪੂਰੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਘਾਟਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ

ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਗਫ਼ਲਤ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਫ਼ੰਦੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸਣਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਹੀ ਲੜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਤੁਫ਼ਾਨ ਆਉਣਗੇ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਾਰਿਸਾਂ ਤੇ ਜਾਸਤੀ ਮਾਇਆ ਵਾਰ ਕਰੇਗੀ। ਰੁਸਤਮ ਤੋਂ ਰੁਸਤਮ ਹੋ ਲੜੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਵੈਦ ਦਵਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਿਮਾਰੀ ਸਾਰੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਭ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਣ ਲੱਗ ਪਏਗੀ। ਤੁਫ਼ਾਨ ਆਉਣਗੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਈਨ ਕਲਿਯਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ ਫਿਰ ਅਧਾਕਲਪ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਸ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਗੇ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਚਲੇ ਜਾਓਗੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਵੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੰਨਾ ਭਾਰੀ ਗਿਆਨ ਤੁਸੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹੋ - ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਸਿਰਫ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਚਾਬੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਮੁੱਖ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਸੁਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮੀਰਾ ਦੀ ਭੇਟ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੀ ਭੇਟ ਕਰੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਦੀਦਾਰ ਕੀਤਾ ਫਿਰ ਕੀ। ਭਗਤੀ ਦੀ ਮਾਲਾ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਦੀ ਮਾਲਾ ਵੱਖ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਰਜਾਈ ਵੱਖ, ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਈ ਵੱਖ। ਇਸ ਨੂੰ ਦਿਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਇਵੇਂ ਵਸ਼ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਚੰਚਲਤਾ ਨਾ ਰਹੇ। ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਥੋੜਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਜੋ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਨਾਲ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੂਣ - ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ ਖੇਰਾਫਤ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ ਜਰੂਰ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਭਟਕਣ ਜਾਂ ਭਿਖਾਰੀਪਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਰਹਿਮਦਿਲ ਭਵ:
ਜੋ ਬੱਚੇ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਰਹਿਮਦਿਲ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਹਿਮ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਬਾਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਰੂਪ ਅਤੇ ਰੂਹ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਏਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਹਿਮ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਭਿਖਾਰੀ ਨੂੰ ਸਰਵ ਖਜਾਨਿਆਂ ਦੀ ਝਲਕ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਭਟਕਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਕਿਨਾਰਾ ਅਤੇ ਮੰਜ਼ਿਲ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਉਹ ਸਰਵ ਦੇ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਦੁਖੀ ਤੋਂ ਸੁਖੀ ਕਰਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਸਾਧਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਦੂ ਦੀ ਚਾਬੀ ਦੇ ਮੁਅਫਿਕ ਹੋਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣ ਨਿ: ਸਵਾਰਥ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੇਵਾ ਮਿਲਣਾ ਹੀ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇ, ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋ?

ਉੱਤਰ:- ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਹੀ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋ, ਭਰਾ - ਭੈਣ ਦੀ ਗੰਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਦੋਨੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬੀ. ਕੇ. ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਜੱਦ ਪੂਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਤਾਂ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣ ਸਕੋਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਕੇ ਇਥੇ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇਗੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਰਹੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਯਾਦ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਇਹ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਡਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਹੁਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮੇਲਾ ਹੈ ਨਾ। ਮੇਲਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀ, ਕੱਦ ਲੱਗਿਆ ਸੀ? ਜਰੂਰ ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਅਤੇ ਸਤਯੁਗ ਆਦਿ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਜ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਟਾਪਿਕ ਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਟਾਪਿਕ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਫਿਰ ਥੱਲੇ ਆਓ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਦੇਵਤੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਕੀ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਦੇਵਤੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ 3 ਦਾ ਧਰਮ ਥੋੜੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧਰਮ ਤਾਂ ਬੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਡੀਟੀ ਧਰਮ। ਇਹ ਹੈ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਾਸੀ, ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਮੁਖ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਟਾਪਿਕ ਦੇਣੀ ਹੈ - ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੂਦਰ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸੇ ਆਤਮਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਰਾਂਗ। ਹੋ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਇਸ ਟਾਪਿਕ ਤੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਫਿਰ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦਾ ਪਾਰਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੈ ਸਤਯੁਗ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਿੰਸ। ਉੱਥੇ ਪਤਿਤ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਮਹਾਰਾਜੀ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਟਾਪਿਕ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਹੀ ਇਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੜੀਆਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦੇ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ? ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ। ਸੂਦਰ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਨੂੰ ਏਡਾਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਰਚਿਆ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਚਤਾ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲੂਮ ਕਿਵੇਂ ਪਏ ਕਿ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਰੱਬ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਪਰਦਾਏ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਨਮ:। ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਿਥੇ ਦੇ ਹਨ? ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਕਿੱਥੇ ਦੇ ਹਨ? ਜਰੂਰ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਸੰਗਮ ਤੇ ਲੱਗੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਤਯੁਗ ਜਾਂ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਪਾਂਡਵ ਅਤੇ ਕੌਰਵ, ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਂਡਵ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਹੋ, ਤਾਂ ਕੌਰਵ ਕਲਯੁਗੀ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪਾਂਡਵ ਦੇਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ। ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਰਹੋ। ਜਿਸਮਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿਚ ਤੀਰਥਾਂ ਆਦਿ ਤੇ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅੱਧਾਕਲਪ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ ਮ੍ਰਿਤੁਲੇਕ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਓਗੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਦੇਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੰਪਰਦਾਏ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸਤਯੁਗ

ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੰਪਰਦਾਏ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਚਤੁਰਭੁਰਜ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਾਲੂਮ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੰਪਰਦਾਏ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦੀ, ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਸੰਪਰਦਾਏ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਟਾਪਿਕ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਵੰਡਰ ਖਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਤੁਸੀਂ ਸੂਦਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਏਡਾਪਟ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹਨ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਵੀ ਇੱਥੇ ਬਣਨਗੇ। ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਰਜਾਈ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਵਿੱਚ ਰਜਾਈ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਿਛਾੜੀ ਦੂਜਾ ਫਿਰ ਤੀਜਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਭੂਸ਼ਨ। ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕੁਲ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕੁਲ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸਤ੍ਰੀਯ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਕੁਲ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਵੈਸ਼ਯ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਸੂਦਰ ਕੁਲ ਵਿੱਚ। ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਗੇ। ਅਰਥ ਕਿੰਨਾ ਕਲਿਯਰ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਬਾ ਜੇ ਅਜਿਹੇ (ਨਿਬੰਧ) ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਉੱਤੇ ਫਿਰ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਈਏ, ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਵੰਡਰ ਖਾਣ ਕਿ ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝਾਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ ਫਿਰ ਬੈਠ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਆਏਗਾ। ਇਹ - ਇਹ ਅੱਖਰ ਐਡ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਮੁਰਲੀ ਲਿਖਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਸੀ। ਫਿਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਸੁਣਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਟਾਪਿਕ ਬੜੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਨਾਭੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਨਾਭੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹਿਰੂ। ਪਰ ਡਾਈਨੈਸਟਿਟੀ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਪਰਦਾਏ ਸੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਡੀਟੀ ਡਾਈਨੈਸਟੀ। ਫਿਰ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਫਿਰ ਵੈਸ਼ਯ ਡਾਈਨੈਸਟੀ। ਇਵੇਂ ਹਰ ਇੱਕ ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਚਲਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਤਯੁਗ ਹੈ ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ, ਕਲਯੁਗ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਵਰਲਡ। ਇਹ ਦੇ ਅੱਖਰ ਵੀ ਕੋਈ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਜਰੂਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਤੋਂ ਵਾਈਸਲਾਸ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਨਾ ਵਾਈਸਲੈਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇਵਤਾ ਵਾਈਸਲੈਸ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਾਈਸਲੈਸ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਵਾਈਸਲੈਸ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿਖਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮਹੀਨਾ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਹ 3 ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਇੱਕ ਸੰਗਮਯੁਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਯਥਾਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਚਮਕਦਾ ਹੈ - ਅਜਬ ਸਿਤਾਰਾ। ਬਸ ਜਿਵੇਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਰਮਹੰਸ ਦਾ ਚੇਲਾ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਗੁਰੂ ਦਾ ਵੀ ਧਿਆਨ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਧਿਆਨ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਯਾਦ ਹੈ ਹੀ। ਖਾਸ ਬੈਠ ਕਰਕੇ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਯਾਦ ਆਏਗਾ ਕੀ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੁਰੂ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰੱਬ ਹੈ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨਿਕਲ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਕਿੱਥੇ ਜਾਕੇ ਬੈਠੀ ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਕੁਝ ਵੀ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ, ਬਸ। ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਸਾਨੂੰ ਰੱਬ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਇਆ। ਰੱਬ ਕੀ ਹੈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸੀੜੀ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਓ। ਇਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇੱਕ ਹੈ ਭਗਤੀ ਦੀ ਬੋਟ (ਨਾਂਵ), ਦੂਜੀ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੀ। ਗਿਆਨ ਵੱਖ, ਭਗਤੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਹੋਰ ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਝਾੜ ਵੱਧਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਗੁਲਦਸਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਝਾੜ ਵੀ ਫੁਲਦਾਨ ਹੈ। ਵਿਚਕਾਰ ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਫਿਰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਧਰਮ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਝਾੜ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਟਾਲ - ਟਾਲਿਆਂ ਆਦਿ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਿੱਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮਾਨ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੋੜ ਦਾ ਝਾੜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ, ਥੁਰ (ਤਨਾ) ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਖੜਿਆ ਹੈ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਬਿਲਕੁਲ ਸੜ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਰ ਸਭ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਧਰਮ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ 4 ਧਰਮ। ਬਾਕੀ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਤਾਂ ਕਈ ਹਨ। ਇਸ ਝਾੜ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਉਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਬਾਕੀ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੋਲੇ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਵੀ ਜਰੂਰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਤਯੁਗ, ਇਹ ਕਲਯੁਗ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਧਰਮ ਹਨ, ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇੱਕ ਧਰਮ। ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਕਈ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕੌਣ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਰੱਬ ਵੀ ਜਰੂਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਤਾਂ ਕਰਵਾਏਗਾ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੂਰੀ ਦੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਹੀ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋ। ਗੰਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਦੀ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦੇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬੀ.ਕੇ. ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਇਵੇਂ ਹੈ ਜੇ ਬਸ, ਹੱਥ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਬਗੈਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇੱਥੇ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਨੂੰ ਹੱਥ

ਤਾਂ ਲਗਾਉਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਾਪ ਦੀ ਫੀਲਿੰਗ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬੀ. ਕੇ. ਹਾਂ, ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਯੁਗਲ ਹੋ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ, ਉਹ ਖੁਦ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬੀ. ਕੇ. ਹਾਂ, ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਹਾਂ। ਹੱਥ ਲਗਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਾਸੀ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਜੋੜੀ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਨ ਜਾਵੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਾਦਾ ਨੇ ਤਾਂ ਸਭ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ, ਪਿੱਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕਰਕੇ ਸੰਨਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੈ ਜੋ ਜੋੜਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਤੱਦ ਵੱਡਾ ਰਾਜਾ ਬਣਨ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ। ਬਹੁਤ ਇਵੇਂ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੀ ਕਿਉਂ ਕਰੀਏ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਹੀ ਕਿਉਂ ਲਿਖੀਏ! ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਫੋਟੋ ਆਦਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਦੋਹਧਾਰੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਘਾਟਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਭਾਰਤਵਾਸਿਆਂ ਨੂੰ। ਇੱਕਦਮ ਭਾਰਤਵਾਸਿਆਂ ਨੇ ਦੇਵਾਲਾ ਮਾਰਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾ ਤੋਂ ਭੀਖ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ। 10 - 20 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਲੈਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਦੇਣਾ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਲੈਣ ਵਾਲੇ, ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਖੇਡ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਈ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਸਿਰ ਤੇ ਹਨ। ਦੇਵਾਲਾ, ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਕੋਈ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਵਾਲਾ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਅਚਾਨਕ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਮ੍ਰਿਤਯੁਲੋਕ। ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਮਰਪੁਰੀ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਅਮਰਨਾਥ ਤੁਸੀਂ ਪਾਰਵਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਚੀ- ਸੱਚੀ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਮਰ ਬਾਬਾ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਅਮਰਲੋਕ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ "ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ" ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਟਾਪਿਕ ਤੇ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮੰਥਨ ਵਿਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

2. ਰਜਾਈ ਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁੱਧ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਾਮ ਅਤੇ ਮਾਨ ਦੇ ਤਿਆਗ ਦੁਆਰਾ ਸਰਵ ਦਾ ਪਿਆਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਭਾਗ ਵਿਧਾਤਾ ਭਵ: ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾਮ ਦਾ ਗਾਇਨ ਬਾਪ ਦਾ ਹੈ, ਵੈਸੇ ਹੀ ਆਪ ਵੀ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਮਨ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸਦਾਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਸਰਵ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਸਵਤ:ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਜੇ ਨਾਮ - ਮਾਨ ਦੇ ਭਿਖਾਰੀਪਨ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਰਮ ਦਾ ਫਲ ਤਾਂ ਸਵਤ: ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਪੰਨ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਏਗਾ ਇਸਲਈ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿੱਦਿਆ ਬਣੇ। ਕੱਚਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਖਾਓ, ਉਸ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰੋ ਤਾਂ ਭਾਗ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਆਏਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਪਾਂਝ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਹੋਵੇ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਆਸ - ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸੰਪੰਨ ਬਣੇ

ਅੱਜ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੂਰਦੇਸ਼ਵਾਸੀ ਨਿਵਾਸੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਇਤਨੀ ਦੂਰੋਂ ਮਿਲਣ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਤੋਂ ਕਿਸ ਲਗਨ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਲਗਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਦਿਲ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਲਗਨ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਧੀਰਜ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਧੀਰਜ ਦਾ ਫੱਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸੰਕਲਪ, ਦਿਲ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦੇ ਉਮੰਗ ਹਰ ਵਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖਦੇ ਅਤੇ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਰ ਬੈਠੇ ਵੀ ਸਨੇਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੇੜੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਰ ਵਕਤ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਰਾਤ - ਰਾਤ ਜਾਗਰਣ ਕਰ ਬੱਚੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਕੈਂਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਰਲੀ ਚਲਾਉਣ ਨਹੀਂ ਆਏ ਹਨ। ਮੁਰਲੀਆਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁਣੀਆਂ - ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸ਼੍ਰੋਤ੍ਰ, ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸ਼੍ਰੋਤ੍ਰ, ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਸਪੀਪਤਾ ਦਾ ਸ਼੍ਰੋਤ੍ਰ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬੋਲ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਸੰਪਰਕ ਅਜਿਹਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸ਼੍ਰੋਤ੍ਰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸੁਣਿਆ, ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੋਤ੍ਰ ਬਣਨਾ ਇਹ ਸਮਾਨਤਾ ਵੇਖਣਾ ਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਬਦਲਾਵ ਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਮਾਰੋਹ ਵੇਖਣਾ ਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਿਲਵਰ, ਗੋਲਡਨ ਜੂਬਲੀ ਤਾਂ ਮਨਾਈ ਅਤੇ ਮਨਾਵਾਂਗੇ ਲੇਕਿਨ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸੱਚੇ ਬੇਦਾਗ, ਅਮੁੱਲ ਹੀਰਿਆਂ ਦਾ ਹਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਹੀਰਾ ਅਮੁੱਲ ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਾਈਟ ਮਾਈਟ ਦੀ ਚਮਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਬੇਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਵੇ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹੱਦ ਦੇ ਸੰਕਲਪ, ਹੱਦ ਦੇ ਬੋਲ, ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਹੱਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਵੇਖੇ, ਲੇਕਿਨ ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ - ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਵਿਆਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਕੀ ਲਗੇਗੀ। ਹੁਣ ਲਾਈਟ ਹਾਉਸ, ਮਾਈਟ ਹਾਉਸ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੱਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੱਖੋ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਹੋਵੇ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗਤੀ ਅਤੇ ਵਿਧੀ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਤੇਜ਼ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੀ ਫ੍ਰੀਡਮ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਗੂੰਜੇ ਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ, ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਸਾਡੇ ਦੇਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆ ਗਏ। ਹੁਣ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜੇ। ਤਾਂ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਨੇੜੇ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਮਝਾ - ਅੱਛਾ।

ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਉੱਚ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲਾਈਟ ਹਾਉਸ, ਮਾਈਟ ਹਾਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸੂਖਸ਼ਮ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਾਲਬੁੱਧੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਕਾਰ।

" ਦੇਸ਼- ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਸ਼ੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਾਦਪਿਆਰ ਦਿੱਤੀ "

ਚਾਰੋਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਭਿੰਨ - ਭਿੰਨ ਲਹਿਰਾਂ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵੇਖ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਗਏ ਹਨ। ਸਭ ਦੀਆਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਲਹਿਰਾਂ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਉਣਾ ਲਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਮੰਗ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਦੀ ਮਾਰਕਸ ਬਾਪਦਾਦਾ ਤੋਂ ਲੈਣੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਖਾਤਾ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਕੋਰਸ ਦੇ ਮਾਰਕਸ ਹਰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਨੇਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਵਰ੍ਹਾ ਖਾਸ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਫੋਰਸ ਐਕਸਟ੍ਰਾ, ਮਾਰਕਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਜੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਉਣਾ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਮਝ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਨ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਬੈਠੇ ਵੀ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਸਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਦਾ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਈਏ, ਇਹ ਕਰੀਏ ਇੰਵੇਂ ਕਰੀਏ... ਇਹ ਉਮੰਗ ਹੈ ਤਾਂ ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਬਣ ਉਮੰਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚਾਂਸ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦੀ ਰੇਸ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ, ਦਿਵਿਯ ਗੁਣ ਮੁਰਤ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਸ਼੍ਰੋਤ੍ਰ ਬਣ ਗਿਆਨ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਚਾਰੋਂ ਹੀ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦੀ ਰੇਸ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਖਾਸ ਲੈਣ ਦਾ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਚਾਂਸ ਹੈ। ਇਹ ਖਾਸ ਚਾਂਸ ਲੈ ਲਵੋ। ਨਵਾਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਲਵੋ। ਨਵੀਨਤਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਨਵੀਨਤਾ ਕਰਕੇ ਨੰਬਰ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਰੇਸ ਦੀ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਮਾਰਕਸ ਹਨ। ਵਕਤ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਲਬੰਧ ਤਾਂ ਸਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਸਾਲ ਖਾਸ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਮਾਰਕਸ ਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਖੂਬ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ

ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਓ। ਬਾਪ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਵਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਪਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਿਲ ਵੱਡੀ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣਾ ਵੀ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੇ ਦਿਲ ਹੈ ਉੱਥੇ ਧਨ ਆ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਧਨ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਦਿਲ ਹੈ ਅਤੇ ਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਟਚਿੰਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੇਹਨਤ ਦਾ ਪੈਸਾ ਹੋਵੇ, ਮੇਹਨਤ ਦਾ ਧਨ ਪਦਮਗੁਣਾਂ ਲਾਭ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਯਾਦ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ - ਸਭ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਬਾਹਵਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਸਹਿਤ ਯਾਦਪਿਆਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ।

"ਸਿਲਵਰ ਜੁਬਲੀ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੋਈ ਟੀਚਰਜ਼ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਵਿਅਕਤ ਮਹਾਵਾਕਿਆ"

ਸਭ ਨੇ ਸਿਲਵਰ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਈ! ਬਣਨਾ ਤੇ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਹੈ, ਸਿਲਵਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ! ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਕੀ ਪਲਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਸੇਵਾ ਦਾ ਪਲਾਨ ਤਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਸਵ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੀ ਪਲਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਪਲਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ। ਲੇਕਿਨ ਆਦਿ ਨਿਮਿਤ ਹੋ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਪਲਾਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਮਰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਮਰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਜਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਜਾਨਣ। ਕਦੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਖਿਆਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਥਾਵਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਨਾਮ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ, ਫਲਾਣੀ ਥਾਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਲੇਕਿਨ ਬੇਹੱਦ ਸੇਵਾ ਦਾ ਕੀ ਸੰਕਲਪ ਚਲਦਾ ਹੈ? ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਨਿਮਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਲਹਿਰ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਲਹਿਰ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਹਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਮਝ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਪਲਾਨ ਬਣਾਓ। ਪਹਿਲੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਦ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਾ! ਬੰਧਨ ਮੁਕਤ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਇਹ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਤਾਂ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿਖਾਓਗੇ? ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਤਾਂ ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਚਾਂਸ ਬਣਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਾਂ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਵੀ ਹੋ, ਕਰਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ। ਤਾਂ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਲੈਣਾ ਵੀ ਕਾਮਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੰਕਲਪ। ਜੇਕਰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ। ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਇਹ ਅੱਖਰ ਕਾਮਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਇੱਥੋਂ ਹੀ ਹਨ ਕਿ ਹਾਂ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਲੇਕਿਨ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸਾਧਨ ਕੜੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੋਚਣਾ ਅਤੇ ਕਰਨਾ ਸਮਾਣ ਹੋਵੇ। ਪਲਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਦੋਵੇਂ ਨਾਲ ਹੋਣ। ਪਲਾਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪਰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਐਕੜਾਂ ਵੀ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਮੇਹਨਤ ਵੀ ਲਗਦੀ ਹੈ, ਸਾਮਨਾ ਵੀ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਲੇਕਿਨ ਜਦੋਂ ਲਕਸ਼ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਪਲਾਨ ਬਣਾਓ ਜੋ ਕੁਝ ਨਵੀਨਤਾ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਵੇਂ ਦਾ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਵੇਂ ਹੀ ਵੇਖਦੇ। ਮਨਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਾਉਂਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਜੇ ਓਟੇ ਸੋ ਅਰਜੁਨ। ਇੱਕ ਵੀ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਤਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪਲਾਨ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਦਾ ਬਣਾਓ। ਥਿਉਰੀ ਦੇ ਵੀ ਪੇਪਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਦੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਆਦਿ ਤੋਂ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਾਗਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ ਹੀ। ਹੁਣ ਨਵਾਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ?

ਇਸਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਟੈਂਸ਼ਨ - ਹਰ ਕਰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਕੇ ਸੈਮਪਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਹੁੰਦਾ ਕੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਗਠਨ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਅਲਬੇਲਾਪਣ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਅਲਬੇਲਾਪਣ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਅਜਿਹਾ ਚਲਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਅਲਬੇਲਾਪਣ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਗਠਨ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਲੈਣਾ ਉਹ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਲਕਸ਼ ਰਹੇ - ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕਰਕੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਰਹੇਗਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਤੇ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਵੀ। ਅਤੇ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਇਸ ਲਕਸ਼ ਨੂੰ ਇਮਰਜ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਸਿਰਫ਼ ਲਕਸ਼ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਮਰਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਤਾਂ ਲਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਇਮਰਜ ਕਰੋ। ਲਕਸ਼ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਨ ਵੀ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਚਲੋ। ਫਿਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਧਾਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਹਰ ਇੱਕ ਇਹ ਹੀ ਸਮਝੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਿਮਪਲ ਅਤੇ ਸੈਮਪਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਤੀ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਪ੍ਰਵਿਤੀ ਉਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਬਣਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜੇਕਰ ਉਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਬਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਅੱਛਾ - ਹੈ ਤਾਂ ਬੜਾ ਵੱਡਾ ਝੁੰਡ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਐਟਮ ਬੋਮਬ ਵੀ ਕਮਾਲ ਕਰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇੰਨੇ ਆਤਮਿਕ ਬੋਮਬਜ਼ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਸਟੇਜ ਤੇ ਤਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕੀ ਹੋ ਨਾ! ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਹੋ ਗਏ ਬੈਕਬੇਨ ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਸਟੇਜ ਤੇ ਤਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਓ - ਜਿਵੇਂ

ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸਨੇਹ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਨੇ ਪਰਤਖਫਲ ਵਿਖਾਇਆ - ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਰਿਧੀ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ। ਇੰਨੇ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਸੰਗਠਨ ਬਣਾਓ ਜੋ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਵਾਲੀਆਂ ਦੀਦੀਆਂ ਦਾਦੀਆਂ ਜੋ ਵੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਦੋਂ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪਰਤਖਫਲ ਵਿਖਾਇਆ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਰਤਖਫਲ ਵਿਖਾਓ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਮਾਣ ਬਣਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਸੰਸਕਾਰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤੇ ਹਨ ਵੀ ਅਤੇ ਰਹਿਣਗੇ ਵੀ। ਹੁਣ ਜਗਤਅੰਬਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋ - ਸੰਸਕਾਰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੀ ਰਹੇ। ਹੁਣ ਜੋ ਦੀਦੀਆਂ ਦਾਦੀਆਂ ਹਨ, ਸੰਸਕਾਰ ਇੱਕ ਜਿਹੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਸੰਸਕਾਰ ਮਿਲਾਉਣਾ ਇਹ ਹੈ ਸਨੇਹ ਦਾ ਸਬੂਤ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚੋ ਸੰਸਕਾਰ ਮਿਲਣ ਤਾਂ ਸੰਗਠਨ ਹੋਵੇ, ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ। ਸੰਸਕਾਰ ਮਿਲਾਉਣ ਨਾਲ ਸੰਗਠਨ ਮਜਬੂਤ ਬਣ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ - ਇਹ ਵੀ ਹੋ ਹੀ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੇਵਾ ਇੱਕ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਾ, ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਚਲਣਾ ਇਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਤਾਂ ਹੱਦ ਨਿਕਲਣੀ ਹੈ ਨਾ? ਇਸਦੇ ਲਈ ਸੋਚਿਆ ਨਾ - ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਚੋਜ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਸੈਂਟਰ ਵਾਲੇ ਦੂਸਰੇ ਸੈਂਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਤਿਆਰ ਹੋ? ਆਰਡਰ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਤੇ ਹੈਂਡਸ ਅਪ ਹੈ ਨਾ। ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਫਾਇਦਾ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਇਹ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ ਨਾ। ਨਸਟੇਮੇਰਾ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤਿਆਗੀ, ਤਪੱਸਵੀ ਬਣ ਗਏ ਤਾਂ ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਤਿਆਗ ਹੀ ਭਾਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਗਿਆ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕੀ ਤਿਆਗ ਹੈ! ਆਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਫਰੀਨ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬਹਾਦੁਰ ਹੋ! ਬਦਲੀ ਮਾਨਾ ਬਦਲੀ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹਿਮੰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਤਾਂ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਇਹ ਨਵੀਨਤਾ ਕਰੋਗੇ। ਪਸੰਦ ਹੈ ਨਾ! ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਨੇ ਏਵਰੈਡੀ ਦਾ ਪਾਠ ਆਦਿ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਅੰਦਰ ਹੀ ਅੰਦਰ ਬਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਗਿਆ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਬਲ ਸਵਤਾ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਬਲ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅੱਛਾ - ਸਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਅਤੇ ਭਾਗਿਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਹਿਯੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਸਮਝਾ!

(2) ਸੇਵਾ ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਬਲ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਬੈਲੈਂਸ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਉਣਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਵੇਗੀ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਨੇਚੂਰਲ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਨੇਚਰ ਕੀ ਹੈ? ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਮਤਲਬ ਯਾਦ ਦਾ ਬੰਧਨ ਬੰਧਨਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ - ਤਾਂ ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਯਾਦ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਨੇਚੂਰਲ ਹੋ ਇਸਲਈ ਯਾਦ ਵੱਖ ਦੀ, ਸੇਵਾ ਵੱਖ ਦੀ, ਨਹੀਂ। ਦੇਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਜੋ ਯਾਦ ਵੱਖ ਕਰੇ, ਸੇਵਾ ਵੱਖ ਕਰੇ। ਇਸਲਈ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਹੈ ਹੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵੀ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਸਫਲਤਾ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਤੀ - ਸਦਗਤੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਭਵ ਹੁਣ ਤਕ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਬਲਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਦਗਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਕਰੇ। ਮਾਸਟਰ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਓ। ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਦੁੱਖ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਦਾਨ ਅਤੇ ਵਰਦਾਨ ਦੇ। ਆਪ ਫਾਸਿਲਿਟੀਜ਼ (ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ) ਨਾ ਲੋ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਦਾਤਾ ਬਣ ਕੇ ਦੇ। ਜੇਕਰ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਆਪ ਦੀ ਉਨਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਵੀ ਜਾਏ ਤਾਂ ਵੀ ਅੱਜ ਮਹਾਨ ਹੋਣਗੇ ਕਲ ਮਹਾਨਤਾ ਦੀ ਪਿਆਸੀ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਅਨੁਭੂਤੀ ਨਾ ਹੋਣਾ - ਯੁੱਧ ਦੀ ਸਟੇਜ ਹੈ, ਯੋਗੀ ਬਣੇ ਯੋਧਾ ਨਹੀਂ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਕਿ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਹੁਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਘਰ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਥੋੜਾ ਸਮੇਂ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਚੱਲਣ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਉਹ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਧੰਦੇਧੇਰੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਲਕੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇੱਧਰ - ਉੱਧਰ ਝਰਮੁਈ - ਝਗਮੁਈ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਮੇਂ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮਾਨ ਸਮਝਣਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਹਿਮਾਣ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਚਾ ਘਰ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਉਸ ਨੂੰ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੇ। ਪਰ ਮਨ ਕੀ ਹੈ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੀ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਮਿਲੇਗੀ ਕਿੱਥੋਂ, ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਕੀ ਥੋੜਾ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਉੱਥੇ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਦੁਖਧਾਮ। ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੈ ਨਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਬੁੱਢੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਜਵਾਨ ਹੋਣ, ਇਹ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਡਿਟੇਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇਗੀ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ। ਉਹ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵੱਖ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਘਰ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਕਿੰਨਾ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਇੰਨੀਆਂ ਫੇਰ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਿਰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਆਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੀ ਹੈ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੰਗਾਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਮਧੂਬਨ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਓਗੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਝਰਮੁਈ - ਝਗਮੁਈ, ਆਪਣੇ ਧੰਦੇ ਆਦਿ ਤਰਫ ਚਲੀ ਜਾਏਗੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਉਹ ਝੰਝਟ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੀ ਨਿਵਾਸੀ। ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਪਾਰ੍ਵਧਾਰੀ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਰ੍ਵਧਾਰੀ ਕਿਵੇਂ ਹਾਂ! ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ ਬੇਸਮਝ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਲੜਾਈ - ਝਗੜਾ ਆਦਿ ਕਿੰਨਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਾਂਗੇ? ਅਸੀਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਭਰਾ - ਭਰਾ ਕਦੀ ਖੂਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਹਾਂ, ਖੂਨ ਕਰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਸਭ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਹੀ ਸੂਰਗ ਦਾ ਰਚਤਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਰਚਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਹੈ ਹੀ। ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਰਚਣ ਵਾਲਾ ਕਹਾਂਗੇ, ਉੱਥੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੰਡ ਹਨ। ਕੋਈ ਸਮੇਂ ਸੀ ਜੱਦ ਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਸੀ, ਇੱਕ ਹੀ ਖੰਡ ਸੀ। ਪਿੱਛੇ ਫਿਰ ਵਰੇਇਟੀ ਧਰਮ ਆਏ ਹਨ।

ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰੇਇਟੀ ਧਰਮ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ - ਪਹਿਲਾ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੈ, ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਵੀ ਇੱਥੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਰਥ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋ ਸਿਰਫ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹੋ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੇ - ਰਜੇ - ਤਮੇ ਹੁੰਦੇ ਗਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੀਤਾ ਸੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦਾ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸਾਨੂੰ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਓ। ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਲ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਅੱਜ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ ਹੋ ਜਾਓਗੇ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੁਰੀ ਚੀਜ਼ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਨਾ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਕਮਾਈ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ, ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦੱਸ ਨਾ ਸਕੇ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿਚ

ਕਲਯੁਗ ਦੀ ਉਮਰ ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਰੀ ਭਾਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੀ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਧਿਆਨ ਰਹੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਫਿਰ ਹੋਰ ਵਿਕਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਾਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੋਹ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਹੋਵੇ। ਭਾਵੇਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹੋ ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੱਦ ਨਵੇਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਨਵੇਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖੋਗੇ। ਜੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਘਰ ਖਤਮ ਹੋਵੇ ਤੱਦ ਤੱਕ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਯਾਦ ਨਵੇਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਪਛਤਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਅੱਜ ਫਲਾਣੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਪਾਪ ਕੀਤਾ, ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਇਹ ਪਾਪ ਹੈ? ਘੁਟਕਾ ਕਿਉਂ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁੱਛੋਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਘੁਟਕਾ ਖਾਂਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋਗੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਝੱਟ ਹਲਕਾ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੋ। ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਹੈ। 21 ਜਨਮ ਫਿਰ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਹਲਕੇ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਦਾ ਸਿਰ ਤੇ ਬੋਝਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ, ਹਲਕੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਖਾਦ ਨਿਕਲਦੀ ਜਾਏਗੀ ਹੋਰ ਖੁਸ਼ੀ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਫਿਰ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਸਾਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤੁਹਾਡੀ ਗੁੰਮ ਹੁੰਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਕਲਯੁਗ ਤੱਕ ਇਸ ਜਰਨੀ (ਯਾਤਰਾ) ਵਿੱਚ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਸ੍ਵਰਗ ਤੋਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਹੁਣ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ੍ਵਰਗ ਤੋਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਨਰਕ ਤੋਂ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚਲਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਿਆ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਗਿਆ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਤਰਨਾ ਕਿਉਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਹੋ ਨਾ। ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਹੱਕ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ - ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਪੁੱਛਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੋਪੀ ਵੱਲਭ ਦੇ ਗੋਪੀ - ਗੋਪੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ। ਵੱਲਭ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਝੱਟ ਆਪਸਮਾਨ ਬਣਾ ਦੇਣਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੀ ਇਹ ਹੈ, ਸਭ ਕੁਝ ਭੁਲਾ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੀ ਯਾਦ ਦਵਾਉਣਾ।

ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਬਾਪ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੇਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਫਿਰ ਜੱਦ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੱਦ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੇ ਮਾਲ ਖਾਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਬਾਬਾ ਫਿਰ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਓ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਚੱਕਰ, 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਣਗਿਣਤ ਵਾਰੀ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ ਅਤੇ ਲੈਂਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਕਦੇ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਚੱਕਰ ਹੈ, ਸਵਦਰਸਨ ਚੱਕਰ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਯਾਦ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਮਨਮਨਾਭਵ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਨੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਜੱਦ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਸਮੀਪ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਹੁਣ ਥੋੜੇ - ਥੋੜੇ ਵਿਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹਾਲੇ ਥੋੜੀ ਬਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਨ। ਇਹ ਹਨ ਨਵੀਆਂ - ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਹੁਣ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ, ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕਿੰਨੇ ਝਾੜ ਘੰਟੇ ਆਦਿ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਅਮਰ ਹੈ, ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਵੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ ਹੋ। ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ ਆਤਮਾ ਦਾ ਇਹ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਤਖਤ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੈਠਣਗੇ। ਢਿੱਡ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਨਾ ਬੈਠਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ ਆਤਮਾ ਦਾ ਤਖਤ ਕਿਥੇ ਹੈ। ਇਸ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਤਖਤ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਅਕਾਲਤਖਤ ਹੈ ਨਾ। ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਕਾਲਮੂਰਤ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਪਇਆ ਹੈ, ਤਖਤ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੇ ਬੈਠਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ੀ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਇਹ ਅਕਾਲਤਖਤ ਹੈ, ਸਦੈਵ ਇਹ ਅਕਾਲਤਖਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਉਹ ਤਖਤ ਬਣਾ ਕੇ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਕਾਲ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਹੈ, ਇੱਕ ਓਂਕਾਰ.... ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਚਤਮ ਕੇਸ਼ਵਮ...ਅਰਥ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇੰਵੇਂ ਹੀ ਸਤੂਤੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਚਤਮ ਕੇਸ਼ਵਮ ਰਾਮ ਨਾਰਾਇਣਮ... ਹੁਣ ਰਾਮ ਕਿੱਥੇ, ਨਾਰਾਇਣ ਕਿੱਥੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਵੱਡਾ ਸਿੰਪਲ ਹੈ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੱਲ ਪੁੱਛਣ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਮਿਹਨਤ ਕੋਈ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਨਾਟਕ ਵੀ ਹੈ - ਮਾਇਆ ਇਵੇਂ ਕਰਦੀ, ਰੱਬ ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ

ਹੋ, ਮਾਇਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਤੂਫਾਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ - ਰੁਸਤਮ ਨਾਲ ਰੁਸਤਮ ਹੋਕੇ ਲੜੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਲੜਾਈ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸ - ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਯੋਧੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ, ਕੋਈ ਮੱਧਮ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ, ਕੋਈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਤਿੱਖੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਗੁਪਤ ਹੀ ਗੁਪਤ ਅੰਡਰਗਰਾਊਂਡ। ਉਹ ਵੀ ਅੰਡਰਗਰਾਊਂਡ ਬੰਬਜ਼ ਦੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਸਾਇੰਸ ਬਲ। ਕੁਦਰਤੀ ਆਪਦਾਵਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਸ ਚਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਝੂਠੀ ਬਰਸਾਤ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਝੂਠੀ ਬਰਸਾਤ ਪਏ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਨਾਜ ਜਾਸਤੀ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਬਰਸਾਤ ਪਏ ਫਿਰ ਵੀ ਨੈਚੁਰਲ ਕਲੈਮੀਟੀਜ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਮੁਸਲਾਧਾਰ ਬਰਸਾਤ ਪਵੇਗੀ ਫਿਰ ਕੀ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੁਦਰਤੀ ਆਪਦਾਵਾਂ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਫਿਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਸੀਂ ਜੱਦ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਜਮੁਨਾ ਦੇ ਕੰਠੇ ਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਮਹਿਲ ਹੋਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਉੱਥੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਥੋੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਝਾੜ ਵੱਧਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਗੰਦਗੀ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਚਿੜੀਆਂ ਵੀ ਗੰਦ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ, ਉੱਥੇ ਗੰਦਗੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੈਵਿਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਜਿੰਨ ਤੋਂ ਬੱਚਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਧੰਧੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਸ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਿੰਨ ਬਣ ਜਾਓ। ਜਿੰਨ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਿਹਾ ਕੰਮ ਦੇਵੇ.. ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਵੀ ਕੰਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਖਾ ਜਾਏਗੀ। ਬਾਪ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਕੱਲਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਰਾਜ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਰਜਾਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਮਗਧ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਮਗਰਮੱਛ ਹੈ, ਕਿੰਨੇ ਮਹਾਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਹਪ ਕਰ ਖਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਦੁਸ਼ਮਣ। ਜਿਵੇਂ ਮੱਛਕ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਰਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਮਾਇਆ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੋਹ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

2. ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਜਿੰਨ ਤੋਂ ਬਚਨ ਦੇ ਲਈ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਧੰਧੇ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਨ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਤਿਆਗੀ ਭਵ: ਹਰ ਸੇਕੰਡ, ਹਰ ਸੈਕਲਪ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਰਹੇ, ਮੈਂ ਪਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਏ, ਜੱਦ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਮੇਰਾ ਸੁਭਾਅ, ਮੇਰੇ ਸੰਸਕਾਰ, ਮੇਰਾ ਨੇਚਰ, ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ, ਮੇਰਾ ਨਾਮ, ਮੇਰੀ ਸ਼ਾਨ.....ਜੱਦ ਇਹ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਨ ਦਾ ਤਿਆਗ ਹੀ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸੁਖਸ਼ਮ ਤਿਆਗ ਹੈ। ਇਸ ਮੈਂ ਪਨ ਦੇ ਅਸ਼ਵ ਨੂੰ ਅਸ਼ਵਮੇਧ ਯਗਿਆ ਵਿੱਚ ਸਵਾਹਾ ਕਰੇ ਤੱਦ ਅੰਤਿਮ ਅਹੁਤੀ ਪਏਗੀ ਅਤੇ ਵਿਜੇ ਦੇ ਨਗਾੜੇ ਵੱਜਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹਾਂਜੀ ਕਰ ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਹੱਥ ਵਧਾਉਣਾ ਅਰਥਾਤ ਦੁਆਵਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਲਾਵਾਂ ਪਹਿਨਣਾ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਡਾ ਪਹਿਲਾ - ਪਹਿਲਾ ਸਬਕ (ਪਾਠ) ਹੈ - ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ, ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿਹੜਾ ਗੁਪਤ ਖਜਾਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਗੁਪਤ ਖਜਾਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਜੋ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ, ਭਵਿੱਖ ਅਮਰਲੋਕ ਦੇ ਲਈ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਘੁੰਮੇ ਫਿਰੋ, ਸਿਰਫ ਪਹਿਲਾ - ਪਹਿਲਾ ਪਾਠ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਜਮਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਏਗਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋ ਬੈਠੇ ਹੋ? ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬੈਠੇ ਹੋ? ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਿਤੀ ਆਈ ਹੈ ਅਸੀਂ ਦੇਹ ਨਹੀਂ, ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਆਏਗੀ, ਜੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਲੈਕਿਕ ਸੰਬੰਧੀ ਯਾਦ ਆਉਣਗੇ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਅਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਸਿਰਫ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਹ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਬਾਪ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਏਗਾ, ਇਸਲਈ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਸ਼ਬਕ (ਪਾਠ) ਪੱਕਾ ਕਰ ਲੋ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਬੋਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਦੇਹ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਕਦੀ ਸਿਖਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਯਾਦ ਆਉਣਗੇ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਹ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਣ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਆਓ, ਆਕੇ ਇਸ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰੋ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਬਿਲਕੁਲ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਹੀ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਸਤਯੁਗ ਅਮਰਲੋਕ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਮਰ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਜੱਦ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਪੌੜੀ ਉਤਰੇ ਹੋ। ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਉਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵੱਖ ਹੈ, ਇਹ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵੱਖ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜਾਨਣ, ਹੋਰ ਨਾ ਜਾਣੇ ਕੋਈ। ਇਹ ਹੈ ਗੁਪਤ ਖਜਾਨਾ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਹੋ ਅਮਰਲੋਕ ਦੇ ਲਈ, ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਘੁੰਮੋ, ਫਿਰੋ। ਪਹਿਲਾ - ਪਹਿਲਾ ਸਬਕ ਇਹ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਕਿ ਸ਼ਰੀਰ। ਸਾਡਾ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁਣ ਬਦਲਣੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਹੈ ਸੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਸਪ੍ਰਿਚੁਲ ਨਾਲੇਜ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਸਪ੍ਰਿਚੁਲ ਫਾਦਰ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਦੇਹੀ ਦਾ ਬਾਪ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਦੇਹ ਦੇ ਹੀ ਸੰਬੰਧੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਤੋੜ ਇੱਕ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਦੇਹ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ ਤਾਂ ਛੱਡਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਘੋਟਦੇ ਰਹੋ - ਬਾਪ, ਬੀਜ ਅਤੇ ਝਾੜ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਖ ਦਾ ਵ੍ਰਿਤਾਂਤ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਣਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ ਦਾ ਅਧਾਰ ਲੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਕਲਪ ਬਾਦ ਵੀ ਇਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਵਾਂਗਾ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ, ਮੈਂ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ

ਮਾਇਆ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ, ਕਿਥੋਂ ਸੁੱਟਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਇਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਅਰੇ ਇਥੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਗੱਲ ਕਰਨਗੇ। ਕੋਈ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਬੈਠ ਕੇ ਉਲਟੇ - ਸੁਲਟੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਨਗੇ। 7 ਦਿਨ ਦਾ ਕੋਰਸ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਦ ਵੀ ਪੂਰਾ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਜੇ ਪੁਰਾਣੇ ਭਗਤ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬੈਠ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਘੱਟ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਬੈਠੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਪੁਰਾਣੇ ਭਗਤ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਦੇਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਥੋੜੀ ਪਤਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿਚ। ਕਰੋੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਆਕੇ ਇਹ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਉਣੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੀ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਜਾਨਣਗੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ, ਜਲ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਿਵਾਏ ਨਮ: ਕਰਦੇ, ਕਿਉਂ ਪੂਜਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ, ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਗਏ, ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪੂਜਯ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਕਰਾਈਸਟ ਫਲਾਣੇ ਸੰਵਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਆਕੇ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਵੀ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ ਨਾ। ਉਸ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੀ ਧੂਮਧਾਮ, ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਥ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ, ਜਗਨਨਾਥ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਵੇਖੋ। ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ। ਜਗਨਨਾਥ (ਜਗਤ ਨਾਥ) ਦੇ ਕੋਲ ਚਾਵਲ ਦਾ ਹਾਂਡਾ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਤੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਾਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਰਕ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਕਾਰਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਥ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਲਾ, ਜਗਨਨਾਥ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਲਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਾਰਨ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਜਗਤ - ਨਾਥ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ? ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੂਜਯ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਿਰ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਚੱਕਰ ਲਾਇਆ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਵੀ ਰੱਬ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਦੇ ਸਾਗਰ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਹ ਸੂਰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੈਕੁੰਠ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੈਕੁੰਠ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਨਰਕ ਦਾ ਭੋਜਨ ਆਦਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਖਵਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਫਲ - ਫੂਲ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਹੈ ਨਰਕ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਸੂਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਯੁਕਤੀ ਤਾਂ ਦੱਸੀ ਹੈ - ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਪ ਵੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਬਣੇ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਹ ਅਮਰਕਥਾ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਅਮਰਨਾਥ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਬੈਠ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਰਾਤ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਨਾ। ਆਦਿ ਦੇਵ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਸੀ, ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਆਦਿ ਦੇਵ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਦੇਵੀਆਂ ਦੇ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਨਾਮ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੱਦ ਤੁਹਾਡਾ ਗਾਇਨ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਜੋ ਵਾਈਸਲੈਸ ਸੀ ਉਹ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਵ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਰਾਵਣਰਾਜ ਹੈ ਨਾ।

ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬੈਠਦੀ ਹੈ ਤੱਦ ਤੁਸੀਂ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਸੂਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੂਰਗ ਅਮਰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਜਾਓਗੇ। ਬਾਕੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਦਸ਼ਾ ਥੱਲੇ - ਉੱਪਰ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਰ ਵਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜਿੱਤਦੇ ਥੋੜੀ ਹਨ। ਰੱਬ ਨੇ ਕੱਦ ਕਿਹਾ? 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਰੱਬ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਕਾਮ ਦੀ ਗੱਲ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਪਤਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ। ਬਾਬਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਅਲਫ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣੋਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੀ ਫਿਰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਬਣੇ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਜਾਓ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਹ ਕੋਈ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ

ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਾਪ ਦਗਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਖਾਦ ਨਿਕਲਣ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਖਾਦ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਜੇਵਰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਖਾਦ ਪਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵੈਸ਼ਨਵ ਸੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਆਸ਼ਰਮ ਸੀ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੁਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਡਬਲ ਵੈਸ਼ਨਵ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਵੈਸ਼ਨਵ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਉਹ ਹੈ ਵਿਕਾਰੀ ਵੈਸ਼ਨਵ ਧਰਮ ਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਵੈਸ਼ਨਵ ਧਰਮ ਦੇ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਨਾਲੇਜ ਜੋ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਲਪਕਾਲ, ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਜਾਈ ਹੈ 21 ਪੀੜ੍ਹੀ ਅਰਥਾਤ ਫੁੱਲ ਏਜ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਕਦੇ ਅਕਾਲ ਮ੍ਰਿਤੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਾਲ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸਮੇਂ ਜਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਖਾਲ ਛੱਡ ਨਵੀਂ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਕੁਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਵਾਜੇ ਵਜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਣਾ ਇਹ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉੱਥੇ 150 ਵਰ੍ਹੇ ਉਮਰ ਐਵਰੇਜ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭੇਗੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਯੋਗ ਯਥਾਰਥ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਵ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਯੋਗਬਲ ਦੇ ਵਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਸੀਤਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਦੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਵਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਦਸ਼ਾ। ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ ਬਾਪ। ਬੀਜ ਹੈ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹਨ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾਉਣ। ਅਮਰਕਥਾ ਕਹੋ, ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਕਹੋ, ਉਸ ਕਥਾ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਤੋਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਅਮਰਕਥਾ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਮਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਸਰਵ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਸ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸੱਚਾ ਵੈਸ਼ਨਵ ਅਰਥਾਤ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਪਹਿਲਾ ਪਾਠ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਸਾਡਾ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁਣ ਬਦਲਣੀ ਹੈ... ਇਵੇਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿੱਦਿਆ ਬਣ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਅਖੰਡਦਾਨੀ, ਪਰੋਪਕਾਰੀ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਸਮੇਂ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ, ਆਪ ਨਿਰਮਾਣ ਬਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨ ਦਿੱਤਾ, ਕਾਮ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਵੀ ਤਿਆਗ ਕੀਤਾ। ਨਾਮ, ਮਾਨ, ਸ਼ਾਨ ਸਭ ਵਿੱਚ ਪਰੋਪਕਾਰੀ ਬਣੇ, ਆਪਣਾ ਤਿਆਗ ਕਰ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਇਆ। ਆਪ ਦਾ ਸੁੱਖ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ। ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿੱਦਿਆ ਅਰਥਾਤ ਮਸਤ ਫਕੀਰ ਬਣ ਅਖੰਡਦਾਨੀ ਪਰੋਪਕਾਰੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਤੀਵਰਗਤੀ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੇਸ ਅਤੇ ਕਿੱਸੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਗਿਆਨ, ਗੁਣ ਅਤੇ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਸਿੰਧੂ ਬਣੇ, ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੂ ਬਣੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਤਾਂ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਾਲ ਹੋ, ਯਾਦ ਨਾਲ ਸਾਥ ਦਾ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰਮ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਦੂਰਦੇਸੀ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰਅੰਦੇਸੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਵਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦੂਰਅੰਦੇਸੀ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਣ ਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਸੂਦਰ ਵਰਣ ਦੇ ਸੀ, ਉਸਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੈਸ਼... ਵਰਣ ਦੇ ਸੀ। ਦੂਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਆਕੇ ਇਹ ਦੂਰਅੰਦੇਸੀ ਬਣਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:-** ਜੇ ਪੀਆ ਕੇ ਸਾਥ ਹੈ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਜੇ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਮੀਂਹ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਤੇ ਹੋਵੇ, ਨਾਲ ਹੋ। ਯਾਦ ਤਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਜੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਦਾ ਨਾਲ ਹਨ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਕਾਰਣ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵਿਕਰਮਜੀਤ ਸੰਮਤ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਰਾਵਣਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਜਾ ਵਿਕਰਮ ਦਾ ਸੰਮਤ। ਉਹ ਵਿਕਰਮਜੀਤ, ਉਹ ਵਿਕ੍ਰਮੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵਿਕਰਮਜੀਤ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਕ੍ਰਮੀ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਭ ਅਤੀ ਵਿਕ੍ਰਮੀ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਜ ਬਾਬਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤੇ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹਾਂ? ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦੇ ਹਾਂ, ਕੋਈ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਧਰਮ ਦੇ ਹਾਂ। ਉਥੇ ਉੱਥੇ ਦੇਵਤੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ? ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜੇ ਸਮਝਣ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫਲਾਣੇ ਧਰਮ ਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਧਰਮ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਾਮ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਧਰਮ ਇਸਲਈ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਧਰਮ ਦੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਧਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਰਾਜਾਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹਾਂ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਤਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੋ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਧਰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਧਰਮ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਹਾਪਰਲੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮਤਲਬ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਇਹ ਵੀ ਰਾਂਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਰਾਈਟ ਕੀ ਹੈ? ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇ ਜਲਮਈ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਿਵਾਏ ਭਾਰਤ ਦੇ ਬਾਕੀ ਜਲਮਈ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕੀ ਕਰਨਗੇ। ਇੱਕ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਪਿੰਡ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਜੰਗਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਉਸ ਤੋਂ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਧਾਰਨਾ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਅੱਕ ਆਦਿ ਦੇ ਫੁੱਲ ਕਿਉਂ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਉਹ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਕੀ ਹੈ - ਜਿਸਨੂੰ ਫੁੱਲ ਆਦਿ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਪਹਿਲਾਂ -ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਹੀ ਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਕਹਾ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਹੁਣ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਨਾਲੇਜਫੁਲ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਆਦਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਨੇਤੀ - ਨੇਤੀ ਕਰਦੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਕੀ? ਜਿਵੇਂ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ, ਬੁੱਧੀ ਖੁਲ੍ਹਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਵਿਲਾਇਤ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਇਹ(ਬ੍ਰਾਹਮਾ) ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸੀ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਐਕਟਰ ਹਨ ਨਾ।

ਸਾਰਾ ਖੇਡ ਦੇ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਹਾਰ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਜਿੱਤ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਦੇ ਵਕਤ

ਪਵਿੱਤਰ ਧਰਮ ਸੀ, ਇਸ ਵਕਤ ਹੈ ਅਪਵਿੱਤਰ ਧਰਮ। ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਸ਼੍ਰੀ ਮਤਲਬ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਣ ਹੋਏ? ਜੋ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਨਮੁੱਖ ਸੁਣ ਕੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਕਹਾਇਆ ਹੈ? ਬਾਪ ਦੇ ਕਰਤੱਵਿਆ ਤੇ ਜੋ ਨਾਮ ਪਏ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਰੇਜਗਾਰੀ ਗੱਲਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚਿਓ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਇਹ ਹੀ ਵਸੀਕਰਨ ਮੰਤਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਨ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਸਰੀਰ ਤਾਂ ਇੱਥੇ 5 ਤਤ੍ਵ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਣਦਾ ਹੈ, ਛੁੱਟਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹੈ। ਅਵਿਨਾਸੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅਵਿਨਾਸੀ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਵਿਘਨ ਆਦਿ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਫਿਰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਜਿਸਨੇ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਸਨੇ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਧਨਵਾਨ ਵੀ ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਵੱਡੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹੋਰ ਵੀ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਪੂਜਾ ਵੀ ਉਵੇਂ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਡੀਟੇਲ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਿੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਲਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਕਤ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਾਬਾ ਆਓ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ, ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਓ। ਸਭ ਕਹਿਣਗੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ, ਇਸਨੂੰ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਘ੍ਰਿਣਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਥ ਦਾ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਅਛੂਤ ਹਾਂ ਕੀ? ਅਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਪਤਿਤ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ, ਇਹ ਦੇਵਤੇ ਪਾਵਨ ਹਨ। ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਗਾਇਨ ਹੈ ਨਾ - ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੱਡ ਵਿਸ਼ ਕਾਹੇ ਕੇ ਖਾਏ। ਵਿਸ਼ ਤਾਂ ਖਰਾਬ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵਿਸ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਅਮਲੀ ਅਮਲ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਆਦਤ ਵਾਲਾ ਸ਼ਰਾਬ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਲੜਾਈ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਪਿਲਾਕੇ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਾ ਲੜਾਈ ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਸ਼ਾ ਮਿਲਿਆ ਬਸ, ਸਮਝਣਗੇ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਰਨ ਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਕਿਤੇ ਵੀ ਬਾਂਬਜ਼ ਲੈ ਜਾਕੇ ਬਾਂਬਸ ਸਮੇਤ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਮੂਸਲਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ, ਰਾਈਟ ਗੱਲ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸੀ ਛਿੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਮੂਸਲ ਕੱਢੇ ਫਿਰ ਇਹ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਪਾਂਡਵ ਕੌਣ ਹਨ, ਕੌਰਵ ਕੌਣ ਹਨ? ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨੇ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਤੋਂ ਗਲਣ ਦਾ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਕੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਜੁੱਤੀ ਛੱਡਣ ਦਾ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਪੁਰਾਣੀ ਜੁੱਤੀ ਛੱਡ ਨਵੀਂ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਸ਼ਿਵ ਜੇਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਮ ਵੀ ਬਹੁਤ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਦੇਵੀਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸੀ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਅਸੀਂ ਪੂਜਾਰੀ ਸੀ ਉਹ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਫਿਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਾਓ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹਰਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਯਾਦ ਦੀ ਤੇ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਰਲੀ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਬੰਧਨ ਝੰਡਟ ਆਦਿ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਆਦਿ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵੇਖ ਉਹ ਨਸ਼ਾ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਚਿੱਤ੍ਰ ਵੀ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਤਾਂ ਗੀਤਾ ਆਦਿ ਪੂਰੀ ਯਾਦ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗ੍ਰੰਥ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਬਾਪ ਨੂੰ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋ ਬਾਬਾ, ਇਹ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ ਚੀਜ਼। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਵਕਤ ਹੈ ਜਦਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਜੇ ਇੰਨੇ ਸਮਝਾ ਸਕੇ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਬਾਪ, ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅੱਜਕਲ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਨਿਕਲੇ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਅਵਤਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਸੱਚ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੱਚ ਦੀ ਨਾਂਵ ਹਿਲੇਗੀ, ਡੁਲੇਗੀ ਪਰ ਡੁੱਬੇਗੀ ਨਹੀਂ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਯਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਆਉਂਦਾ ਸੀ? ਹੁਣ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਖਿਆਲਾਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਅਸੀਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਬਿਰਾਦਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਪਹਿਲੀ - ਪਹਿਲੀ ਬਿਰਾਦਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬਿਰਾਦਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਦੂਰਦੇਸੀ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰਅੰਦੇਸ਼ੀ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਵੱਖ - ਵੱਖ

ਵਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦੂਰਅੰਦੇਸ਼ੀ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋਗੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਣ ਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਸ਼ੂਦ੍ਰ ਵਰਣ ਦੇ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਹੈ ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ। ਗ੍ਰੇਟ ਸ਼ੂਦ੍ਰ, ਗ੍ਰੇਟ ਵੈਸ਼, ਗ੍ਰੇਟ ਖ਼ਤਰੀ... ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗ੍ਰੇਟ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੂਰਅੰਦੇਸ਼ੀ ਦਾ ਗਿਆਨ। ਦੂਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਆਕੇ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਰਾਇਆ ਦੇਸ਼, ਪਰਾਇਆ ਰਾਜ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਦੇਣਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਦੇਣਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਰਾਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੱਦ ਦੇ ਵਰਸੇ ਸਭ ਪੂਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੰਗਮ ਤੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਣ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਦਾ ਵਰਸਾ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। 21 ਪੀੜ੍ਹੀ ਮਤਲਬ ਪੂਰੀ ਉਮਰ। ਜਦੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਬੁੱਢਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਸੱਪ ਪੁਰਾਣੀ ਖੱਲ ਛੱਡ ਨਵੀਂ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਵੀ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ - ਵਜਾਉਂਦੇ ਇਹ ਚੇਲਾ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਭ੍ਰਮਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੀੜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸਮਾਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀੜੇ ਨੂੰ ਲੈ ਆਕੇ ਬੈਠ ਭੁੰ - ਭੁੰ ਕਰੋ। ਭ੍ਰਮਰੀ ਵੀ ਭੁੰ - ਭੁੰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਕੋਈ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪੰਖ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਿਸਾਲ ਸਭ ਹੁਣ ਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਲਾਡਲੇ ਬੱਚੇ ਹੋ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨੂਰੇ ਰਤਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨੂਰੇ ਰਤਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਾਡੇ ਹੋਏ ਨਾ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੱਟਣਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਤੋਂ ਗਲਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਜੁੱਤੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਮਮਤਾ ਨਾ ਰਹੇ।

2. ਸੱਚਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਕੀੜਿਆਂ ਤੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਭੁੰ - ਭੁੰ ਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹੋਪਲੈਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਪ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਪਰੋਪਕਾਰੀ, ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਣੀ ਭਵ:
ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਪਰਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਰੂਪੀ ਕੰਡੇ ਨੂੰ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸਵਰੂਪ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦੇਣਾ, ਕੰਡੇ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾ ਦੇਣਾ, ਆਪ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਣੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸਰਵ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਭ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿਖਾਉਣ, ਅਜਿਹੇ ਇਨਸਾਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਆਸ਼ਾ ਦੇ ਦੀਪਕ ਜਗਾਉਣਾ ਅਰਥਾਤ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਬਣਾ ਦੇਣਾ - ਅਜਿਹਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਤੱਵਿਆ ਚੱਲਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਪਰੋਪਕਾਰੀ, ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਣੀ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਯਾਦ ਆਵੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਦਤ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜਿਵੇਂ ਆਦਤ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਭਗਵਾਨ! ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪਹਿਚਾਣ ਸਹੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸੁੱਖ - ਦੁੱਖ ਸਭ ਉਹ ਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਕਹੋਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਜਿਸਨੂੰ ਰਚਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸ ਦਾ ਰਚਿਅਤਾ? ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਰਚਿਅਤਾ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ੍ਰਾਗ ਜਾਂ ਸੁੱਖਧਾਮ, ਨਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁੱਖਧਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਤਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਛੋਟਾ ਮੰਦਿਰ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂਕਿ ਹੱਦ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਮੰਦਿਰ ਨੂੰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਕੌਣ ਹਨ? ਸ਼ਿਵ ਤਾਂ ਹੈ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ। ਅੱਛਾ, ਫਿਰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ? ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੀ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਮਤਲਬ ਹੀ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਣਾਕੇ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਵੀ ਕੀਤਾ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਬੱਚਾ ਵੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਮ ਕਿਵੇਂ ਪਿਆ, ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਉਹ ਪਿਤਾ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਬਿੰਦੂ ਰੂਪ ਹੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸ਼ੰਕਰ, ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣੇ ਹੋ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ ਹੀ ਸਤਯੁਗ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨਹੀਂ ਬੈਠਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਪ ਤਪ ਕਰਨਾ, ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ। ਪਰ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਹੈ ਸਦਗਤੀ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਚਲ ਨਾ ਸਕਣ। ਹੁਣ ਹੈ ਹੀ ਭਗਤੀ ਦਾ ਰਾਜ। ਸਭ ਭਗਤ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਓ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਜਰੂਰ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਪ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੂ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਾਲੇਜ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਸੁਪਰੀਮ ਸੋਲ ਅਰਥਾਤ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੀ ਸੁਪਰੀਮ ਹੈ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਰੱਬ ਕਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਹੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਉਹ ਵੀ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਦਤ ਪੈ ਗਈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਸੁੱਖ - ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਕਹੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸੁੱਖਦਾਤਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖਧਾਮ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਦੁੱਖ, ਇੱਥੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਰੱਬ, ਉਹ ਹੈ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਭ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਕੋਈ ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਸਰਵ ਵਿਆਪੀ ਹੈ - ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ...। ਅਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਫਿਰ ਤੀਜੀ ਚੀਜ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ! ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਥੋੜੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੀਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ! ਬਾਪ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਫਾਦਰਫੁਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਫਾਦਰ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਥੋੜੀ ਮਿਲੇਗਾ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਤਾਂ ਬੱਚਾ ਹੀ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਫਾਦਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਵੀ ਕੋਈ ਨੂੰ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੱਦ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਏਵਰ ਹੈਲਦੀ, ਵੈਲਦੀ, ਸਮਝਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ

ਸਮਝਦਾਰ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਜੇ ਸਮਝ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਇਹ ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਥੋੜੀ ਪਤਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਗਿਰਾਂਗੇ। ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸੁੱਖ ਦੀ ਭਾਸਨਾ ਹੀ ਨਾ ਆਏ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਫਿਰ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸਿਰਫ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਣ ਦੇ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਫਿਰ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਨੇ ਆਕੇ ਸ੍ਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਵੇਖੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੇਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬੈਰੁੱਠ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਸੀ - ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਜੱਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਸੀ ਅਤੇ ਜਮੁਨਾ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕੋਣ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ । ਬਾਕੀ ਉਹ ਜੇ ਵੀ ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਉਹ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਖੁਦ ਭਗਵਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ ਕਿ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਆਕੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਭੋਗਾਂਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਗਦਗਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਬਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੁੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਗੁਦਗੁਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਵਾਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਆਪ ਜੱਦ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪ ਤੇ ਵਾਰੀ ਜਾਵਾਂਗੇ ਅਰਥਾਤ ਬੱਚਾ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵਾਰਿਸ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਗੂੜ ਗੱਲ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਐਕਸਚੇਂਜ ਕਰਨਾ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਤਾਂ ਝੱਟ ਐਕਸਚੇਂਜ ਕਰ ਲੈਣਗੇ, ਸਾਹੂਕਾਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰਨਗੇ। ਜੱਦ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਆਨ ਨਾ ਲੈਣ। ਇੰਨੀ ਹਿਮੰਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਗਰੀਬ ਤਾਂ ਝੱਟ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਿਆ ਹੀ ਕੀ ਹੈ। ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਕੇ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਟਰੱਸਟੀ ਸਮਝ ਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਤਰੀਕੇ ਬਹੁਤ ਦਸੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਪਾਪ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਕਾਇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਗੇ, ਫਿਰ ਸਭ ਸਲਾਹ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ (ਬ੍ਰਾਹਮਾ) ਧੰਧੇ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਕੱਢਦੇ ਸਨ ਨਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਸੀ ਇੰਡਾਇਰੈਕਟ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਡਾਇਰੈਕਟ ਆਏ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਜੇ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਈਸ਼ਵਰ ਦੂਸਰੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਗਰੀਬ ਦੁਖੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਕਰਮ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੁੱਖੀ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਅਤੇ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਜੇ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਰੋਗ ਖਿਟਪਿਟ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਫਿਰ ਗਰੀਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸ੍ਰਗ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਗਦੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੱਲੀ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਿੰਸ ਫਿਰ ਸਵੰਬਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਬਣਿਆ। ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਮ ਪਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਟੀਚਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਰਜੇ ਦਾ ਟੀਚਰ ਵੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਟੀਚਰ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਲਵਲੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਲਵਲੀ, ਟੀਚਰ ਲਵਲੀ... ਪਹਿਲੇ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਅੰਧਸ਼ਰਦਾ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਬਾਬਾ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਗਤ - ਮਤ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੀ ਗਤਿ ਅਤੇ ਸਦਗਤੀ ਦੀ ਮਤ ਤਾਂ ਬੜੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬੜਾ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਇਹ - ਇਹ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਹੈ, ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤੀ, ਬਾਪਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਸਭਨਾ ਤੋਂ ਤਾਂ ਦੁਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ ਟੀਚਰ ਤੋਂ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਇਨਕਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਸਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥੀ, ਮੈਂ ਵੀ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥੀ। ਇਹ ਸਭ ਬੱਚੇ ਵੀ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥੀ ਹਨ। ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਇਕੱਠੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਬਣ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ, ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਹਰ

ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਨਾਲੇਜ ਕੋਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਜਾਨਣ ਦੀ ਲੋੜ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ। ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਯੋਗ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਸਭਤੋਂ ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜਦ ਆਉਣ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਸਮਝਾਵਾਂ ਨਾ। ਇਹ ਸਭ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਆਉਣਗੇ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਤੂਫਾਨ ਹੀ ਨਾ ਆਵੇ, ਯੋਗ ਲਗਿਆ ਹੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਰਮਤਿਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੀਏ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਭ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਬਰਾਤ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਉਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਈਏ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਐਨੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਥੋੜੀ ਨਾ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਐਕਸਚੇਂਜ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਕੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਟਰੱਸਟੀ ਸਮਝਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਪੈਸੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੇ ਹਨ।
2. ਅੰਦਰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਗੁਦਗੁਦੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇ ਕਿ ਖੁਦ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨਾਂ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਰੂਹਾਨੀਯਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਰਥ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਸਟਾਕ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਖਜਾਨੇ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਭਵ:

ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਰਥ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੇ ਦੇ ਅਵਗੁਣਾਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਜਰਮਸ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਇਸ ਨਾਲ ਵਾਤਾਵਰਨ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ। ਆਪ ਦੇ ਕੋਲ ਕਈ ਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਣਗੀਆਂ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਤੋਂ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਲੈ ਜਾਣ। ਇਹ ਤੱਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦ ਆਪ ਦੇ ਕੋਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਸਟਾਕ ਜਮਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਵਿਅਰਥ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਉੱਥੇ ਬਾਪ ਨਹੀਂ, ਪਾਪ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਸਵਿੱਚ ਆਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੂਡ ਆਫ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿੰਦਾ ਸਤੂਤੀ ਮਾਨ - ਅਪਮਾਨ ਸਭ ਕੁਝ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁੱਖ ਦੇ ਦਿਨ ਹੁਣ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਇੱਕ ਵਾਰਨਿੰਗ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬੱਚਿਓ ਕਦੇ ਵੀ ਬਾਪ ਨਾਲ ਰੁਸਣਾ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਨਾਲ ਰੁਸੋਗੇ ਤਾਂ ਸਦਗਤੀ ਨਾਲ ਵੀ ਰੁਸ ਜਾਵੋਗੇ। ਬਾਪ ਵਾਰਨਿੰਗ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਰੁਸਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕਠਿਨ ਸਜਾ ਮਿਲੇਗੀ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਨਾਲ ਵੀ ਰੁਸੇ ਤਾਂ ਫੁੱਲ ਬਣਦੇ - ਬਣਦੇ ਕੰਡਾ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ, ਇਸਲਈ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਖਬਰਦਾਰ ਰਹੋ।
- ਗੀਤ:-** ਧੀਰਜ ਧਰ ਮਨੁਵਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ:- ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿਕਿਲੱਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜੇ ਵੀ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਦੇ ਦੁਖ ਹਨ ਸਭ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਗੀਤ ਦੀ ਲਾਈਨ ਸੁਣੀ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਸਾਡਾ ਦੁੱਖ ਦਾ ਪਾਰਟ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਪਾਰਟ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪੂਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਦੁਖ ਜਰੂਰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਨਾਲ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੁਖ ਜਰੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਭੀੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮੀਂਹ ਵਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਲਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸੱਚੇ ਭਗਤ ਹੋਣਗੇ ਕਹਿਣਗੇ ਕੀ ਹਰਜਾ ਹੈ, ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਭਗਵਾਨ ਸਮਝਕੇ ਹੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਭਗਵਾਨ ਹਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ। ਤਾਂ ਜਿਹੜੇ ਚੰਗੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ, ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਵਾਪਿਸ ਮੁੜਕੇ ਥੋੜੀ ਨਾ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਤੇ ਮੁੜ ਵੀ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੀ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਬਾਪ ਸਭਦੇ ਦੁਖ ਹਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ, ਅੱਜਕਲ ਵੇਖੋ ਮਧੁਬਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਭੀੜ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਓਨਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਤਕਲੀਫ਼ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਟ ਵਿੱਚ ਸੌਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਥੋੜੀ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਟ ਵਿੱਚ ਸੁਲਾਉਣ। ਪਰੰਤੂ ਫਰਾਮੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਭੀੜ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਹੋਈ ਸੀ ਫਿਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਤੇ ਰਾਜਾ ਬਣਨਗੇ ਕੋਈ ਫਿਰ ਰੰਕ ਵੀ ਬਣਨਗੇ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਉੱਚਾ ਮਰਤਬਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਘੱਟ। ਪਰੰਤੂ ਸੁਖ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਕੱਚੇ ਹਨ, ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਐਵੇਂ ਆਏ ਜਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਸਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਲੈ ਆਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਕਹਿਣਗੇ ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਨੇ ਐਵੇਂ ਫਸਾਇਆ। ਪੂਰੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਦਿਆਲਿਆ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਕਤ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਾਂ ਰਾਵ ਬਣਨਗੇ। ਕੋਈ ਰੰਕ ਵੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ। ਇਥੋਂ ਦੇ ਰੰਕ ਅਤੇ ਰਾਵ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਦੇ ਰੰਕ ਅਤੇ ਰਾਵ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਦੇ ਰਾਵ ਵੀ ਦੁਖੀ ਹਨ ਅਤੇ ਰੰਕ ਵੀ ਦੁਖੀ ਹਨ। ਉਥੇ ਦੇਵੇਂ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਧਨ ਹੈ, ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਧਨ ਮਾਲ ਸਭ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸਾਹੁਕਾਰ ਹਨ, ਬਿਰਲਾ ਵਰਗੇ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਝੱਟ ਆ ਜਾਂਦੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਇੱਥੇ ਭਗਵਾਨ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਜਾਣਗੇ ਕਿੱਥੇ? ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਰੁਸ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਸਦਗਤੀ ਤੋਂ ਰੁਸ ਗਿਆ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਰੁੱਸਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਡਿੱਗਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਆਸਚਰਿਆਵਤ, ਸੁਨੰਤੀ, ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੋਵੰਤੀ..... ਕੋਈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਰੇਬਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਗੈਰ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਜੱਦ ਧਨ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੇ ਸੁੱਖ ਮਿਲੇ। ਧਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉੱਥੇ (ਮੂਲਵਤਨ) ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਹੇ ਸਾਡਾ ਪਾਰੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਪਰ ਇਵੇਂ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਥੋੜੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਇਹ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਖੇਡ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥੇ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਤੋਂ ਰੁਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਰੁਸਕੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਫੁਲ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹੋ। ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਫੁੱਲ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੰਸ਼ੇ ਹੈ, ਫਲਾਣਾ ਇਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਇਵੇਂ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆਵਾਂਗੇ। ਬਸ ਰੁੱਸਕੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਰੁਸੇ ਪਰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰੁਸਣਾ। ਬਾਬਾ ਵਾਰਨਿੰਗ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਕਠਿਨ ਹਨ। ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਭ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਗੈਰ

ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਦੇ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇੱਥੇ ਦਾ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਲੜ - ਝਗੜਕੇ, ਰੁਸਕੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਫਾਦਰ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਦੀ ਛੱਡਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਹੋ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਲਈ। ਅਜਿਹੇ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਤੁਸੀਂ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਕਦੀ ਜਾਸਤੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੋ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਤੁਫ਼ਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਲਾਣੀ ਚੀਜ਼ ਨਾ ਮਿਲੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਇਹ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੱਦ ਮੌਤ ਦਾ ਸਮੇਂ ਆਏਗਾ ਤਾਂ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਕੀ ਗੁਨਾਹ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨਾਹਕ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਪਿਛਾੜੀ ਦੇ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਖੂਨੇ ਨਾਹਕ ਪਾਰੂ। ਅਚਾਨਕ ਬੰਬਜ਼ ਡਿੱਗਣਗੇ। ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਮਰਨਗੇ। ਇਹ ਖੂਨੇ ਨਾਹਕ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਅਗਿਆਨੀ ਮਨੁੱਖ ਇਵੇਂ ਚਿੱਲਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਕਈ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸੱਤ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਸਤਯੁਗ ਆਦਿ ਕੀ ਸੀ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾਉਣ। ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਸਭ ਤਾਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਇੰਨੀਆਂ ਕਰੋੜਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਹੈ ਡਿਟੇਲ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਹਿਰੇ (ਆਦਤ ਪਈ) ਹੋਏ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਨਾ ਸਕੇ। ਭਗਤੀ ਦੀ ਆਦਤ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰੱਬ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮਰੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਤਾਂ ਕੀ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਬਸ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਫਾਲੋਅਰਸ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੱਬ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਇੰਨੇ ਥੋੜੇ ਕਿਉਂ? ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਰੇ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਮਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਕੰਨ ਰਸ ਹੈ। ਬੜੇ ਭਭਕੇ ਨਾਲ ਬੈਠ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਭਗਤ ਲੋਕ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਕੰਨਰਸ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਅੱਖਰ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੱਛਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸੈਂਟਰ ਨਾਲ ਰੁਸ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਅੱਛਾ ਇਹ ਤਾਂ ਕੰਮ ਕਰੋ ਹੋਰ ਸੰਗ ਤੇੜ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਬਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਸਵਦਰਸਨ ਚੱਕਰ ਫਿਰਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਇੰਨਾ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਵੀ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਆਉਗੇ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ। ਪੂਜਾ ਬਣਾਉਣੀ ਪਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰਾਜਾਈ ਕਿਸ ਤੋਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉੱਚ ਪਦ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਉੱਚ ਪਦ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਮਹਿਮਾ ਭਾਵੇਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਹੈ ਸ੍ਵਰਗ, ਵੰਡਰ ਆਫ਼ ਵਰਲਡ। ਉਹ 7 ਵੰਡਰਸ ਮਾਇਆ ਦੇ। ਸਾਰੇ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ ਸ੍ਵਰਗ, ਥੱਲੇ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਹੈ ਨਰਕ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮਿੱਠਾ ਬਾਬਾ ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਣ ਭੁੱਲਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਬਾਹਰ ਜਾਓ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੱਲ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਨਾ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ।

ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਕੇ ਗਏ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਰਗਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ? ਪਰ ਸੁਣਦੇ ਇਵੇਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਦੁੱਖ - ਸੁੱਖ, ਸਤੁਤੀ - ਨਿੰਦਾ ਵੀ ਸਭ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਹਨ ਪ੍ਰਾਈਮ ਮਨਿਸਟਰ ਨੂੰ ਵੀ ਪੱਥਰ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਕੂਲ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਨਿਊ ਬਲੱਡ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਫਿਊਚਰ ਦਾ ਨਿਊ ਬਲੱਡ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਹੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਿਕਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਗਾਲੀਆਂ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਐਕਟਰ ਹੋਕੇ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਐਕਟਰਸ ਆਦਿ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹੀਏ! ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਕੋਣ ਹਨ ਉਸ ਦੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਤਾਂ ਜਾਣਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਦਾ ਕੀ ਪਾਰੂ ਹੈ, ਧਰਮ ਸਥਾਪਕਾਂ ਦਾ ਕੀ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਪਰਿਸ਼ੇਪਟਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਉਹ ਜੋ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਨਾਲੇਜ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ। ਧਰਮ ਵੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹੀ ਗੁਰੂ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਕਾਲ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਅਰਥਾਤ ਇਸ ਗਿਆਨ ਯਗਿਆ ਵਿੱਚ ਸਵਾਹ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਫਿਰ ਨਾ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਲੱਗੇਗੀ, ਨਾ ਯਗਿਆ ਰਚਿਆ ਜਾਏਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਨੇਤੀ - ਨੇਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਕਹੋਗੇ। ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਪਰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਯਾਦ ਹੀ ਮਿਟਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ

ਦੁੱਖ - ਸੁੱਖ, ਮਾਨ - ਅਪਮਾਨ, ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਨਾਲ ਝੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਇਸ ਸਰਜਨ ਤੋਂ ਛਿਪਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਸਰਜਨ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੰਜਨ ਨੂੰ ਗਿਆਨ - ਸੂਰਮਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਦੂ ਆਦਿ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਣ। ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਕਾਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਫਿਰ ਪਾਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਆਪ ਹੀ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨੂੰ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਮਹਾਂਪਾਪ ਹੋ ਜਾਏ। ਬਾਪ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਸਾਗਰ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਾਣੀ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਜਿਵੇਂ ਅਕਾਸ਼ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਵੈਸੇ ਸਾਗਰ ਦੀ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਾਤਮਾ ਦਾ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਅੰਤ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇੱਥੇ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਦੂਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਮੁੜ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੈਟਰੋਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ ਕਿਵੇਂ? ਇਹ ਹੈ ਸਾਇੰਸ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਅਤਿ ਹੰਕਾਰ, ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਐਰੋਪਲੇਨ ਤੋਂ ਸੁੱਖ ਵੀ ਹੈ ਫਿਰ ਉਸ ਤੋਂ ਅਤੀ ਦੁੱਖ ਵੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣੀ ਹੈ। ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਕਠਿਨ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਚਨ ਲਈ ਹੋਰ ਸਭ ਸੰਗ ਤੇੜ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਰੁਸਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

2. ਗਿਆਨ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਜਾਂ ਅੰਜਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਸ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਛਿਪਾਉਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਨਾਲ ਝੱਟ ਸਾਵਧਾਨੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਫੇਥਫੁਲ ਬਣ ਇਕਮਤ ਸੰਗਠਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਰਵ ਦੇ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਭਵ:

ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਰੂਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਚ ਫੇਥਫੁਲ ਰਹੋ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਭਾਵ ਬਦਲ ਜਾਏਗਾ। ਜਦੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ ਤਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ। ਇੱਕਮਤ ਸੰਗਠਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਲਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਾਏ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਟੇਕਾ ਦੇਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਰੂਪ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਦੇਵੋ, ਤੱਦ ਕਹਾਂਗੇ ਸੁਭਚਿੰਤਕ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਾਲੰਬਧ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਡਾ ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਵੈਲਿਯੂਏਬਲ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਫਾਲਤੂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਾ ਕਰੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਜੱਦ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੋਈ ਆਸੂਰੀ ਸ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, 2. ਕੋਈ ਤੇ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, 3. ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ, 4. ਕੋਈ ਵੀ ਫਾਲਤੂ ਗੱਲਾਂ ਕੰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੈ ਹਿਅਰ ਨੇ ਇਵਿਲ.....।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬੈਠਣਾ ਸਿੱਪਲ ਹੈ। ਕਿਥੇ ਵੀ ਬੈਠ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਚਾਹੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠੋ, ਪਹਾੜੀ ਤੇ ਬੈਠੋ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੋ ਜਾਂ ਕੁਟੀਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠੋ, ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਬੈਠ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ, ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਬਾਗਵਾਨ ਵੀ ਹੈ, ਮਾਲੀ ਵੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਤੇ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਾਉਣ ਨਾਲ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੋ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਥੇ ਵੀ ਬੈਠੋ ਤੁਸੀਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਵੀ ਕੰਮ - ਕਾਜ ਕਰੋ, ਰੋਟੀ ਪਕਾਓ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ - ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਸਿਰਫ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਵੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਵੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੀ ਤਕਲੀਫ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਜੱਦ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਆਸੂਰੀ ਸ੍ਰਭਾਵ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਤੇ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਫਾਲਤੂ ਗੱਲਾਂ ਕੰਨਾਂ ਤੋਂ ਸੁਣਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਕੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਝਰਮੁਈ - ਝਗਮੁਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁਣੀ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਇਹ ਸੁਣਦੇ - ਸੁਣਦੇ ਤੁਸੀਂ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਝਰਮੁਈ - ਝਗਮੁਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁਣੀ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਇਹ ਸੁਣਦੇ - ਸੁਣਦੇ ਤੁਸੀਂ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਝਰਮੁਈ - ਝਗਮੁਈ ਨਾ ਕਰੋ। ਫਲਾਣਾ ਇਵੇਂ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਫਾਲਤੂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਵੈਲਿਯੂਏਬਲ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਹੀ ਪਦ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ ਤੁਸੀਂ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਯੁਕਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਬਿਮਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਲਈ ਸਰਜਨ ਹਨ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਖਾਸ ਸਰਜਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਰਜਨ ਕੌਣ ਬਣਿਆ ਹੈ? ਭਗਵਾਨ। ਉਹ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰੋਗੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰੋਗੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਹ ਗੰਢ ਬੰਨ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰੋਗੀ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਫਿਰ 21 ਜਨਮ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਸਰੀਰ ਹੀ ਰੋਗੀ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਭੋਗਦੀ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਕਦੀ ਵੀ ਰੋਗੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੇ। ਸਿਰਫ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਤਤਪਰ ਰਹੋ। ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਗਲੇ ਘੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਫਿਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ। ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਤਰੀਕਾ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਏ- ਵਨ ਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਬਰੇਬਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਅਥਾਹ ਧਨ ਸੀ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ - ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਭ ਸੀ। ਪਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਤਯੁਗ ਨੂੰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਦਿਤੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਯਾਦ ਕਿਵੇਂ ਆਏ, ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਫਸਟਕਲਾਸ ਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ 1250 ਵਰ੍ਹੇ ਇਸ ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਨੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣੀ ਦਵਾਈ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ। 84 ਜਨਮ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਲੀਤੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਸੀ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਤਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਹਨ। 84 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਿੱਪਲ ਗੱਲ ਹੈ ਸਮਝਣ ਦੀ। ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਆਏ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਭ ਦਾ ਭਲਾ। ਫਿਰ ਸੁੱਖ ਆਦਿ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹਾਹਾਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ - ਸਭ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਇਹ ਹੀ ਨਿਕਲਦਾ ਸੀ ਹੋ ਭਗਵਾਨ, ਹਾਏ ਰਾਮ ਹੁਣ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਇਹ ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਪਿੱਛੇ ਫਿਰ ਜੈ ਜੈਕਾਰ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ

ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਹਿਸ਼ੀ ਜੇਗਾਫੀ ਤਾਂ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿਸ਼ੀ - ਜੇਗਾਫੀ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਇੰਨੇ ਜਨਮ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਫਿਰ ਇਹ ਧਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਪ੍ਰਿਚੂਅਲ ਨਾਲੇਜ, ਜੋ ਸਪ੍ਰਿਚੂਅਲ ਫਾਦਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਟੀਚਰ ਜਰੂਰ ਆਪਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਗੇ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਯਾਦ ਨਾਲ, ਅਤੇ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰ - ਅਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਵੀ ਸਮਝਾਈ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਰਮ - ਅਕਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੇੜੀ ਉਤਰਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਉਤਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਛੀ - ਛੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਫਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭਗਤ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਭਗਤ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਕਲਟ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲੰਬਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲੰਬਧ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਸ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਸਮਝਾਓ। ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ - ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸਭ ਸੀ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਧਰਮ ਹਨ, ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਧਰਮ ਹਨ ਨਹੀਂ ਫਿਰ ਇਸ ਧਰਮ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਬੇਗਰ ਲਾਈਫ ਹੈ, ਪਰਾਇਆ ਰਾਜ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਗੁਪਤ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੁਣ ਦੇਹ - ਅਭਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ। ਬਾਪ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਜੱਦ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਗੁਪਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਰਸਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਨਿਆ ਨੂੰ ਜੱਦ ਦਹੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗੁਪਤ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਗੁਪਤ ਦਾਨ ਮਹਾਂਪੁੰਨ। ਦੇ - ਚਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਤਾਕਤ ਘਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਸ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਉਹ ਕੱਦ ਸੀ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸੁਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਭ ਸੀ, ਯਾਦ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣਾ ਸੂਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ, ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੋ ਆਇਆ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ, ਅਰਥ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਡਰਾਮਾ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ - ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੰਡੇ ਤੋਂ ਫੁਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਿਓਰ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਿਓਰ ਬਣਾਉਣ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਖੂਬਸੂਰਤ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਉੱਥੇ ਨੈਚੁਰਲ ਬਿਊਟੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਕਲ ਤਾਂ ਆਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕੀ - ਕੀ ਫੈਸ਼ਨ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ - ਕਿਵੇਂ ਡਰੈਸ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਫੀਮੇਲਸ ਬਹੁਤ ਪਰਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਕਿ ਕੋਈ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਪਵੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਗੰਦ ਵੱਧ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹਿਯਰ ਨੇ ਇਵਿਲ।

ਰਾਜਾ ਵਿੱਚ ਪਾਵਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਵਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਪਾਵਨ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੋ ਆਇਆ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਗੰਦੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸੇਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਹੋ ਜੋ ਖਵਈਆ ਨੇ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਖ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਿਆਨ, ਉਸ ਦੇ ਬਾਦ ਹੀ ਸਭ ਭੂਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਹ ਕੋਈ ਕੋੜੀ ਦਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਪੈਦਲ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਜਾਓ, ਕਦੀ ਲੱਤਾਂ ਥੱਕਣਗੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਹਲਕੇ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਿਯਰ ਨੇ ਇਵਿਲ। ਜੇ ਸਰਵਿਸਏਬਲ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਤਨ ਹੀ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਹਯਾਤ ਝਰਮੁਈ - ਝਰਮੁਈ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨੀ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਤਨ ਹੀ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ। ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਬਾਕੀ ਹੈ ਪੱਥਰ ਮਾਰਨਾ। ਪੱਥਰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦੇ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਪੱਥਰ ਮਾਰਨਗੇ ਜਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਦੇਣਗੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਵੈਲਯੂ ਕਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਪੱਥਰ ਹੀ ਲਗਾਉਂਦੇ

ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਹੈ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਗਾਉਂਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ... ਪਰ ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸੀ। ਤੇਤੇ ਮਿਸਲ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਬਣਾਂਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਗੀਰਥੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਵੀ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕਣ ਇਸਲਈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਗੀਰਥੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ ਚੋਟੀ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਫਿਰ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੋ ਕਿ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ ਫਿਰ ਦੈਵੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣਾਂਗੇ ਤਾਂ ਡਿਗਰੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵੀ ਡਿਗਰੀ ਘੱਟ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਅਗਿਆਨੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਇਹ ਪਦ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਿੰਨੇ ਉੱਚ ਹੋ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਦੈਵੀ ਵੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿਕਿਲਯੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਰਾਜ, ਸਭ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਟਰੇਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਹੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗੱਲ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਢੇਰ ਆਕੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣਗੇ। ਜੇ ਇਸ ਕੁਲ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰ ਪੂਜਾ ਬਣ ਜਾਏਗਾ। ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਹਨ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਪਹਿਲੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਹਿਸਟਰੀ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿੱਚਕਾਰ ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਯੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢਣੀ ਹੈ। ਝਰਮੁਈ - ਝਗਮੁਈ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨੀਆਂ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਤਨ ਨਿਕਲਦੇ ਰਹਿਣ, ਪੱਥਰ ਨਹੀਂ।

2. ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨਿਰੋਗੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਨ ਆਪ ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰੋਗੀ ਬਣਾਉਣ... ਇਸੀ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਯਾਦ ਦੇ ਜਾਦੂ ਮੰਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸਰਵ ਸਿੱਧੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ:
ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੀ ਜਾਦੂ ਦਾ ਮੰਤਰ ਹੈ, ਇਸ ਜਾਦੂ ਦੇ ਮੰਤਰ ਦੁਆਰਾ ਜੇ ਸਿੱਧੀ ਚਾਹੇ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਸਥੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੀ ਕੰਮ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਦੇ ਲਈ ਮੰਤਰ ਜੱਪਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਜੇ ਕਿਸੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਯਾਦ ਦਾ ਮਹਾਮੰਤ੍ਰ ਹੀ ਵਿਧੀ ਸਵਰੂਪ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਦੂ ਮੰਤਰ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਰਵ ਸਿੱਧੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਲੈਣਾ ਮਤਲਬ ਅੰਤਿਮ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲੈਣਾ ਹੈ।

“ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦਾ ਗੋਲਡਨ ਸੰਕਲਪ”

ਅੱਜ ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਭਾਗਿਆ ਦਾ ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ ਸਿਤਾਰਾ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਬਾਪ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜਿਸਦੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਹੋਣ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੰਤਿਮ ਨੰਬਰ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਬੱਚਾ ਵੀ ਅਤੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਭਾਗਿਆ ਤੇ ਨਾਜ਼ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਸਦਾ ਵਾਹ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ, ਵਾਹ ਇੱਕ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ- ਇਹ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਅੱਜ ਖਾਸ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸਾਹਸ ਦੇਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ।

ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਯਥਾਯੋਗ ਸਨੇਹ ਦਾ ਰਿਟਰਨ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ। ਇੱਕ ਲਗਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ। ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕੰਮ ਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮੁੱਖ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਦੂਰ ਬੈਠੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਦਾ ਸਫਲਤਾ ਭਵ, ਸਦਾ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸੰਪੰਨ ਭਵ, ਸਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਭਵ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦੀ, ਸੁਭ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆਵਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਸੁਣੀਆਂ। ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਨਾ - ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਕਾਰ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿਰਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਮਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਵੀ ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ ਉਹ ਸਭ ਸੰਕਲਪ ਸਮੇਤ, ਮਨ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਤਨ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਵੇਖੀਆਂ, ਸੁਣੀਆਂ। ਕੀ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ? ਅੱਜ ਤੇ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਅੱਜ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਥੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਤਾਲੀਆਂ ਵਜਾਈਆਂ, ਹੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤਾਲੀਆਂ ਨਹੀਂ, ਖੁਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਤਾਲੀਆਂ ਵਜਾਈਆਂ। ਸਾਰੇ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦਵਾਰਾ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰ ਲਈਏ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜ਼ ਫੈਲ ਜਾਵੇ... ਇਹ ਇੱਕ ਉਮੰਗ ਅਤੇ ਉਤਸਾਹ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਭਾਵੇਂ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਥੂਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਧੀਆ ਰਿਹਾ ਇਸਲਈ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਰੌਣਕ, ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਉਮੰਗ, ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਜੇਰਿਟੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨਿਸਵਾਰਥ ਸਨੇਹ ਇਸ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਲੈ ਗਏ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਮਝਾ।

ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਵੀ ਮਨਾ ਲਈ ਨਾ। ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਕੀ ਮਨਾਓਗੇ? ਡਾਇਮੰਡ ਜੁਬਲੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਮਨਾਓਗੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਨਾਓਗੇ? ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਕਿਸ ਲਈ ਮਨਾਈ? ਗੋਲਡਨ ਦੁਨੀਆਂ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਮਨਾਈ ਨਾ। ਇਸ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਤੋਂ ਕੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ? ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਗੋਲਡਨ ਥੈਟਸ ਬਹੁਤ ਸੁਣਾਏ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਸੁਣਾਏ। ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਹੜਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ? ਜੇ ਪੂਰਾ ਵਰ੍ਹਾ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਹਰ ਘੜੀ ਗੋਲਡਨ ਹੋਵੇ। ਲੋਕੀ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਗੋਲਡਨ ਮਾਰਨਿੰਗ ਜਾਂ ਗੋਲਡਨ ਨਾਈਟ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਜਾਂ ਗੋਲਡਨ ਇਵਨਿੰਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਗੋਲਡਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ ਗੋਲਡਨ ਹੋਵੇ। ਗੋਲਡਨ ਸੈਕਿੰਡ ਹੋਵੇ, ਸਿਰਫ਼ ਗੋਲਡਨ ਮਾਰਨਿੰਗ ਜਾਂ ਗੋਲਡਨ ਨਾਈਟ ਨਹੀਂ। ਹਰ ਵਕਤ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਵੇਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਗੋਲਡਨ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਗੋਲਡਨ ਲਾਈਟ ਦਾ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਗੋਲਡਨ ਲਾਈਟ ਹੈ, ਉਹ ਗੋਲਡਨ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਇੰਵੇਂ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ। ਯਾਦ ਹੈ ਨਾ - ਸ਼ੁਰੂ- ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤੀ, ਦੂਜੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣਾ, ਇਹ ਹੀ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦਾ ਗੋਲਡਨ ਸੰਕਲਪ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਸੰਕਲਪ ਸਭ ਨੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵੇਖ - ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ। ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਇਸ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੰਮ ਦੀ ਹੈ। ਕੰਮ ਦੇ ਨਿਮਿਤਤ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦੇ ਸਾਥੀ ਹੋ। ਸਿਰਫ਼ ਸਾਖਸ਼ੀ ਹੋ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ, ਸਾਥੀ ਹੋ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਿਆ ਦੀ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦਾ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੋਵੇ। ਉਸਦੀ ਵੀ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਵੀ ਬਣੀ ਬਣਾਈ ਜੁਬਲੀ ਤੇ ਪੁੱਜੇ ਹੋ। ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਇਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਵਕਤ ਸਭ ਪੁੱਜ ਗਏ। ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਇੰਵੇਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਾ, ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਜਾਂ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ! ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਇੱਥੇ ਵੇਖਣਾ ਮਤਲਬ ਬਣਨਾ। ਸੁਣਨਾ ਮਤਲਬ ਬਣਨਾ। ਤਾਂ ਕੀ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ? ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ ਗੋਲਡਨ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਗੋਲਡਨ ਹੋਵੇ। ਸਦਾ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਨੇਹ ਦੇ

ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਪੁਸ਼ਪ ਦੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਭਾਵੇਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵੀ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਸਨੇਹ ਦੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਸਤ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਨ ਦੇਵੇ ਭਾਵੇਂ ਮੰਨੇ ਨਾ ਮੰਨੇ। ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਸਵਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਨੇਹੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ, ਸਨੇਹੀ ਟ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਆਤਮਿਕ ਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਚੱਲੋ। ਉਹ ਮੰਨੇ ਨਾ ਮੰਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿੱਠਾ ਭਰਾ, ਮਿੱਠੀ ਭੈਣ ਮੰਨਦੇ ਚੱਲੋ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਉਹ ਪੱਥਰ ਸੁੱਟੇ ਤੁਸੀਂ ਰਤਨ ਦੇਵੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੱਥਰ ਨਾ ਸੁੱਟੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰਤਨਾਗਰ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਖਾਣ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹੋ। ਮਲਟੀ - ਮਲਟੀ - ਮਲਟੀਮਿਲੀਅਨੀਅਰ ਹੋ। ਭਿਖਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ - ਜੇ ਸੋਚੋ ਕਿ ਉਹ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਦੇਵਾਂ। ਇਹ ਭਿਖਾਰੀ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ। ਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਕਦੇ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਫੈਲਾਉਂਦੇ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਵੀ ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨਾ ਕੀ ਇਹ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਰਾਂ, ਇਹ ਸਨੇਹ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਵਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਹੱਥ ਫੈਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਰਾਇਲ ਭਿਖਾਰੀਪਨ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਯੋਗੀ ਬਣੋ, ਤਾਂ ਹੀ ਗੋਲਡਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵਿਸ਼ਵ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਈ ਹੈ, ਜੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਕਤ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿਫਾਈਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣਾਓ ਜੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਕਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਲਹਿਰ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਲਹਿਰ, ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਫੈਲ ਜਾਵੇ। ਅੱਧੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹਾਲੇ ਅੱਧੀ ਮਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਡਰ ਦੇ ਮੌਤ ਦੀ ਚਾਰਪਾਈ ਤੇ ਸੋਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦਾ ਆਕਸੀਜਨ ਦੇਵੋ। ਇਹ ਹੀ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦਾ ਗੋਲਡਨ ਸੰਕਲਪ ਸਦਾ ਇਮਰਜ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਸਮਝੋਆ - ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਹੋਰ ਗਤੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੇ ਕੀਤਾ ਉਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਵੀ ਚੰਗੇ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਕਰਦੇ ਜਾਵੇ। ਅੱਛਾ। ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉਮੰਗ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਤਾਂ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਚਾਂਸ। ਪਹੁੰਚ ਵੀ ਗਏ ਹਨ ਬਹੁਤ। ਸਮਝਾ! ਹੁਣ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਟੋਲੀ ਖਵਾਓ। ਦਿਲ ਖੁਸ਼ ਮਿਠਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ! ਤਾਂ ਖੂਬ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ ਮਿਠਾਈ ਵੰਡੋ। ਅੱਛਾ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚ ਰਹੇ ਹਨ ਨਾ! ਨੱਚਣ ਨਾਲ ਥਕਾਵਟ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਡਾਂਸ ਸਭ ਨੂੰ ਵਿਖਾਈ? ਕੀ ਕੀਤਾ? ਡਾਂਸ ਵਿਖਾਈ ਨਾ! ਅੱਛਾ।

ਸਰਵਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ, ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਸੁਨਹਿਰੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣ ਸੂਰ ਦੀ ਝੋਲੀ ਭਰਨ ਵਾਲੇ, ਸੰਪੰਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਵਿਧਾਤਾ ਅਤੇ ਵਰਦਾਤਾ ਬਣ ਸਭ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਪੁਸ਼ਪਾਂ ਸਮੇਤ ਯਾਦਪਿਆਰ ਵਧਾਈ ਅਤੇ ਨਮਸਕਾਰ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ:- ਸਦਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸਾ ਦੇਵੇਂ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਆਪੇ ਹੀ ਵਰਸੇ ਦੀ ਵੀ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਸਾ ਯਾਦ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਆਪੇ ਹੀ ਯਾਦ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸਾ ਦੇਵੇਂ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਵਰਸੇ ਦੇ ਲਈ। ਜੇਕਰ ਵਰਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਕਰਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸਾ ਸਦਾ ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਸਦਾ ਹੀ ਭਰਪੂਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਦੁਖ ਦਰਦ ਤੋਂ ਦੂਰ। ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਫਾਇਦੇ ਹਨ। ਦੁਖ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਦਾਕਾਲ ਦੀ, ਬਾਪ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਰਵਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਸਾਗਰ ਨੂੰ ਸੁਖਾਈਏ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਗਰ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ। ਸਾਗਰ ਸੰਪੰਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਸੰਪੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ। ਖਾਲੀ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਕਿਤੋਂ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਹੱਥ ਪਸਾਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਲੇਕਿਨ ਭਰਪੂਰ ਆਤਮਾ ਸਦਾ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਝੂਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਸੁੱਖ ਦੇ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਝੂਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣ ਗਏ। ਸਦਾ ਸੰਪੰਨ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਚੈਕ ਕਰੋ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਹੈ?

ਸਦਾ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਉਮੰਗ ਦੇ ਪਰਾਂ ਨਾਲ ਉੱਡਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਡਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਹਿੰਮਤ ਹੈ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵੀ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ। ਉਮੰਗ ਹੈ, ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵੀ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ। ਦੇਵੇਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਉਮੰਗ ਦੇ ਪਰਾਂ ਨਾਲ ਉੱਡਦੇ ਰਹੋ। ਅੱਛਾ।

ਅਵਿਅਕਤ ਮੁਰਲੀ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਵਾਕਿਆ

108 ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਵੈਜੰਤੀ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸੰਸਕਾਰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਰਾਸ ਕਰੋ।

1) ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਲਾ ਜਦੋਂ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦਾਣਾ ਦੂਜੇ ਦਾਣੇ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਵੈਜੰਤੀ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ 108ਵਾਂ ਨੰਬਰ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਦਾਨਾ ਦਾਨੇ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਆਵੇ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਮਾਲਾ ਦੇ

ਵਾਂਗੂੰ ਪਿਰੇਏ ਹੋਏ ਮਣਕੇ ਹਨ। ਵੈਰਾਇਟੀ ਸੰਸਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਨੇੜੇ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ।

2) ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਰਹਿਣਾ - ਇਹ ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਨਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਉਦੋਂ ਬਣੇਗੇ ਜਦੋਂ ਸੰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਓਗੇ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਸਰਲਤਾ ਦਾ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋ।

3) ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਤੂਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਸਦੇ ਫਲ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਸਤੂਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਨਿੰਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਨੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਨਿਧਨ ਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਵ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਦੇ ਗੱਲਾਂ ਮਾਲਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਸਤੂਤੀ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਓ।

4) ਸੰਸਕਾਰ ਮਿਲਾਉਣ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲਿਕ ਹੋ ਚਲਣਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਬਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਬਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ। ਬਾਲਿਕਪਨ ਮਤਲਬ ਨਿਰਸੰਕਲਪ। ਜੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਮਿਲੇ, ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲੇ ਉਸਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਦੇਵੇ ਫਿਰ ਬਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਟਕਰਾਵ ਤੋਂ ਬੱਚ ਜਾਵੇਗੀ।

5) ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਨਿਮਰਤਾ। ਜਿੰਨੀ ਨਿਮਰਤਾ ਓਨੀ ਸਫਲਤਾ। ਨਿਮਰਤਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਨਿਮਿਤ ਸਮਝਣ ਨਾਲ। ਨਿਮਰਤਾ ਦੇ ਗੁਣ ਕਾਰਣ ਸਭ ਨਮਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਖੁੱਦ ਝੁਕਦਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਸਾਰੇ ਝੁਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਨਿਮਿਤ ਮਾਤਰ ਸਮਝਕੇ ਚੱਲੋ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨਿਮਿਤ ਸਮਝਕੇ ਚੱਲੋ ਤਾਂ ਨਿਮਰਤਾ ਆਵੇਗੀ। ਜਿੱਥੇ ਨਿਮਰਤਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਟਕਰਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਆਪੇ ਹੀ ਸੰਸਕਾਰ ਮਿਲਣ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

6) ਮਨ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਚਾਈ ਅਤੇ ਸਫਾਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਦਾ ਕਿਚੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਭਾਵ - ਸੁਭਾਵ, ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕਿਚੜ੍ਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਸਫਾਈ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਸੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇ ਸੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਸਭਦਾ ਪਿਆਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਭਦੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਸੰਸਕਾਰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਰਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੱਚੇ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਰਾਜੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

7) ਸੰਸਕਾਰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਰਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਈਜ਼ੀ ਅਤੇ ਐਕਟਿਵ ਬਣਾਓ। ਈਜ਼ੀ ਮਤਲਬ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਵਿੱਚ, ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀਪਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਈਜ਼ੀ ਹੈ ਤਾਂ ਐਕਟਿਵ ਹੈ। ਈਜ਼ੀ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸਭ ਕੰਮ ਵੀ ਈਜ਼ੀ, ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਵੀ ਈਜ਼ੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੁੱਦ ਵੀ ਈਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਸੰਸਕਾਰ, ਆਪਣੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

8) ਸੰਸਕਾਰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਰਾਸ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਹਰੇਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੇਖੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਬਣੋ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਸੰਸਕਾਰ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਮਿੱਟ ਜਾਵੇ। ਇੰਨੇ ਤੱਕ ਮਿਟਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨੇਚਰ ਵੀ ਬਦਲ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਹਰੇਕ ਦੀ ਨੇਚਰ ਬਦਲੇ ਉਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਵਿਅਕਤ ਫੀਚਰਜ ਬਣਨਗੇ।

9) ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਮਹਾਰਾਜਨ ਬਣਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਮਹਾਰਾਜਨ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸੂਵ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਹੋਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਸਭ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਹਨ, ਇੰਨੇ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਨੇਹ ਦੇ ਫੁੱਲ ਵਰਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਸਨੇਹ ਦੇ ਫੁੱਲ ਇੱਥੇ ਵਰਣਗੇ ਉਦੋਂ ਜੜ੍ਹ ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਵੀ ਫੁੱਲ ਵਰਣਗੇ। ਤਾਂ ਲਕਸ਼ ਰੱਖੋ ਕਿ ਸੂਵ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਪੁਸ਼ਪ ਪਾਤਰ ਬਣੋ। ਸਨੇਹ ਮਿਲੇਗਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣ ਨਾਲ।

10) ਸਦਾ ਇਹ ਹੀ ਲਕਸ਼ ਰੱਖੋ ਕਿ ਸਾਡੀ ਚਲਨ ਦਵਾਰਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੇਰੀ ਚਲਨ, ਸੰਕਲਪ, ਵਾਣੀ ਅਤੇ ਹਰ ਕਰਮ ਸੁੱਖਦਾਈ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦੀ ਰੀਤੀ। ਇਹ ਰੀਤੀ ਹੀ ਆਪਣਾ ਲਓ ਤਾਂ ਸੰਸਕਾਰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਰਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਵਰਦਾਨ:- ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਰਿਆਲਿਟੀ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦਵਾਰਾ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਭਵ

ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਕਰਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੇਖਣਾ, ਵਰਨਣ ਕਰਨਾ, ਸਰਵ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੁਭ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਰੱਖਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਈਸ਼ਵਰੀ ਰਾਇਲਟੀ ਹੈ। ਰਾਇਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਇਸਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਰਹੋ ਕਿ ਕਿਸੀ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂ ਅਵਗੁਣ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਨੇਤਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋਣ। ਇੱਕ

ਦੇ - ਦੂਜੇ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਨ ਕਰੋ, ਸਨੇਹ, ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਪੁਸ਼ਪਾਂ ਦੀ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਕਰੋ - ਤਾਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।
ਸਲੋਗਨ:- ਵਰਦਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਰੂਪੀ ਅੱਗ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਣੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸੂਚਨਾ :- ਅੱਜ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯੋਗ ਦਿਵਸ ਤੀਜਾ ਐਤਵਾਰ ਹੈ, ਸ਼ਾਮ 6:30 ਤੋਂ 7:30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਸਾਰੇ ਭੈਣ ਭਰਾ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਯੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਕਿ ਮੈਂ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਆਸਨ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੰਨ ਸ੍ਵਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਰਾਜਯੋਗੀ ਆਤਮਾ ਕਰਮਿੰਦਰੀਜੀਤ, ਵਿਕਰਮਾਜੀਤ ਹਾਂ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਸੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਹੀਰੋ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮੈਂ ਸ੍ਵਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਹਾਂ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਆਪਣੀ ਉਣਤੀ ਦੇ ਲਈ ਰੋਜ਼ ਰਾਤ ਸੌਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਵੇਖੋ, ਚੈਕ ਕਰੋ - ਅਸੀਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ?”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਮਹਾਨ ਸੇਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਬਹਾਦੁਰੀ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜੇ ਮਹਾਨ ਸੇਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਹਨ ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ- ਪੁਰਸ਼ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਸਤ੍ਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦਾ ਭਾਵ (ਅਹਿਸਾਸ) ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੱਕੇ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਹੋਣਗੇ, ਮਹਾਨ ਸੇਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬੱਚੇ ਝੱਟ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਵੀ ਸਟੂਡੈਂਟ, ਇਹ ਵੀ ਸਟੂਡੈਂਟ, ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹੋ ਗਏ, ਪਰ ਇਹ ਬਹਾਦੁਰੀ ਚੱਲ ਉਦੋਂ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣ।
- ਗੀਤ:-** ਮੁੱਖੜਾ ਵੇਖ ਲੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਰੋਜ਼ - ਰੋਜ਼ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੌਣ ਦੇ ਵਕਤ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਅੰਦਰ ਵੇਖੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁਖ ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ? ਮੂਲ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ। ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਵੇਖੋ - ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਤਮੇਪ੍ਰਯਾਨ ਤੋਂ ਸਤੇਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਆਪਣੇ ਮਿੱਠੇ ਬਾਪ ਨੂੰ? ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ? ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਹੋਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਆਵੇ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਸ੍ਰਗ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁਲ੍ਹਣ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਵੰਡਰ ਹੈ ਜੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਕੇ ਸਟੀਮਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਫਿਰ ਉਤਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਆਕੇ ਬੇੜੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਪਾਰ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੀ ਕਲਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਦਿਲ ਹਟਾ ਲੈਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਸਿਰਫ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ। ਮਨੁੱਖ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੇ ਅੱਖਰ ਸਿਰਫ ਸੁਣੇ ਹੋਏ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਕੌਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਦੋਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਵੀ ਕੋਈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ, ਕਈ ਵਾਰ। ਅਨੰਤ ਵਾਰੀ ਤੁਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਫਿਰ ਜੀਵਨਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਸਮਝ ਆਈ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ, ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਬਹੁਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਦੁਖ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਪਰੰਤੂ ਪਹਿਚਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿੰਨੇ ਵਿਕਰਮ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ। ਜੇ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਚਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਸਲਾਹ ਕਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਸਰਵਿਸ ਤੇ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਣ। ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਪੁੰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਆਦਿ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੁਖਰਾਜ ਪਰੀ, ਸਬਜ਼ਪਰੀ ਵੀ ਜੇ ਨਾਮ ਹਨ, ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਕੋਈ ਮਾਣਿਕ ਵਰਗਾ, ਕੋਈ ਪੁਖਰਾਜ ਵਰਗਾ ਬਣਨਗੇ। 9 ਰਤਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕੋਈ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨੌਂ ਰਤਨ ਦੀ ਮੁੰਦਰੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਟੇਟਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੀ ਟੇਟਕਾ ਹੈ - ਮਨਮਨਾਭਵ ਕਿਉਂਕਿ ਗੰਡ ਇਜ਼ ਵਨ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਜਾਂ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਪਾਉਣ ਦੀ ਤਦਬੀਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਕਲੀਫ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਿਉਂ ਯਾਦ ਕੀਤਾ? ਜਦੋਂ ਇਸ ਯਾਦ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਏਵਰਹੈਲਦੀ ਨਿਰੋਗੀ ਬਣਾਂਗੇ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖ ਉਨਤੀ ਨੂੰ ਪਾਈਏ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਦੇ - ਚਾਰ ਦਿਨ ਚਾਰਟ ਰੱਖ ਫਿਰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਤਿਯੁਗ, ਪੁਰਾਣੀ ਨੂੰ ਕਲਯੁਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਬਦਲ ਸਤਿਯੁਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਦਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਕਈਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਰੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਕੀ ਹੈ, ਵਰਸਾ ਕਿਥੋਂ ਮਿਲੇਗਾ! ਅਡਾਪਸਨ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਕਿਉਂ ਬਣੇ ਹੋ? ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਣੇ ਹੋ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਸੰਨਸ਼ੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮਹਾਨ ਸੇਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਸਤ੍ਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੱਕੇ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ

ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਾਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਨ ਸੇਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬੱਚੇ ਝੱਟ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਵੀ ਸਟੂਡੈਂਟ, ਇਹ ਵੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹੋ ਗਏ। ਇਹ ਬਹਾਦੁਰੀ ਚੱਲ ਤਾਂ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਨ, ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਬਣਨ ਨਾਲ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਵੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਝੰਡਟ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਆਦਿ ਸਭ ਛੱਡਕੇ। ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਚਕ੍ਰ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੰਵੇਂ - ਇੰਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੇਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਰਹੇਗੇ - ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵਰਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਹੁਣ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਐਕਟਰਸ ਵੀ ਹੋ ਨਾ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਐਕਟਰਸ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਵੈਰਾਗ, ਨਫਰਤ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸੰਨਿਆਸੀ, ਰਾਜਯੋਗੀ ਹੋ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੀ ਹੈ - ਇਸ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਾਂ, ਜਾਕੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਮਿਲਾਂਗੇ। ਉਹ ਵੀ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇਗੇ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਜ਼ਰੂਰ ਆਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਖਾਣੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਦ ਵੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲੈ ਕੇ ਹੀ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਰਾਜਭਾਗ ਲੈਕੇ ਹੀ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਿਰ ਚਲਨ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਰਹੇਗੀ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਗੈਲਪ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਰੋਜ਼ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋਗੇ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸਮਾਚਾਰ ਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਵਰਗੀ ਸੂਰਤ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਚਲਨ, ਖਾਣ - ਪੀਣ ਆਦਿ ਤਾਂ ਵੇਖੋ। ਸਰਵਿਸ ਕਿੱਥੇ ਕਰਦੇ ਹੋ! ਫਿਰ ਕੀ ਬਣੇਗੇ! ਫਿਰ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਕਰਕੇ ਵਖਾਈਏ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇੰਡੀਪੈਂਡੈਂਟ ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕੇਗੇ। ਹੁਣ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਤਾਂ ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ - ਅਸੀਂ ਕਿਹੜੀ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਕਾਬਿਲ ਹਾਂ? ਆਪਣੀ ਪਦਵੀ ਦਾ ਵੀ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮਨਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣਾਂਗੇ ਫਿਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗੇ। ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤਰ ਦੀ ਇਹ ਹਾਲਤ ਜੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ, ਡਬਲ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗੇ। ਹਾਲੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਰਜਨ ਬਹੁਤ ਹੈ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ 16108 ਦੀ ਵੱਡੀ ਮਾਲਾ ਬਣਨੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੀ ਹੋ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ। ਜਦੋਂ ਘੱਟ ਪਦਵੀ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਵਕਤ ਜਿਵੇਂ ਨਫਰਤ ਆਉਣ ਲੱਗੇਗੀ। ਮੂੰਹ ਨੀਵੇਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ, ਇਹ ਕਰੋ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਜੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸਭ ਦੇ ਫੋਟੋਜ਼ ਹੋਣ। ਭਾਵੇਂ ਗਰੁੱਪ ਦਾ ਵੀ ਇਕੱਠਾ ਫੋਟੋ ਹੋਵੇ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਫਿਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਡੇਟ ਫਿਲਮ ਆਦਿ ਸਭ ਲਗੀ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਦਸੱਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਕੌਣ ਡਿੱਗੇ? ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸਮਾਚਾਰ ਤਾਂ ਸਭ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਦਸੱਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਖਿੱਚ ਲੈ ਗਈ। ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ। ਬੱਚੀਆਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਡਿਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕਦਮ ਦੁਰਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ, ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹੋ। ਮਾਇਆ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਰੂਪ ਲੈਕੇ ਪਕੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵੱਲ ਵੇਖੋ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਪਰੰਤੂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਨੇਤ੍ਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖੋ ਅਤੇ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਜਾਵੋ। ਇੰਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਅੱਖਾਂ ਹੇਠਾਂ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਆਪਣੇ ਬਿਲਵਰਤ ਮਸ਼ੂਕ ਵੱਲ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਰੱਖਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ - ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਉਸ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਕਿੰਨਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਇਹ ਬਾਬਾ ਸ਼ਬਦ ਖੂਬ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਘੋਟਦੇ ਰਹੋ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੀ ਇਹ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਇਹ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਸਮਝਣਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਂਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਕਿਤੇ ਵੇਖਣ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਘੱਟ ਕੋਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਿੱਥੇ ਵੱਡਾ ਸੈਂਟਰ ਹੋਵੇ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵੀ ਲਗਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ - ਗੇਟ ਵੇ ਟੂ ਹੈਵਿਨ। ਹੁਣ ਸੂਰਗ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁਲ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਹੋਣਹਾਰ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਲਵੋ। ਜਿਵੇਂ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੋਸ਼ਿਸ ਕਰੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਨੂੰ ਚਿੱਤਰਸ਼ਾਲਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈਏ? ਭੁਭਕਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਆਉਣਗੇ। ਬੈਕੁੰਠ ਜਾਣ ਦਾ ਰਾਹ, ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਦਾ ਰਾਹ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਕਿਸੇ ਮੰਦਿਰ ਜਾਂ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਸਿੱਧਾ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ ਸਵੀਟਹੋਮ। ਅਸੀਂ ਗਰੰਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਮਪਿਓਰ ਤੋਂ ਪਿਓਰ ਇੰਵੇ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਗੋਲੇ ਵਿੱਚ ਗੇਟ ਵੱਡਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੂਰਗ ਦਾ ਗੇਟ ਕਿਵੇਂ ਖੁਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਨਰਕ ਦਾ ਗੇਟ ਬੰਦ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਨਰਕ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਰੱਬ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇ ਗਾਡ ਫਾਦਰਲੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੋ। ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਕਿਉਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਮੁਖ ਤੋਂ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਨਿਕਲਦਾ ਰਹੇ, ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਨਿਕਲੇ।

2. ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੋਵੇ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤੀਜੇ ਨੇਤਰ ਦੁਆਰਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨੀਰਸ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਝਲਕ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਐਵਰਹੈਪੀ ਭਵ :
ਐਵਰਹੈਪੀ ਅਰਥਾਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਦੁੱਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਉਤਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵਿੱਚ, ਨੀਰਸ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵਿੱਚ, ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਝਲਕ ਤੋਂ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨਗੇ ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਜ ਅੰਧਕਾਰ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੰਧਕਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਕਰਨਾ, ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਿਆਉਣਾ, ਨੀਰਸ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਝਲਕ ਲਿਆਉਣਾ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਐਵਰਹੈਪੀ। ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਇਸੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਅਸਰੀਰੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਾ ਕਰੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ , ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਡਾ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ , ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ "
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਜੇ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵਾਪਿਸ ਮੁੜ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ । ਬਾਗਵਾਨ ਵੀ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਮਾਲੀ ਵੀ ਹੈ, ਫੁੱਲ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਜੇਕਰ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਗਵਾਨ ਫੁੱਲ ਆਦਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਕਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਣੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਯਾਦ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਬਾਗਵਾਨ ਖਵਈਆ ਨੂੰ। ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਪਾਰ ਲੈ ਜਾਣ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਵੇਖੋ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਦੂਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਕਿੰਨੀ ਆਪਣੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਅਵਸਥਾ ਤੱਕ ਪੁੱਜੇ ਹਾਂ? ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਅਵਸਥਾ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਝੋਗੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਮੁੜ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਪੁੱਜੇ ਹਾਂ, ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਚੜ੍ਹੀ ਰਹੇਗੀ। ਜੇ ਜਿੰਨੀ - ਜਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਤਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਆਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਦਿਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਅਸੀਂ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਪਾਸ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ - ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਇਹ ਗਾਇਆ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਉਹ ਹੈ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਲੋਕੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਾਰਡਨ ਆਫ ਅਲਾਹ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਬਗੀਚਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਜੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਖੁਦਾ ਫੁੱਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਜਿਸ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਲਈ ਗਲਾ ਵੀ ਕੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੀਰਾ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਉਸਦਾ ਕਿੰਨਾ ਮਾਨ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀਮਾਰਗ। ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਅਧਾਕਲਪ ਚਲਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਵੇਦਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮਾਨ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵੇਦ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਾਣ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ ਲਈ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਵਿਸਤਾਰ ਹੈ। ਵੱਡਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਬੀਜ। ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸ਼ੁੱਧ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਬਗੀਚਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੰਡਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਇਸ ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਕੰਡਾ ਨਹੀਂ। ਕੰਡਾ ਹੈ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੰਡਾ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕੰਡਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੰਦਰਪ੍ਰਸਥ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਪਰੀਆਂ ਬੈਠੀਆਂ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਰੀਆਂ ਹਨ। ਮੁੱਖ - ਮੁੱਖ ਦੇ ਨਾਮ ਪੁਖਰਾਜ ਪਰੀ, ਨੀਲਮ ਪਰੀ ਆਦਿ ਆਦਿ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ 9 ਰਤਨ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਹੈ ਕੈਣ ਸਨ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਸਮਝ ਹੈ, 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਵੀ ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ 84 ਲੱਖ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿਕਿਲੱਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲਏ। ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ, ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕੰਡੇ ਨਹੀਂ ਬਣੋ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਫੁੱਲ ਹਨ, ਕੰਡੇ ਨਹੀਂ। ਹਾਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੁਫਾਨ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ। ਮਾਇਆ ਅਜਿਹੀ ਕਠਿਨ ਹੈ ਜੇ ਝੱਟ ਫਸਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਪਛਤਾਉਣਗੇ - ਅਸੀਂ ਇਹ ਕੀ ਕੀਤਾ। ਸਾਡੀ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਕਮਾਈ ਸਾਰੀ ਚੱਟ ਹੋ ਗਈ।

ਇਹ ਬਗੀਚਾ ਹੈ। ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਫੁੱਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਤਾਂ ਫਸਟਕਲਾਸ ਫੁੱਲ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਮੁਗ਼ਲ ਗਾਰਡਨ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਫੁੱਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਵੇਖਣ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੇਖਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਮੂੰਹ ਵਿਖਾਓਗੇ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ... ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਜਪ ਸਾਹਿਬ, ਸੁਖਮਣੀ ਆਦਿ ਸਭ ਯਾਦ ਸੀ। ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਵੀ ਕਰਦੇ ਸੀ, 8 ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਪਟਕਾ ਬੋਨਦਾ ਸੀ, ਰਹਿੰਦਾ ਹੀ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੰਦਿਰ ਦੀ ਚਾਰਜ ਸਾਰੀ ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੇ ਧੋਣ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ। ਮਹਿਮਾ ਸਾਰੀ ਬਾਬਾ ਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਫੁੱਲ ਲਿਆਓ। ਜੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਫੁੱਲ ਲਿਆਉਣਗੇ ਉਹ ਚੰਗਾ ਫੁੱਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ ਤਾਂ ਗੋਇਆ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ ਹੋ ਗਏ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੱਛਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਬ। ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਸਦਾ ਗੁਲਾਬ ਬਣੋ। ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ

ਬੱਚੇ ਹਨ। ਪੂਜਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਪੂਜਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵਜ਼ੀਰ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਾਵਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਜ਼ੀਰ ਆਦਿ ਤੋਂ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵੱਡਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਉੱਥੇ ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਵਜ਼ੀਰ ਆਦਿ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਪਤਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਨਹੀਂ, ਜਿੱਥੇ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਪੂਜਏ, ਅਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਪੁਜਾਰੀ। ਉਹ ਡਬਲ ਤਾਜ, ਉਹ ਸਿੰਗਲ ਤਾਜ। ਭਾਰਤ ਵਰਗਾ ਪਵਿੱਤਰ ਖੰਡ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪੈਰਾਡਾਈਜ਼, ਬਹਿਸ਼ਤ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਗਵਾਨ ਆਇਆ ਹੈ। ਮਾਲੀ ਵੀ ਹੈ। ਮਾਲੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਬਗੀਚਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੰਡੇ ਨਹੀਂ, ਕੰਡੇ ਦੁਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਦੁਖ ਹਰਤਾ, ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ। ਕਿੰਨਾ ਮਿੱਠਾ ਬਾਬਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲਵ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਕੇ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਾਓ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਨ। ਭਾਰਤ ਮਹਾਦਾਨੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਆਤਮਾ ਹੀ ਰੂਪ ਬਸੰਤ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਰੂਪ ਬਸੰਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ, ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਹਨ ਨਾ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਾਰਾ ਸਮੁੰਦਰ ਸਿਆਹੀ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਵੀ ਖੁਟਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕਿਸੇ ਪੰਡਿਤ ਆਦਿ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੰਡਿਤ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਸਭ ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤਰ ਕੰਠ (ਯਾਦ) ਕੀਤੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਛੋਟੇਪਨ ਤੋਂ ਫਿਰ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸੰਸਕਾਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਫਿਰ ਰਿਜ਼ਲਟ ਨਿਕਲੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲਵੋਗੇ। ਗਿਆਨ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਲੈ ਜਾਵੋਗੇ ਜੇ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾਵੋਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਮਾਇਆ ਵੀ ਕੋਈ ਘੱਟ ਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਦੁਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ। ਪਰੰਤੂ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਸਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਖ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਹਾਰ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਕਿਸਦੀ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੇਯੰਤੀ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਦੋਂ ਆਇਆ, ਕੀ ਆਕੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੀ ਗੁੰਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਿਲਵਰਡ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੱਖ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੱਖ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਕਾਰ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਸ੍ਵਰਗੁਣ ਸੰਪੰਨ... ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਣ ਹਨ ਤਾਂ ਅਵਗੁਣ ਵੀ ਹੋਣਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਕਾਲਮੂਰਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਅਕਾਲਮੂਰਤ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਾਲ ਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅਕਾਲਮੂਰਤ ਦਾ ਇਹ ਤਖਤ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਵੀ ਅਕਾਲਮੂਰਤ ਹੈ। ਕਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਹੀ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਅਕਾਲਮੂਰਤ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਉਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਿਮਰਨ ਸਭ ਕਰਨ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਕਰੇ ਨਾ ਕੋਈ। ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਅਧਾਕਲਪ ਕੋਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਰ ਕੇ ਵਰਸਾ ਦੇ ਖੁਦ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਕੁਝ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਕੇ ਕਹਿਣਗੇ - ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਖਾਣ ਦੇ ਲਈ ਭੇਜਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਤੇ ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇਕੇ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਾਂਗਾ - ਖਾਣ ਦੇ ਲਈ ਭੇਜਣਾ। ਲੈਕਿਕ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਤੇ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਬਾਪ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖਾਣਗੇ ਕਿਵੇਂ? ਇਹ ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਭੁੱਖੇ ਮਰ ਜਾਣ। ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਭੁੱਖਾ ਮਰਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਤੇ ਅਭੋਗਤਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇਕੇ ਮੈਂ ਜਾਕੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਪਾਰਟ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੇ ਭੇਦ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਰਟ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਜ਼ਾਫਾ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਰਾਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਦੇ ਵੀ ਮਾਲਿਕ, ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਵੀ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਭੇਦ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗਿਆਨ ਦੇ ਫੁੱਲ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਉਹ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਅੱਜਕਲ ਵੇਖੋ ਵਣ ਉਤਸਵ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਹੁਣ ਭਗਵਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਵਨੋਉਤਸਵ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਕਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ, ਰੰਕ ਤੋਂ ਰਾਵ (ਰਾਜਾ) ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੈਂਦਾ ਲੈਣ ਆਏ ਹੋ, ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਰੰਕ ਤੋਂ ਰਾਵ ਬਣਾਓ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗ੍ਰਾਹਕ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋ ਦੁੱਖ

ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ। ਇਸ ਵਰਗਾ ਦਾਨ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਆਦਿ ਦੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਅੱਗੋਂ ਚਲ ਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਆਖਰੀਨ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਓਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਰੇਬਰ ਇਹ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਹੈ। ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਖੇਡ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੂੰਝਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮਾਇਆ ਤੂਫਾਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਏਗੀ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਡਰੋ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਗੰਦੇ ਗੰਦੇ ਸੰਕਲਪ ਆਉਣਗੇ। ਉਹ ਵੀ ਤੱਦ ਜੱਦ ਬਾਬਾ ਦੀ ਗੋਦ ਲਵੋਗੇ। ਜਦ ਤਕ ਗੋਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਲੜੇਗੀ। ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੇ ਬਾਦ ਹੀ ਤੂਫਾਨ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੋਦ ਵੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪੂਜਾ ਵਿਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਰਾਜਾਈ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਬਣਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਰੂਪ - ਬਸੰਤ ਬਣ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਉਣੀ ਹੈ।
2. ਕਿਸੀ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਮੁੰਝਣਾ ਜਾਂ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਮੈਂ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਫਲ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਬੂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਵਰਦਾਨ:- ਨਾਉਮੀਦੀ ਦੀ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਭਵ :
 ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਐਵਰੂਲਦੀ, ਵੈਲਦੀ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬੱਚੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਪੰਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ, ਹਰਸ਼ਿਤਮੁਖ ਚਿਹਰਾ ਵੇਖ ਕੇ ਮਾਨਵ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜੀਣ ਦਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਮਨੁੱਖ ਜਿੰਦਾ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਨਾਉਮੀਦ ਦੀ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਰਜੀਵਾ ਬਣਾਓ। ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਕਿ ਤਿੰਨੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਸਾਡਾ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਡਬਲ ਅੰਡਰਲਾਈਨ ਲਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:- ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਕੇ ਕਰਮ ਵਿਚ ਆਉਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ।

" ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਦੋਂ ਸਵੱਛ ਬਣੋ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਸੁਖਦਾਈ ਬਣੇ, ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਕਾਰਣ - 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਕੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮ " (ਮਾਤੋਸ਼ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਵਾਕਿਆ)

ਗੀਤ:- ਜਾਣੇ ਨਾ ਨਜ਼ਰ , ਪਹਿਚਾਣੇ ਜਿਗਰ ...

ਆਪਣੇ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣੀ। ਕਾਮਨ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਇੱਕ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਵਿਆ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਵਿਆ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ। ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗੇ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਗਤਿ ਸਦਗਤੀ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਹੈ ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ। ਤਾਂ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋ ਗਈ ਨਾ। ਉਵੇਂ ਵੀ ਕਾਮਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮਹਿਮਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਰਤੱਵਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੇਖੋ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਜੋ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਉਹ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਸਨੇ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਮਹਾਨ ਕਰਤੱਵਿਆ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ, ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਲਈ ਮਹਾਨ ਉੱਚ ਕਰਤੱਵਿਆ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਹਰਤਾ ਕਰਤਾ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆ ਕਰਕੇ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਉੱਚ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਸਮੇਤ ਸਭਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਕਿਹੜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਬੈਠ ਕਰਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਚੋਂਜ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਤਮਿਕ ਬਲ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਤਤ੍ਵ ਆਦਿ ਤੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਉਹ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ, ਇਸਲਈ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਉਹ ਪਰੰਤੂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਕਿਵੇਂ ਹਨ? ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾ ਉੱਚੀ ਨਾ ਬਣੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਤਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਤਤ੍ਵ ਆਦਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਉਸੇ ਤਾਕਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨਾਲ ਫਿਰ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹਰੀ - ਭਰੀ ਸੁਖਦਾਈ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸੁਖਦਾਈ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸੁਖਦਾਈ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗੀ? ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਵੱਛ ਨਹੀਂ ਬਣੀਆਂ ਹਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਸਾਰ ਸੁਖਦਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਹ ਆਕੇ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਵੱਛ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਮਪਿਓਰਟੀ (ਅਸਵੱਛਤਾ) ਲਗੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਇਮਪਿਓਰਟੀ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਬਦਲ ਕਰਕੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਸਾਰੇ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਵਿੱਚ ਆਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਤਤ੍ਵ ਆਦਿ ਸਭ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਟੇਜ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਰਥਾਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਿਓਰੀਫਾਇਡ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਫਿਰ ਅਥਾਰਟੀ ਉਹ ਹੋ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਨਾ ਕਿ ਹੁਣ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਦਲਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲੇਗੀ ਇਸਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਰੋਜ਼ ਕਰੋ। ਜਿਵੇਂ ਪੇਤਾਮੇਲ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਾਤਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਅੱਜ ਕਿ ਜਮਾਂ ਹੋਇਆ? ਸਭ ਆਪਣਾ ਹਿਸਾਬ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਆਪਣਾ ਪੇਤਾਮੇਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਕਿੰਨਾ ਫਾਇਦਾ ਰਿਹਾ, ਕਿੰਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਰਿਹਾ? ਜੇਕਰ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਦੇ ਲਈ ਫਿਰ ਖਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਫਾਇਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ - ਜਾਂਦੇ ਆਪਣੀ ਜੋ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਫੜਦੇ ਚਲੇਗੇ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਰੱਖਦੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ, ਉਹ ਤਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਬਣੇਗੇ, ਹੁਣ ਜਿਵੇਂ ਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਦੇ ਠੀਕ ਹਨ... । ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੋਂ ਉਹ ਦੇਵਤਾਈ ਸੰਸਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਜੋ ਪੰਜ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵੱਸ ਸੰਸਕਾਰ ਚਲਦੇ ਸਨ, ਹੁਣ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਛੁੱਟਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕ੍ਰੋਧ ਆਦਿ ਸਨ ਉਹ ਨਿਕਲਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਲੋਭ ਜਾਂ ਮੋਹ ਆਦਿ ਜੋ ਸੀ ਉਹ ਸਭ ਵਿਕਾਰੀ ਸੰਸਕਾਰ ਬਦਲਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਜੇਕਰ ਬਦਲਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਛੱਡਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਤਲਬ ਅਸੀਂ ਬਦਲਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਛੁੱਟਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਕਿ ਹਾਲੇ ਅਸੀਂ ਬਦਲੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਬਦਲਣ ਦਾ ਫਰਕ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਚੋਂਜ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਵਿਕਾਰੀ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਚੱਲਦੇ ਰਹੀਏ, ਬਾਕੀ ਸਮਝੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕੀਤਾ, ਬਸ। ਨਹੀਂ। ਸਾਡਾ ਜੋ ਕਰਮ ਦਾ ਖਾਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸੰਭਲਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਵਸ ਹੋਕੇ ਆਪਣਾ ਵਿਕਰਮੀ ਖਾਤਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਪੇਤਾਮੇਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 10 - 15 ਮਿੰਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ

ਕਿਵੇਂ ਬੀਤਿਆ? ਕਈ ਤਾਂ ਨੋਟ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਸਿਰ ਤੇ ਬੋਝਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਟਾਉਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ? ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਚਾਰਟ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਦੇ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਾਂਗੇ। ਇੰਨੇ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਫਿਰ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਕਰਮ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਤੇ ਬਚਣਾ ਹੈ ਨਾ।

ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੇ ਹੀ ਬੁਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਅਸੀਂ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁਟਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਮੁੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਾਂ, ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਵੀ ਕੁਝ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ (ਪੁਰਸਾਰਥ) ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਕਿਸ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਸੁਖ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਨਾ! ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਹੁਣ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਲਜ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਵੱਛ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਸਾਡਾ ਜੋ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਟੀਚਾ ਹੈ ਉਹ ਅਸੀਂ ਪਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਡਾਕਟਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਡਾਕਟਰੀ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਡਾਕਟਰੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਨਾਲ ਡਾਕਟਰ ਬਣਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਸ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੜਾਈ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੁੱਟਦੇ ਸਵੱਛ ਹੁੰਦੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਸਵੱਛ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਕੀ ਹੈ? ਦੇਵਤਾ।

ਇਹ ਦੇਵਤੇ ਤਾਂ ਗਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ਨਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ... ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗੇ? ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਣੇ ਬਣਾਏ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ। ਬਣਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਹੀ ਵਿਗੜੇ ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਹੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਦੂਸਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਦੇਵਤਾ ਹੀ ਡਿੱਗੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਬਾਪ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਜੋੜਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਆ ਕੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਆਖਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੋ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਹੋ ਕੇ ਕਿਵੇਂ ਰਹੋ? ਜਿਵੇਂ ਲੋਕਿਕ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ, ਬੱਚਾ ਬਾਪ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਕੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਤਨ, ਮਨ, ਧਨ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਹੋਕੇ ਚਲੋ। ਕਿਵੇਂ ਚਲੋ! ਉਸਦਾ ਆਦਰਸ਼ (ਪ੍ਰਮਾਣ) ਇਹ (ਬਾਬਾ) ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਤਨ, ਮਨ, ਧਨ ਸਭ ਕੁਝ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੋਕੇ ਚਾਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੰਨੇ ਫਾਲੋ ਫਾਦਰ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੁਝ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਅਤੇ ਮੁੰਡਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਧੀ ਸਾਫ਼ ਗੱਲ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਚਲਦੇ ਰਹੋ। ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣੋ ਬਹੁਤ ਅਤੇ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ਘੱਟ। ਨਹੀਂ ਸੁਣੋ ਘੱਟ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ਵੱਧ। ਜੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆਓ ਉਸਦਾ ਪੁਰਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਦੇ ਰਹੋ। ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਇੰਨੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ ਰਹੋ, ਸੁਣਦੇ ਰਹੋ...। ਨਹੀਂ। ਅੱਜ ਜੇ ਸੁਣਿਆ ਉਸਨੂੰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇ, ਬਸ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਤੋਂ ਉਸੇ ਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਚਲਾਂਗੇ। ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਸ ਵਿੱਚ ਹੋ ਕੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅਜਿਹੀ ਦਿਨਚਰਿਆ ਬਣਾਵਾਂਗੇ, ਆਪਣਾ ਅਜਿਹਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖਾਂਗੇ। ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਕੋਈ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇ ਤਾਂ ਤੇ ਵੇਖੇ ਕਿ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਜੇ ਕਿਹਾ ਨਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ। ਜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਜੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਕਰੋ। ਬਸ। ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਕਰਨੀ ਦੇ ਉਪਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿਓ। ਸਮਝਾ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ, ਇੰਨੇ ਹੁਣ ਫਾਲੋ ਕਰੋ। ਇੰਨੇ ਫਾਲੋ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੇ ਸਪੂਤ ਬੱਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ।

ਦੂਜੀ ਮੁਰਲੀ :-1957

ਗੀਤ :- ਮੇਰਾ ਛੋਟਾ ਸਾ ਦੇਖੇ ਸੰਸਾਰ ਹੈ...।

ਇਹ ਗੀਤ ਕਿਹੜੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸੰਗਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਸਾਡਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਕਿਹੜਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਨੰਬਰਵਾਰ ਦਸੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਹਾਂ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਰਸਵਤੀ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸੰਤਾਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੰਕਰ ਸਾਡੇ ਤਾਇਆ ਜੀ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਭੈਣ - ਭਰਾ ਹੋਏ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਡਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸੰਸਾਰ... ਇਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧ ਰਚਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਐਨਾ ਹੀ ਸੰਬੰਧ ਕਰਾਂਗੇ। ਵੇਖੋ ਸਾਡਾ ਸੰਬੰਧ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਲ ਹੈ! ਸਾਡਾ ਗ੍ਰੈਂਡ ਪਾਪਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਕਿੰਨਾ ਭਾਰੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ। ਸ੍ਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਰ - ਹਰ ਭੋਲੇਨਾਥ ਸ਼ਿਵ ਮਹਾਦੇਵ। ਉਹ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਦੁਖ ਹਰਤਾ, ਸੁਖ ਕਰਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਵਾਰਾ ਸਾਨੂੰ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ - ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਬੜਾ ਹੱਕ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਬੰਧਨ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਦੋਨੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਜਦ ਤਕ ਪਿਤਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈ, ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤਕ ਉਹ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਦੇਖੋ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਹੈ- ਮਲੇਛ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਲੀ ਅਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਗੁਲ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਅਲੌਕਿਕ ਕੰਮ ਦਾ ਉਜੂਰਾ (ਮੁਨਾਫ਼ਾ) ਫਿਰ ਸਤਯੁੱਗ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪਦਵੀ

ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ! ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਬੇਫ਼ਿਕਰ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਪੁੱਛੋ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ?

ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਕੰਪਲੀਟ ਵਰਸਾ ਲੈ ਲਈਏ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਕੇ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲੈਣਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਲਾਟਰੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਵਿਨ ਕਰੀਏ! ਉਹ ਹੈ ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਰੋਏ ਜਾਣਾ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਹਨ ਜੋ ਦੇ ਲੱਭੂ ਫੜਕੇ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਇਥੋਂ ਦਾ ਵੀ ਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ ਲਵਾਂ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਵੀ ਬੈਠੁੰਗੇ ਵਿੱਚ ਰੁਝ-ਨ-ਰੁਝ ਸੁੱਖ ਲੈ ਲਵਾਂਗੇ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰਵਾਨ ਨੂੰ ਮੱਧਿਅਮ ਅਤੇ ਕਨਿਸ਼ਠ ਪੁਰਸਾਰਥੀ ਕਹਾਂਗੇ, ਨਾ ਕਿ ਸਰਵੋਤਮ ਪੁਰਸਾਰਥੀ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਆਨਾਕਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਤਾਂ ਗੁਰੁਨਾਨਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੇ ਦਾਤਾ ਹੈ, ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੀ ਵੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ, ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਦੋਦਾ ਦੇ, ਲੈਂਦੇ ਥੱਕ ਪਾਵੇ (ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਥੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹਵਾਂਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਹ ਪਦਵੀ ਪਾਈਏ ਪਰੰਤੂ ਵੇਖੋ ਬਾਬਾ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂ? ਹੁਣ ਮਾਇਆ ਦਾ ਰਾਜ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਮਾਇਆ ਨੇ ਸਾਰਾ ਸਾਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਰਸ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰਸਨਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤਵਮੇਵ ਮਾਤਾਸ਼ਚ ਪਿਤਾ... ਆਦਿ ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਉਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਸ ਵਕਤ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਸੰਬੰਧ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਤਾਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਸਬੰਧ ਜੋੜਨਾ ਹੈ ਜੋ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸੁੱਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਦੀ ਸਿੱਧੀ। ਪਰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣ ਠੰਡੇ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ। ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਨਾ ਕਿ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਵਕਤ ਪੁਰਸਾਰਥ ਵੀ ਕਰੀਏ, ਫਿਰ ਵੀ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਡਿੱਗਣਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿੱਧੀ ਕੀ ਹੋਈ? ਪਰੰਤੂ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਜਿੰਨੀ ਸੂਵੇਤਮ ਸਿੱਧੀ ਮੁਕੱਰਰ ਹੈ ਉਹ ਤਾਂ ਮਿਲੇਗੀ ਨਾ! ਬਾਪ ਆਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਸਟੇਜ ਤੇ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਡਿਗਾਂਗੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਮੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ, ਸਤਿਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸੁੱਖ ਇਸ ਜਨਮ ਦੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਤੇ ਆਧਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਆਪਣਾ ਸੂਵੇਤਮ ਪਾਰਟ ਵਜਾਈਏ ! ਕਿਉਂ ਨਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਉਹ ਵਰਸਾ ਲਈਏ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਮਨੁੱਖ ਸਦਾ ਸੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੁੱਖ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਆਵੇ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਜਾ ਦੇ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਪਾਰਟ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੁਕਰਰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਪੇ ਹੀ ਆਕੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਵੀ ਪਾਰਟ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਸਰਵੋਤਮ ਪਾਰਟ ਵਜਾਈਏ।

ਅੱਛਾ - ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਂ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਾਬਾ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਕਾਰਣ ਨੂੰ ਨਿਵਾਰਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਚਲ ਅਡੋਲ ਭਵ : ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਜੋ ਭਾਵੇਂ ਹਲਚਲ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਬਾਬਾ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਅਚਲ ਬਣੇ। ਜਦ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਾਰਨ ਦੇ ਬਜਾਏ ਨਿਵਾਰਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਓ ਤਾਂ ਕਾਰਨ ਹੀ ਨਿਵਾਰਨ ਬਣ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਚੀਂਟੀ ਸਮਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜੋ ਹੋਇਆ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਲਿਆਣ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ.. ਭਾਵੇਂ ਰੂਪ ਸਰਕਮਸਟਾਂਸ਼ ਦਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਸਮਾਈ ਸੇਵਾ ਹੈ - ਇਸ ਰੂਪ ਨਾਲ ਵੇਖੋਗੇ ਤਾਂ ਅਚਲ ਅਡੋਲ ਰਹੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸੁੱਖਾਂ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ , ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਰਾਜਾਈ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ "
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਹਾਡਾ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਕਟੁੰਬ ਕਿਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਨਿਰਾਲਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਇਸ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਕਟੁੰਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਕੋਈ 8 ਦਿਨ ਦਾ ਪਰ ਸਾਰੇ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਟੀਚਰ ਬਣਕੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਨਿਰਾਲੀ ਗੱਲ। ਆਤਮਾ ਪੜਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਬਾਬਾ, ਬਾਬਾ ਫਿਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:-** ਦੂਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਵਾਰ, ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ। ਇਹ ਤਿਉਹਾਰ ਆਦਿ ਤਾਂ ਵਰ੍ਹੇ - ਵਰ੍ਹੇ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਡੇ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਝਾੜ ਦਾ ਜੋ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ, ਚੇਤੰਨ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਇਸ ਝਾੜ ਦੇ ਆਦਿ- ਮੱਧ-ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਜੋ ਵੀ ਬ੍ਰਿਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਾਰੇ ਜੜ੍ਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਚੇਤੰਨ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਲਪਬ੍ਰਿਖ। ਇਸ ਦੀ ਉੱਮਰ ਹੈ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਅਤੇ ਇਹ ਬ੍ਰਿਖ ਚਾਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਇਹ ਗਿਆਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨਵੀਂ ਸਿੱਖਿਆ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਵੀ ਨਵੀਂ ਹੈ। ਭਾਸ਼ਾ ਤਾਂ ਹਿੰਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੂਜੀ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵੱਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ? ਉਹ ਬੱਚੇ ਥੋੜ੍ਹਾ - ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਦਸਦੀਆਂ ਸਨ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੈ ਨਾ। ਜੇ ਇੱਥੇ ਹੈ ਉਹ ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹੈ ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਾਦਰ ਰਚਤਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਝਾੜ ਦਾ। ਇਹ ਹੈ ਝਾੜ ਦਾ ਚੇਤੰਨ ਬੀਜਰੂਪ। ਉਹ ਸਭ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੜ੍ਹ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੱਦ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਨਾਲ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਟਾ ਸਮਾਨ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਤੋਂ। ਇਹ ' ਫਿਰ ਤੋਂ ' ਅੱਖਰ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਸਭ ਦਾ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਲੈਕਿਕ ਜਨਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਇੱਥੇ ਜਨਮ ਲੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ (ਆਤਮਾਵਾਂ) ਨੂੰ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਧਰਮ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ - ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਬਾ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ, ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਗਾਂਧੀ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪੂ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਮਿਉਸਿਪਲ ਦੇ ਮੇਅਰ ਨੂੰ ਵੀ ਫਾਦਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਫਾਦਰ ਹਨ ਸਭ ਦੇਹਧਾਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਉਹ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਕਟੁੰਬ। ਬਾਪ ਦੇ ਇੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ ਗਏ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ, 8 ਦਿਨ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ, ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਜਰੂਰ ਛੋਟਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ 2 - 4 ਦਿਨ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਆਰਗਨਜ਼ ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਹਨ ਨਾ ਇਸਲਈ ਸਭ ਵੱਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਫਿਰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਲੀਤੇ ਹਨ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਟੀਚਰ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਹੀ ਫਿਰ ਇਹ ਟੀਚਰ ਨਿਕਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਡੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਸਭ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ - ਜੇ ਜਾਣਦੇ ਜਾਣਗੇ, ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੀ ਇਹ ਹੈ, ਦੇ ਬਾਪ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਕ ਲੈਕਿਕ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪਾਰਲੈਕਿਕ। ਵੱਡਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਜਾਣਦੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ

ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਫਿਰ ਦੂਸਰਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਣਨ ਲਈ ਆਏ ਹਾਂ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਚੱਲਦੇ - ਚੱਲਦੇ ਉੱਚੀ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਕੋਈ ਤੂਫਾਨ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਤੋਂ ਹਾਰ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਣਾਂ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਅਬਲਾਵਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਹੀ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਨਗਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਓ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਬਲ ਆਉਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਾਇਆ ਬਲਵਾਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਛੁੱਟ ਜਾਵੋਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਆਕੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਲ ਬਾਬਾ ਦਵਾਰਾ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਇਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਆਓ ਤਾਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਭਵ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਮਿਹਨਤ। ਉਸ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ - ਸਿਰਫ ਯਾਦ ਦੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਤੇ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਡਿਫੀਕਲਟ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ - ਇਸ ਤੋਂ ਸਹਿਜ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਬੱਚੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਮਾਂ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਆਤਮਾ ਨੇ ਫੀਮੇਲ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਫੀਮੇਲ ਮਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਬੱਚਾ ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਬਾਪ ਤੋਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਆਰ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਸ਼ਿਕ ਸੀ, ਉਸ ਮਸੂਕ ਦੇ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਆਸ਼ਿਕ ਹੈ ਇੱਕ ਮਸੂਕ ਦੀ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਭ ਪਰਮਪਿਤਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਸ਼ਿਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਆਸ਼ਿਕ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਹਨ ਬਹੁਤ, ਪਰੰਤੂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੁੰਡੇ ਹਨ, ਗਣੇਸ਼, ਹਨੂਮਾਨ ਆਦਿ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿ ਇੱਕਦਮ ਸੁਤ ਮੁੰਡਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਦੇ ਕੋਈ ਠੀਕ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਕਾਬਿਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਬਹੂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮਿਸਲ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਵੇਗੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਮਰਲੋਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਾਲ ਤੇ ਵਿਜੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਕਦੇ ਅਕਾਲੇ ਮੈਤ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸ੍ਰਗ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗੀ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੂਲਵਤਨ, ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ, ਸਬੂਲ ਵਤਨ, 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਬਸ, ਇਹ ਨਾਟਕ ਸਾਰਾ ਭਾਰਤ ਤੇ ਹੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਬਾਈਪਲਾਂਟ। ਬਾਪ ਨਾਲੇਜ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਫਿਰ ਨੀਚ ਬਣੇ ਹੋ। ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਰਾਵ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਰੰਕ। ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਰੰਕ ਭਿਖਾਰੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਪ੍ਰਜਾ ਤੇ ਰਾਜ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਦਾ ਰਾਜ। ਸਭ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਆਦਿ ਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਮਹਾਵੀਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮਹਾਵੀਰ ਹਨੂਮਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਮਹਾਵੀਰ ਹਨੂਮਾਨ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮਾਇਆ ਦੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਵੀਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਮਹਾਵੀਰ ਬਣੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। 5 ਵਿਕਾਰ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਧਨੁਸ ਤੇੜਨਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਯੂਰੋਪਵਾਸੀ ਕਿਵੇਂ ਲੜਦੇ ਹਨ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਰਵਾਂ ਅਤੇ ਯੋਵਨਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਵਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੁੱਧ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਵੀ ਵਗਣਗੀਆਂ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਖੀਰਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹੈ ਪਾਰਸਨਾਥ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫਿਰ ਨੇਪਾਲ ਵਲ ਪਸ਼ੂਪਤੀ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਨ ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ, ਪਰਸਨਾਥ ਪਾਰਸਨਾਥਨੀ। ਉਹ ਹੈ ਪਸ਼ੂਪਤੀਨਾਥ ਪਤੀ, ਪਸ਼ੂਪਤੀਨਾਥ ਪਤਨੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੋਕ (ਨਹਿਰ) ਵੀ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਲੋਕ ਵਿੱਚ ਖੀਰ (ਦੁੱਧ) ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ। ਵੱਡੇ ਦਿਨ ਤੇ ਉਸ ਲੋਕ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਖੀਰ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਮਤਲਬ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਚਾਰ ਬਾਹਵਾਂ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਤੇ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸੋਸ਼ਲ ਵਰਕਰ ਹੋ, ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਨਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸੰਨਸ਼ੇ ਮਤਲਬ ਮਾਇਆ ਦਾ ਤੂਫਾਨ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਹੋ ਪਤਿਤ-ਪਾਵਨ ਆਓ, ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਾਰੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ

ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਤਿਤ-ਪਾਵਨ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਦੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਂਦੇ ਅਤੇ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਚਲਦਾ ਹੀ ਰਹੇਗਾ, ਇਸਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਮਿੱਠਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜਾ ਵੱਡਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਫਾਰਖਤੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਹੈ, ਪੜਾਈ ਨੂੰ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੋਇਆ ਫਾਰਖਤੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ, ਕਿੰਨੇ ਬੇਸਮਝ ਹਨ। ਜੇ ਅਕਲਮੰਦ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਸਹਿਜ ਹੀ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਦੁੱਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਉਹ ਫਰਨ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਰੀਏ, ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੋਗੇ ਤਾਂ ਮਿੱਤਰ ਸਬੰਧੀ ਆਦਿ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਿਨ-ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਤਿਆਰੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤਿਆਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਦੁਸਮਨੀ ਵੱਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਫਟ ਨਾਲ ਸਭ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਣ ਲੜਾਈ ਲੱਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਣੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਵੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇਰੀ ਲੀਲਾ। ਇਹ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਗਤਿ ਮਤ ਨਿਆਰੀ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਕਿੱਥੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ, ਕਿੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮਤ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਿਵਾਏ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਕੋਈ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। 100 ਪਰਸੈਂਟ ਪਵਿੱਤਰਤਾ - ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ 5000 ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਰਾਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ ? ਸੋ ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਨੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਰਮਣੀਕ ਸਨ। ਉਹ ਨਾਮ ਦੀ ਲਿਸਟ ਐਲਬਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਘਰ ਬਾਰ ਛੱਡ ਬਾਪ ਦੇ ਆਕੇ ਬਣੇ। ਇੱਕ ਦਮ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪਏ। ਅਜਿਹੀ ਪੱਕੀ ਭੱਠੀ ਸੀ ਜੋ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਆ ਨਾ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਤਾਂ ਫਿਰ ਨਾਮ ਜਰੂਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਕੁਝ ਸਰੰਡਰ ਕਰ ਦਿਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ - ਬਾਪ ਨੇ ਸਭ ਦੇ ਨਾਮ ਰੱਖੇ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਬੁਧੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਵੀਰ ਬਣ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਜੋ ਮਾਇਆ ਦਾ ਤੂਫਾਨ ਹਿਲਾ ਨਾ ਸਕੇ

2. ਅਕਲਮੰਦ ਬਣ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ ਸੱਚਾ-ਸੱਚਾ ਰੂਹਾਨੀ ਸੋਸ਼ਲ ਵਰਕਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨੀ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੰਕਲਪ ਰੂਪੀ ਬੀਜ ਨੂੰ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਸੂਭ ਭਾਵਨਾ ਭਰਪੂਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਭਵ :
ਜਿਵੇਂ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਿਖ ਦਾ ਸਾਰ ਬੀਜ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪੀ ਬੀਜ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ, ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੂਭ ਭਾਵਨਾ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸਰਵ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਨਿਰਬਲ ਨੂੰ ਬਲਵਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ, ਦੁੱਖੀ ਅਸ਼ਾਂਤ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਖੀ ਸ਼ਾਂਤ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਰਸ ਸਾਰ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋ, ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪੀ ਬੀਜ ਇਸ ਸਾਰ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਅਰਥਾਤ ਵਿਅਰਥ ਨਾ ਹੋ, ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਸਮਰਥ ਹੋ ਤੱਦ ਕਹਾਂਗੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਆਤਮਾ॥

ਸਲੋਗਨ:- ਮਾਇਆ ਦੇ ਝਮੇਲਿਆਂ ਤੋਂ ਘਬਰਾਉਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਪਰਮਾਤਮ ਮੇਲੇ ਦੀ ਮੌਜ ਮਨਾਉਂਦੇ ਰਹੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਅਤਿ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਅਧਾਰ ਕੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਪਵਿੱਤਰਤਾ। ਬਾਪ ਜੱਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਦਾ ਭਾਨ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਭਰਾ ਭੈਣ ਹੋਕੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਾਂਗੇ। ਇੱਕ- ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰ ਉਨਤੀ ਨੂੰ ਪਾਵਾਂਗੇ।
- ਗੀਤ:-** ਜਾਗ ਸਜਨੀਆਂ ਜਾਗ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿਚ ਸ੍ਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਫਿਰ ਗਿਆ। ਬਾਪ ਵੀ ਸ੍ਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ - ਇਹ ਹੈ ਸ੍ਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੈ ਸਾਈਲੈਂਸ ਤੇ। ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵਾ, ਹੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵ ਵਾਲਾ....ਪਤਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੌਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਕੌਣ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਸ੍ਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾ ਕੋਈ ਸ੍ਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਕਹਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਕਿੰਨਾ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਸ੍ਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਹੋ - ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਗੋਇਆ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਿਰੋਗੀ ਕਾਇਆ ਵੀ ਬਣਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸ੍ਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਗੀਤ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਗੀਤ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਹੀ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ, ਤਾਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਜੱਦ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਭਾਈ ਭੈਣ ਹੋ, ਹਰ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀ ਹੈ, ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਦਾ ਭਾਨ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਰਚਨਾ ਰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭਰਾ ਭੈਣ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਯਾਦ ਵੀ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹੋ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੇ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅੱਛਾ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ (ਟੀਚਰ) ਦੇ ਦੇਣਗੇ। ਉਹ ਆਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਕੇ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਖੋਲ ਦੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪੂਜਾ ਅਥਵਾ ਮੰਤਰ ਜੰਤਰ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਰੋਜ਼ ਆਕੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬੁਲਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ। ਬਾਪ ਨੇ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਭੈਣ ਭਰਾ ਬਣੇ ਹੋਣਗੇ। ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਦੇਵੇਂ ਭਰਾ ਭੈਣ ਹੋ ਰਹਾਂਗੇ, ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਾਂਗੇ। ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰ ਉਨਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਣਗੇ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਉਹ ਲੋਕ ਸਾਇੰਸ ਦੇ ਬਲ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਉੱਪਰ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਦੁਨੀਆਂ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਅਤਿ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਅਤਿ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਸਾਇੰਸ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਸਾਈਲੈਂਸ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਆਪ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਹੈ। ਇਸ ਸਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਰਮ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਜੇ ਮੇਰੇ ਭਗਤ ਅਰਥਾਤ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਪੂਜਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੀ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਟਾਈਮ ਤੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਵਾਂਗੇ ਫਿਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਬਹੁਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਈਏ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਮਹਿਮਾ

ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ..... ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸੰਪੂਰਨ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੱਦ ਸੰਪੂਰਨ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਦੀ ਹੈ ਤੱਦ ਹੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸੰਪੂਰਨ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਰੱਬ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸ੍ਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਬਾਪ ਆਇਆ ਸੀ, ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕੰਮਪੈਨਿਅਨ ਹੋਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ, ਇਹ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣੋ। ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰੱਬ ਕਹਿਣ, ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਰੱਬ ਤਾਂ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਹਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ।

ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਤੱਤਪਰ ਰਹੋ। ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਖੋਲ੍ਹੋ। ਇਸ ਵਰਗਾ ਮਹਾਨ ਪੁੰਨ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ, ਇਸ ਵਰਗਾ ਦਾਨ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਇਸਲਈ ਹੀ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਆਓ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਨਾਮ ਪਾਂਡਵ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਪੰਡਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੰਡੇ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ। ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਯਾਤਰਾ, ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਿਸਮਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪੂਜਯ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਸ਼ੇ ਆਦਿ ਹੋ ਤਾਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਾਡਲੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋ। ਇੱਕ ਦੇ ਹੀ ਢੇਰ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿਤੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੇ ਨਾਮ, ਕਿੰਨੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ। ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਅਸੀਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਏ ਸੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਡਾਪਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਅਡਾਪਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਪੇਤਰੇ ਪੇਤਰਿਆਂ ਹੋ ਗਏ। ਇੱਥੇ ਵਰਸਾ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਭਰਾ ਭੈਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਹੱਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਬਰੈਬਰ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤਿਆਗ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਰਾਜਸ੍ਵ ਅਸ਼ਵਮੇਧ ਯਗਿਆ ਰਚਿਆ ਸੀ ਫਿਰ ਰਾਜਾਈ ਦੇ ਲਈ ਸਤਯੁਗੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਹੀ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਗੋਟ ਖੁੱਲੇ ਸਨ। ਬੋਰਡ ਤੇ ਵੀ ਲਿਖ ਦੇ - ਸ੍ਰਗ ਦੇ ਦਵਾਰ ਕਿਵੇਂ ਖੁਲ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ - ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਏਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਹੋ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ। ਉਹ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਿਰ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਨੂਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਗਿਆਨ ਹੈ - ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ। ਪਰ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਵਾਂਗੇ। ਕੋਈ ਵਿਰਲੇ 7 ਰੇਜ਼ ਦਾ ਕੋਰਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, 7 ਰੇਜ਼ ਦੀ ਵੀ ਗੱਲ ਹੁਣ ਕੀ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਪਾਠ ਵੀ 7 ਦਿਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਸੱਤ ਦਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਕਿਚੜਾ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੀ ਗੰਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਕੱਢਣੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। 7 ਰੇਜ਼ ਦਾ ਕੋਰਸ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਕਿਸ ਨੂੰ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੀਰ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅੱਗੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਰੇਸ ਕਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਲਵਾਂਗੇ। ਕਈ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਤਿੱਖੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਪੁਆਇੰਟਸ, ਤਿਆਰ ਮਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਪ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭੈਣ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ। ਰੇਜ਼ ਆਕੇ ਕਥਾ ਕਰਕੇ ਜਾਓ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਜੇ 1250 ਵਰ੍ਹੇ ਚੱਲਿਆ। ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸੇ ਸ਼ਤ੍ਰੀਯ, ਵੈਸ਼ਯ, ਸ਼ੂਦਰ ਬਣੇ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੀ, ਅਸੀਂ ਸੇ ਦਾ ਅਰਥ ਕਿੰਨਾ ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਵੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਯਾਦ ਦੀ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੰਨਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਕ੍ਰਮਾਜੀਤ ਬਣ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਚਿੰਤਨ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਵੇਂ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਇੱਕ ਹੀ ਚਿੰਤਨ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ ਉੰਨਾ ਵਿਕ੍ਰਮਾਜੀਤ ਬਣ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਆਪਣਾ ਮੱਥਾ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਮੁੱਖ ਹੈ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੋ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਵੈਲਿਊਏਬਲ ਹੈ। ਤੁਫਾਨਾਂ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਤਕਲੀਫ ਆਏਗੀ, ਘਾਟਾ ਪਏਗਾ। ਪਰ ਬਾਪ ਦੀ

ਯਾਦ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਬੁੱਢਾ ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਆਦਿ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਸੇਕੇਂਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ! ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਥੋੜੀ ਰਾਜਾ ਬਣੇਗੇ। ਅਰੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋ! ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਓਨਾ (ਫਿਕਰ) ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕੀ ਸਭ ਥੋੜੀ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਪਾਉਣਗੇ? ਪੜ੍ਹਨ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ ਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਪਦ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਹ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਵੈਲਿਊਏਬਲ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਫਾਲਤੂ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗਵਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਤੂਫਾਨ ਆਉਣ, ਘਾਟਾ ਪਵੇ ਪਰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਹੀ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਿੰਤਨ ਨਾ ਚੱਲੇ। ਅਸੀਂ ਸੇ, ਸੇ ਹਮ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਹਾਣੀ ਬਹੁਤ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਣੀ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਦਾਤਾਪਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿੱਦਿਆ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਆਤਮਾ ਭਵ :

ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਲਕਸ਼ੇ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦਾਤਾ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬਣ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਦਾਤਾਪਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਆਤਮਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ ਅਤੇ ਜੋ ਸੰਪੰਨ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਂ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦਾਤਾ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ - ਦੇਣਾ ਹੀ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਭਾਵਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਰਵਿਘਣ, ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿੱਦਿਆ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਲਕਸ਼ੇ ਦੀ ਤਰਫ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਰਹੇ, ਉਹ ਲਕਸ਼ੇ ਹੈ ਬਿੰਦੂ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋ, ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਜੇਕਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਕਾਰਣ ਹੈ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਨਵੇਂ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਇਥੋਂ ਦੇ ਕਰਮਬੰਧਨੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰੋ। "

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਕਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵਾਹ-ਵਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਸਬ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਕਿੰਨਾ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਬਾਬਾ ਗਰੀਬ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵਾਹ-ਵਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵਾਹ ਗਰੀਬੀ ਵਾਹ! ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਦੋ ਰੋਟੀਆਂ ਖਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਹਬੱਚ (ਲਾਲਚ) ਨਹੀਂ। ਗਰੀਬ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਅਨਪੜ੍ਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਭੁੱਲਣ ਲਈ ਮੇਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਰੋਜ਼-ਰੋਜ਼ ਬੋਲਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੇ। ਆਤਮ-ਅਭਿਮਾਨੀ ਭਵ ਅਤੇ ਦੇਹੀ-ਅਭਿਮਾਨੀ ਭਵ.... ਅੱਖਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੇ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਲਿਆ, ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੁਣ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕੇਸ਼ ਸ਼ਰੀਰ ਜਿਤਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਧੰਦੇਧੇਰੀ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣ ਨਾਲ ਤਾਂ ਇੰਨੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਵਾਂਗ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਨਿਸ਼ਠਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਠਾ ਅੱਖਰ ਵੀ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਯਾਦ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਬੈਠੋ ਹੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੀ ਯਾਦ ਆਏਗਾ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੀ। ਤੂਫਾਨ ਆਉਣਗੇ ਜ਼ਰੂਰ ਫਿਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਆਉਣ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ-ਬੈਠੇ ਵੀ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਕਰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਇਹ ਹੀ ਤਾਂ ਯੁੱਧ ਹੈ। ਜਿੰਨੇ ਹਲਕੇ ਹੋਵੇਗੇ ਉਏ ਬੰਧਨ ਘੱਟ ਬਣਨਗੇ। ਪਹਿਲਾ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨਿਰਬੰਧਨ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਤਾਂ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਚੀਜ਼ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਹ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਧੇਗੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਬ ਨੂੰ ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹੀ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਆਦਿ ਸਬ ਕੁਝ ਉਹ ਹੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਵੇਂ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਬੰਧ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਇੰਨੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਪਰਲੈ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਸਰਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਹਨ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਉੱਚ ਕੁੱਲ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਹੋ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਲਬੰਧ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਕੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹੋ - ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਫਿਰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਨਰਕ। ਸਤਯੁੱਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ੍ਵਰਗ। ਇੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਘੇਰ ਹਨੂੰਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਧਨਵਾਨ ਜੋ ਹਨ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਥੇ ਹੀ ਸ੍ਵਰਗ ਹੈ। ਸ੍ਵਰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਜੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਕੋਈ ਧਰਮਰਾਜ ਪੂਰੀ ਵਿੱਚ ਸਜਾਵਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਭੋਗਣਗੇ। ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਜਾ ਹੋਵੇਗੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਗਰਭ ਵੀ ਮਹਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਦੁਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਗਰਭ ਜੇਲ੍ਹ ਹੈ ਜੋ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵੀ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਯਾਦ ਰਹੇ। ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਈਆਂ ਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਨਾਲ, ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਕਾਰਣ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਬਿਗਰ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਅਨਪੜ੍ਹ ਹਾਂ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਬਾ ਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸਭ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਆਦਿ ਲਈ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਇਹ ਸਭ ਖਲਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਟੁਕੜਾ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਹੈ। ਵਾਹ ਗਰੀਬੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ। ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਰੋਟੀ ਟੁਕੜਾ ਖਾਣਾ ਹੈ। ਹਬੱਚ (ਲਾਲਚ) ਨਹੀਂ। ਅੱਜਕਲ ਅਨਾਜ ਮਿਲਦਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਚੀਨੀ ਆਦਿ ਵੀ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਕਰਕੇ ਮਿਲੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੈਰਮਿੰਟ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੇਗੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਹਾਂ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਗੈਰਮਿੰਟ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮਿਲ ਕੇ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਟੋਲੀ ਭੇਜਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਾਫ਼ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਕਿ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਲਾਚਾਰੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਫਕੀਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੁੱਠੀ ਭਰਕੇ ਦੇ ਦੇਵੇਗਾ। ਗਰੀਬ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਦੇ ਦੇਵੇਗਾ ਚੀਨੀ ਆਦਿ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਯੋਗ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਕੋਈ ਕੰਮ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਕੰਮ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਯਾਦ ਨੂੰ ਉੱਡਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਰੁਸਤਮ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੜਦੀ ਹੈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਫਸਟਕਲਾਸ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਵੀ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਬੈਠਦੀ ਹੈ।

ਗੁਹਿਚਾਰੀ ਬੈਠਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਯੋਗ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ। ਗੁਹਿਚਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਸ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੱਡੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੱਚੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਪਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਧਿਆਨ ਤੋਂ ਵੀ ਗਿਆਨ ਚੰਗਾ। ਗਿਆਨ ਨਾਲੋਂ ਯਾਦ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਦੇ ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਫਾਲਤੂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੀ - ਕੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਮੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਧਿਆਨ ਕੋਈ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮਾਇਆ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੰਕਾਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਮੰਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਇਥੋਂ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਸੀ ਨਾ। ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਅਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਇੱਥੇ ਹੀ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਹੁਣ ਫਸਟਕਲਾਸ ਅਵੱਸਥਾ ਹੈ, ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਘੰਟੇ ਦੇ ਬਾਦ ਕੋਧ ਦਾ ਭੂਤ ਆਇਆ, ਖਤਮ। ਫਿਰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਭੁੱਲ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਸੁਧਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਦੇ ਘੜਿਆਲ - ਬਾਬਾ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਵੱਡੇ ਮਿੱਠੇ, ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਗੇ ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਤਾਂ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਵਾਂ। ਘੰਟੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਵਿਗੜ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਧ ਆਇਆ, ਸਾਰੀ ਕਮਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਹੁਣ - ਹੁਣ ਕਮਾਈ, ਹੁਣ - ਹੁਣ ਘਾਟਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਯਾਦ ਤੇ ਹੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਵੱਡਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਵੀ ਸਮਝ ਲਵੇ। ਪਰ ਮੈਂ ਜੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਹਾਂ, ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਜਾਨਣ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣ, ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਥੋੜੀ ਨਾ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਰਨ ਸਮੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰੱਬ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪਰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ ਕਿਉਂਕਿ ਯਥਾਰਥ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਨਾ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਆਦਿ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਆਏ ਕਿ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਸਤੋਗੁਣੀ ਸਨ। ਅੱਜ ਦੇ ਫਿਰ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਬੁੱਧੀ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪੂਜਾ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੇਗੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਹੈ ਜੋ ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਓ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬੜੀ ਭਾਰੀ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰੋਗੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਹੋ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਭੁੱਲਾ ਕੇ ਤੂਫਾਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਹੋ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਵੀ ਹੁਣ ਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦਾ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇਹ ਵੀ ਵੰਡਰ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ - ਇੱਕ ਹੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਾਫ ਪਾਰਟਨਰ ਜਾਂ ਬੱਚਾ ਆਦਿ ਕਲਯੁਗੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮਹੀਨ ਗੱਲ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫੁਲ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਅਨੁਭਵ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੰਸ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਬਗੁਲਾ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਖਿਆਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹਿੰਮਤ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦ ਮਿਲੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਈ ਤਾਂ ਵੇਖੇ ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਮਾਰਦੇ ਝਗੜਦੇ ਹਨ, ਅਵੱਸਥਾ ਉਹ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵੀ ਕਦੀ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦਾ ਖਿਆਲ ਨਾ ਆਏ। ਬਾਪ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਦੀ ਮਤ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨਾ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨੰਬਰਵਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ। ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਦੇ ਡਿਗਰੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸਭਾ ਦਾ ਕੀ ਕਾਇਦਾ ਹੈ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਹੈ, ਕਦੀ ਉਬਾਸੀ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ - ਅੱਗੇ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਵੀ ਝੂਟਕਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਬਾਸੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸਭਾ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ। ਪਰ ਕਈ ਬ੍ਰਹਮਣੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਧਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ - ਇੱਕ ਵਰਸ਼ਨਸ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਹੈ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਏ ਹਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਮੰਦਿਰਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਸ੍ਰਾਰਗ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ ਵੇਖਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਮੁੱਲ ਹੈ। ਅਸੂਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਾ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਨਾ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਰਜਾਈ ਕਿਵੇਂ ਲਵੇਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ਯ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਭੋਗ ਆਦਿ ਦੀ ਵੀ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਲੁਕ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਹਨ ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ, ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ। ਅਲਫ਼ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਂਗਲੀ ਨਾਲ ਵੀ ਇਵੇਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਆਤਮਾ

ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਮੇਰੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁੱਡਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੱਦ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹ ਬੋਰਡ ਲਿਖ ਦੇ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਸੋ ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਇੱਕ ਸੇਕੰਡ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ 21 ਜਨਮ ਲਈ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਲਗਾ ਦੇ, ਤਿੰਨ ਪੈਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਹਾਸਪਿਟਲ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਯਾਦ ਨਾਲ 21 ਜਨਮ ਲਈ ਨਿਰੋਗੀ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਸੂਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਕਰੋਗੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੂਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ। ਅੱਜ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਲੱਜਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਨ। ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਸੂਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹੋ ਨਾ। ਜਦ ਮਰਨਗੇ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ। ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਲਈ ਖਾਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਸੀ। ਇਹ ਸੂਰਗ ਗਿਆ। ਪਰ ਜਾਂਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾਟਕ ਜੱਦ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸਟੇਜ ਤੇ ਆਕੇ ਖੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲੜਾਈ ਵੀ ਤੱਦ ਲਗੇਗੀ ਜੱਦ ਸਾਰੇ ਐਕਟਰਸ ਇੱਥੇ ਆ ਜਾਣਗੇ ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਆਉਣਗੇ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਬਰਾਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੁਣ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਏ। ਹੁਣ ਇਸ ਜੁੱਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੱਪ ਪੁਰਾਣੀ ਖੱਲ ਛੱਡ ਨਵੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਖੱਲ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਲਵੋਗੇ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਿੰਨਾ ਖੂਬਸੂਰਤ ਹੈ, ਕਿੰਨੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਫਸਟਕਲਾਸ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਅਸੀਂ ਲਵਾਂਗੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸੜੀ ਹੋਈ ਛੀ - ਛੀ ਖੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਅਸੀਂ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ! ਇਸ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝੋ। ਜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਓ। ਕਹਿਣੀ, ਕਰਨੀ ਇੱਕ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੋ, ਦਿਲ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਜਿੰਨੀ - ਜਿੰਨੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰੋਗੇ ਉੰਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਵਾਲਯੂ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਧਨਵਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਆਤਮਾ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਬੋਲਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਕਹਣੀ ਅਤੇ ਕਰਨੀ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ।

2. ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਕਦਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਕਮਾਈ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਬਾਸੀ ਜਾਂ ਝੂਟਕਾ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾਮ - ਰੂਪ ਦੀ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਨ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਸਾਖਸ਼ੀਪਨ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੁਆਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਭਵ :

ਜੇ ਬੱਚੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਾਖਸ਼ੀ ਆਪੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਆਪ ਸਾਖਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸਾਖਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਥੀ ਆਪ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਹੈ ਉਹ ਸਫਲਤਾ ਮੂਰਤ ਵੀ ਆਪੇ ਬਣ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾ ਦੇਵੋ, ਝਲਕ ਵਿਖਾ ਦੇ ਪਰ ਆਪ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਾਥੀ ਹੋ ਗਏ - ਤਾਂ ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਕਿ ਪਾਉਣਾ ਸੀ ਸੋ ਪਾ ਲਿਤਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ - ਮਨ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਗਾਇਬ।

ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਬਣੋ

ਅੱਜ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਆਪਣੀਆਂ ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਦਾ ਮਿਲਣ ਮਨਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਗੰਗਾ ਸਾਗਰ ਦਾ ਮੇਲਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੀਆਂ ਗੰਗਾਵਾਂ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੰਗਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਦ੍ਰਿੜ ਨਿਸ਼ਚਾ ਅਤੇ ਨਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ, ਪਤਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਅਤੇ ਨਸ਼ੇ ਤੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਉਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੰਪੰਨ ਹੋਵੇ। ਸਾਰੀਆਂ ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਵਿਸ਼ਵ - ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ, ਵਰਦਾਨੀ ਅਤੇ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਰਹਿਮਦਿਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁੱਖ, ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੇਜ਼ਗਤੀ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਉਮੰਗ ਵੱਧਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੁੱਖੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣ ਕੇ ਰਹਿਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਨੇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸੁਖੀ ਬਣ ਜਾਣ। ਸੁੱਖ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਅੱਜ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। 50 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਸੇਵਾਸ਼੍ਰਮ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਆਵਾਜ਼ ਫਲਾਉਣ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪ ਤੋਂ ਅਪਣਾਏ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਠੀਕ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਿਖਰੇ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਵੀ ਬਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਣਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਹੁਣ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਵਿਧੀ ਵੀ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਸਾਧਨ ਵੀ ਕਈ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕੀਤੇ ਵੀ ਹਨ। ਸਵ - ਸਥਿਤੀ, ਸਵ - ਉਨਤੀ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਕੀ ਕੀ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਜਿਵੇਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਆਦਿ ਰਤਨਾਂ ਨੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਤੇ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ, ਸਮੇਂ - ਸੰਬੰਧ, ਦਿਨ - ਰਾਤ ਬਾਪ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਮੁਪਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਸਮੁਪਨ ਦੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਫਲਸਰੂਪ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵੇਖਿਆ। ਜੱਦ ਸੇਵਾ ਦਾ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ, ਦੋਨੋਂ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੇਖੀ। ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਵੇਖਦੇ ਸੀ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਸੀ? ਸਾਧਾਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਹੈ ਨਾ! ਦਾਦਾ ਹੈ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਸੀ? ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਇਵੇਂ ਕੀਤਾ ਨਾ? ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੇਖੀ, ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਗਏ, ਸਭ ਨੇ ਦੇਵੀਆਂ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ। ਦੇਵੀਆਂ ਆਈਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਹੀ ਸਭ ਦੇ ਬੋਲ ਸੁਣਦੇ, ਇਹ ਹੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਕਿ ਇਹ ਅਲੌਕਿਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਨਾ? ਇਹ ਦੇਵੀਆਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀ। ਤਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਆਰੇਪਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਰਹੀ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਆਰੇਪਨ ਦੀ, ਦੇਵੀ ਪਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਰਹੀ। ਹੁਣ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੀ ਝਲਕ ਅਤੇ ਫਲਕ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ, ਕਰਨਗੇ ਤੱਦ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦੇ ਨਗਾੜੇ ਵੱਜਣਗੇ। ਹੁਣ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਸਮੇਂ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ, ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ, ਨਿਰੰਤਰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਸਵਰੂਪ, ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ, ਨਿਰੰਤਰ ਸਾਖਸ਼ਾਤ ਬਾਪ - ਇਸ ਵਿਧੀ ਤੋਂ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਈ ਅਰਥਾਤ ਗੋਲਡਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਸਵਰੂਪ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ। ਜਿਵੇਂ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਖਸ਼ਾਤ ਦੇਵੀਆਂ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ, ਬੈਠਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵੀ, ਵੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵੀ। ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਹੁਣ ਇਹ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਉਣਾ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਈ ਜਾਂ ਵੇਖੀ? ਕੀ ਕਹੇਗੇ? ਆਪ ਸਭ ਦੀ ਵੀ ਗੋਲਡ ਜੁਬਲੀ ਹੋਈ ਨਾ। ਜਾਂ ਕੋਈ ਦੀ ਸਿਲਵਰ ਹੋਈ, ਕੋਈ ਦੀ ਤਾਮਬੇ ਦੀ ਹੋਈ? ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਹੋਈ। ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਉਣਾ ਅਰਥਾਤ ਨਿਰੰਤਰ ਗੋਲਡਨ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲਾ ਬਣਨਾ। ਹੁਣ ਚਲਦੇ ਫਿਰਦੇ ਇਸੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਚੱਲੇ ਕਿ ਮੈਂ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਹਾਂ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਸਮਰਥ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਰੂਪ ਜਾਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਰੂਪ ਵੀ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਈ ਮਤਲਬ ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਨੂੰ, ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਰਪਣ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਮੁਪਨ ਸਮਾਰੋਹ ਮਨਾਓ। ਆਪਣੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ - ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਤਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਮਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਸੰਬੰਧ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਲਗਾਓ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਆਪਣੀ ਉਣਤੀ ਦੀ ਗਿਫ਼ਟ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮੇਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰੋ। ਸ਼ਵਾਸ ਜਿਵੇਂ ਭਗਤ ਲੋਕ ਸ਼ਵਾਸ - ਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਜਪਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਸ਼ਵਾਸ - ਸ਼ਵਾਸ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲਗਨ ਹੋਵੇ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਹੋ। ਵਿਧਾਤਾ ਬਣੇ ਵਰਦਾਤਾ ਬਣੋ। ਨਿਰੰਤਰ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਬਣੋ। 4 ਘੰਟੇ ਤੋਂ

6 ਘੰਟੇ ਦੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਹੋ। ਹਰ ਘੜੀ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੁੱਧਿਤ ਕਰੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਵਿੱਚ ਸਵ ਕਲਿਆਣ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੱਦ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਸੇਕੰਡ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹੇਗੇ, ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਮਾਧਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਮੱਸਿਆ ਆਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਦੇਵੀ ਰੂਪ, ਸ਼ਕਤੀ ਰੂਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਏ ਹੋਏ ਪਤਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਾਲੇ ਵੀ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਜਿਗਿਆਸੂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਪਤਿਤ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ, ਇੰਨੇ ਸਮੱਸਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆਉਂਦੇ ਸਮਾਧਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਸੰਸਕਾਰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਓ। ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਇਮਰਜ਼ ਕਰੋ। ਇਸ ਸੰਸਕਾਰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਗਵਾਓ। ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹੱਦ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਗਵਾਓ। ਵਿਜਯੀਪਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਇਮਰਜ਼ ਕਰੋ। ਦੁਸ਼ਮਣ ਵਿਜਯੀ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪੇ ਹੀ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਧਿਤ ਕਰੋ। ਮਨਸਾ ਕਰੋ, ਭਾਵੇਂ ਵਾਚਾ ਕਰੋ, ਭਾਵੇਂ ਕਰਮਨਾ ਕਰੋ ਪਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚੱਲੋ। ਦਾਨ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਲੰਗਰ ਲਗਾਓ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੇਂ ਘੱਟ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ, ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੀ, ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ, ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ, ਸਭ ਦੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਟਕਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਠਿਕਾਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਭੇਜੋਗੇ ਨਾ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਤਾਂ ਦੇਵਾਂਗੇ ਨਾ! ਤਾਂ ਹੁਣ ਕਿੰਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਸੱਖਿਆ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ! ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇਣੀ ਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਓ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੇਵਾ ਖੂਬ ਖਾਓ। ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਮੇਵਾ ਨਹੀਂ ਖਾਓ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੇਵਾ, ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਜੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਸਕਾਰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਮਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਹੀ ਮੂਲ ਸੰਸਕਾਰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮੱਸਿਆ ਬਣਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਘ੍ਰਿਣਾ ਭਾਵ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਦਿਲਸ਼ਿਖਸਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਹੈ। ਸੰਸਕਾਰ ਉਹ ਹੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤਕ ਵੱਖ - ਕੱਖ ਸਮੇਂ ਤੇ ਇਮਰਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਮੂਲ ਸੰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਜੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮੱਸਿਆ ਬਣ ਕਰਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਲੱਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਲਗਾਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੰਸਕਾਰ ਦਾਤਾ, ਵਿਧਾਤਾ, ਵਰਦਾਤਾ ਦਾ ਇਮਰਜ਼ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਇਹ ਮਹਾਂਸੰਸਕਾਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪੇ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਸੰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਓ। ਪਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਫਲ ਦੇ, ਫਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਆਪੇ ਹੀ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਜੱਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਦੱਬ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚਣ ਦੀ ਫੁਰਸਤ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹਰ ਸੇਕੰਡ, ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹੇਗੇ ਤਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਲੰਗਰ ਉੱਠ ਜਾਏਗਾ, ਕਿਨਾਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਵਿਖਾਉਣ ਦੇ, ਬਾਪ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਸਹਾਰਾ ਬਣੇ ਤਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦਾ ਕਿਨਾਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਮੱਸ਼ਾ - ਹੁਣ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੋਚੋ, ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸੋਚੋ। ਭਾਵੇਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਦੇਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਫ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਦੇਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਦੇਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਸੰਗ ਤੋਂ ਦੇਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਦੇਵੇ, ਪਰ ਦੇਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਕਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਾਨ ਕਰੋ। ਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੇਣਾ, ਲੈਣਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮੱਸ਼ਿਆ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਕੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਮਨਾ ਲੀਤਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚੋ। ਸੇਵਾ ਦੇ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਹੁਣ ਨਵਾਂ ਮੇੜ ਲੋ। ਛੋਟਾ - ਵੱਡਾ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦਾ ਜਾਂ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਸਭ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਬਣੇ। ਸਮੱਸ਼ਿਆ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਵੀ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰੀਵਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਅਰਥਾਤ ਪਰਿਵਰਤਨ ਜੁਬਲੀ, ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਜੁਬਲੀ। ਅੱਛਾ।

ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸਮਰਥ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਰਦਾਨੀ, ਮਹਾਦਾਨੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਸਹਿਜ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਹਰ ਸਮੇਂ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਮੂਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ - ਅਜਿਹੇ ਰੀਅਲ ਗੋਲਡ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦੇ ਆਦਿ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ

ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੁਸ਼ੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਬਣਨ ਦਾ ਦੇਨੇ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰ੍ਹ ਹਨ। ਨਾਲ ਵੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਿੱਥੇ ਤਕ ਜੀਣਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਤੱਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸਾਥੀ ਬਣ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ

ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਬਣਨਾ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਦਾਨ ਆਦਿ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਜਨਮ ਹੋਇਆ, ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਨਾ। ਸਨੇਹ ਤੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਸਨੇਹ ਤੋਂ ਜਨਮ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਹੀ ਸਨੇਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਮਿਤ ਹੋ। ਜੇ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਪ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ। ਆਪ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਆਪ ਦੀ ਚਲਣ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਕਿ ਬਾਪ ਦਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਚਲਣ ਚਰਿਤ੍ਰ ਵਿਖਾਏ ਕਿਉਂਕਿ ਆਪ ਬਾਪ ਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਚਰਿਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਚਰਿਤ੍ਰ ਜੇ ਵੀ ਹੋਏ ਉਹ ਇਕਲੇ ਬਾਪ ਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗੋਪੀ ਵੱਲਭ ਅਤੇ ਗੋਪਿਕਾਵਾਂ ਦੇ ਹੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹਰ ਕਰਮ ਕੀਤਾ, ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਅੱਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ। ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣਾ ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਹੋਇਆ। ਅਜਿਹਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਆਪ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਕਦੇ ਵੀ “ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਰਹਾਂ” ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਬਾਪ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਗੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਿਆਗ ਦੇ ਫੱਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ, ਇਸਲਈ ਅੱਗੇ ਦਾ ਫੱਲ ਮਿਲਿਆ। ਨੰਬਰਵਨ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਹੀ ਬਣਿਆ। ਕਿਉਂ ਬਣਿਆ? ਅੱਗੇ ਰੱਖਣਾ ਅੱਗੇ ਹੋਣਾ, ਇਸ ਤਿਆਗ ਭਾਵ ਨਾਲ। ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਤਿਆਗ, ਵੈਭਵਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ, ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ। ਇਹ ਤਿਆਗ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤਿਆਗ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਭਾਨ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ। ਮੈਂ ਪਨ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ। ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਪਾਲਣਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਡਾਇਰੈਕਟ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਪਾਲਣਾ ਹੁਣ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਦੇ ਚਲੇ। ਵੈਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਾਂ ਹੋ ਗੀ। ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋ। ਆਦਿ ਤੋਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ, ਇਹ ਕੋਈ ਘੱਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾਨ ਤਾਂ ਸਭ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰੋ। ਜੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਹਾਦਾਨੀ ਹਨ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਮਹਾਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਪੂਜਯ ਪਨ ਵਿੱਚ, ਚਾਹੇ ਪੂਜਾਰੀ ਪਨ ਵਿੱਚ, ਸਾਰਾ ਕਲਪ ਮਹਾਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਲਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਹਾਨ ਰਿਹਾ ਨਾ। ਤਾਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਹਾਦਾਨੀ ਮਹਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਸਭ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਡੀ ਨਾ। ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਮਨਾਇਆ, ਸਭ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਤੇ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਨੇਹ ਦੀ ਮਾਲਾ ਤਾਂ ਤਿਆਗ ਹੈ ਨਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਮਾਲਾ, ਸੰਪੂਰਣ ਹੋਣ ਦੀ ਮਾਲਾ ਉਹ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਜਿੰਨਾ ਜੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸੰਪੂਰਨ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਮਝੇ ਮਣਕਾ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪੁਰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਨੇਹ ਦੀ ਮਾਲਾ ਤਾਂ ਪੱਕੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਨੇਹ ਦੀ ਮਾਲਾ ਦੇ ਮੋਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਅਮਰ ਹੈ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਮਾਰਕਸ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਮਾਲਾ ਤਿਆਗ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਨ ਅਰਥਾਤ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸਮੱਸਿਆ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਸਮੱਸਿਆ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕੀ ਲੈਕੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕੀ ਲੈ ਕਰਕੇ ਗਿਆ! ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਨਾ! ਸਮੱਸਿਆ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਮੱਸਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਚਪਨ ਦਾ ਖੇਲੂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਸਨ ਇਸਲਈ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਵਿਦਾਈ ਸਮਾਰੋਹ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਮਾਧਾਨ ਹੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਕੀ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਈ। ਗੋਲਡ ਹੋਣ ਦੀ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਈ। ਜੇ ਮੇਲਡ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜਿਸ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੇ, ਉਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੋਲਡ ਹੋਣਾ ਅਰਥਾਤ ਸਰਵ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਹੋਣਾ। ਸਭ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਫਿਰ ਵੀ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਮੀਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰ੍ਵਧਾਰੀ ਭਵ ਇਸ ਮਰਜੀਵਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਤਾ ਦਾ ਅਧਾਰ ਦੇ ਗੱਲਾਂ ਹਨ: 1-ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਰੋਪਕਾਰੀ ਰਹਿਣਾ। 2-ਬਾਲ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਰਹਿਣਾ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨੇ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਅਖੰਡ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿਸੀ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਰਥਾਤ ਸਵੱਛਤਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਖੰਡਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਪਕਾਰੀ ਹਨ ਇਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰ੍ਵਧਾਰੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮੀਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੰਕਲਪ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਸਭ ਖਜਾਨੇ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਭਵਿੱਖ ਉੱਚ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬੈਗਰ ਟੂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਗੋਲਡਨ ਸਪੂਨ ਇਨ ਮਾਊਥ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ?

ਉੱਤਰ:- ਇੱਕ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਦੂਜਾ, ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਜਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹੱਦ ਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਗੋਲਡਨ ਸਪੂਨ ਇਨ ਮਾਊਥ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਰਾਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਜੋ ਜਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਉੱਨਾ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿਕਿਲਏ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਹ ਬਾਪ ਨੇ ਖਾਸ ਫਰਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਤਲਬ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸ੍ਰਰਗ, ਅਮਰਪੁਰੀ। ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਲਈ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸ੍ਰਰਗ ਅਤੇ ਨਰਕ। ਫਲਾਣਾ ਸ੍ਰਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਸੀ ਨਾ। ਪਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਸਮਝ, ਨਹੀਂ ਸ੍ਰਰਗ - ਨਰਕ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਹਰ ਦਾ ਭਭਕਾ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਥੋੜੇ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਰੇਬਰ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬੈਗਰ ਟੂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਾਂਗੇ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਘਰ ਬਣਾਵਾਂਗੇ ਫਿਰ ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ... ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਰਵਾਏ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਬੜੇ ਉੱਚ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਹੈ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ। ਜੋ ਜਿੰਨਾ ਜਾਸਤੀ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਉੱਨਾ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲਵੇਗਾ। ਰਾਜਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈ ਫਿਰ ਰਾਜਾਈ ਚਲਾਉਣੀ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੋਲਡਨ ਸਪੂਨ ਇਨ ਮਾਊਥ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦਵਾਰਾ ਇਹ ਗੋਲਡਨ ਸਪੂਨ ਇਨ ਮਾਊਥ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਜੇ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵੀ ਰਾਜਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਨਮ ਮਿਲੇਗਾ। ਉਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹੱਦ ਦਾ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝੋ। ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਨੋਟ ਕਰੋ ਇਹ - ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਸੰਨਸ਼ੇ ਆਦਿ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਜਨਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਬੰਧਨ ਹਨ ਜੋ ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੇ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਪਾਸਟ ਦਾ ਕਰਮਬੰਧਨ। ਰਾਜੇ ਵੀ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬੜਾ ਕਰਮਬੰਧਨ ਕੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਯੋਗਬਲ ਦੀ ਰਚਨਾ। ਜਦ ਕਿ ਯੋਗਬਲ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੀ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ! ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਮਨ ਗੱਲ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਾਜੇ ਵੱਜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਢੇ ਤੋਂ ਬੱਚਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਹਾਤਮਾ ਤੋਂ ਵੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਾਸਤੀ ਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਹਾਤਮਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਰੀ ਲਾਈਫ ਬਿਤਾ ਕਰਕੇ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਇਸਲਈ ਮਹਾਤਮਾ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਮਹਾਤਮਾ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਮਹਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਸੱਚਾ ਮਹਾਤਮਾ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਘਰ ਪੁਰਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਵੇਂ ਘਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਮਾਰਬਲ ਆਦਿ ਦੇ ਘਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੈਨੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਉੱਚ ਕੁਲ ਦੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਉੱਚ ਕੁਲ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉੱਚ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੇ ਲਈ ਘਰ ਲੱਭਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਕੁਲ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਦਾ ਕੁਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਭ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਹੈ ਫੁਸਟ, ਪਿੱਛੇ ਹੈ ਸਰੀਰ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਦੇਹੀ -

ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਜਮਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਹੈ, ਕਿੰਨੇ ਖਿਆਲਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਦਾ ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਬਾਪ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣੇ ਹੋਰ ਕੀ ਜਾਨਣ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਇੰਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ - ਬ੍ਰਹਮਣੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਗੂੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਅਕਤ, ਉਹ ਅਵਿਅਕਤ। ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਫਿਰ ਅਵਿਅਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਜਿਹਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿੱਥੇ ਤੋਂ ਆਏ। ਬਾਪ ਆਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਰੂਰ ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਕਹਾਂਗੇ। ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਜਾ ਕੀ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਇੰਡੀਪੈਂਡੈਂਟ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਇੰਡੀਪੈਂਡੈਂਟ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਸ੍ਰਾਗ ਵੱਖ ਨਰਕ ਵੱਖ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਟੁਕੜਾ - ਟੁੱਕੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੱਦ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਉਹ ਲੋਕ ਫਿਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਇੱਥੇ ਮੁਸਲਮਾਨ, ਪਾਰਸੀ ਆਦਿ ਸਭ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਮੁਸਲਮਾਨ ਫਿਰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਬੈਠ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕਨਵਰਟ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹ ਫਿਰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਦੇਵਤਾ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਸੈਪਲਿੰਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕ੍ਰਿਸਚਨ, ਪਾਰਸੀ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੋਧੀ ਵੀ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੱਦ ਸਮੇਂ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਏਗਾ ਤੱਦ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਨਾਮ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਇੱਕ ਹੀ ਭਾਸ਼ਣ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਢੇਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆ ਜਾਵੇਗੀ ਸਾਡਾ ਸੱਚਾ ਧਰਮ ਇਹ ਹੈ। ਜੇ ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਸਭ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਸਹੀ ਨਾ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ।

ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੇ - ਸਚੇ ਪਾਂਡਵ ਹੋ, ਪਾਂਡਵ ਅਰਥਾਤ ਪੰਡੇ। ਉਹ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੰਡੇ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਟੇਬਲ ਕੁਰਸੀ ਆਦਿ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਦੇ ਹੋ ਸੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੇ ਲਈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਪੈਨਸਿਲ ਆਦਿ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੱਚੇ ਸਮਝਣਗੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਲਾਲ ਅੱਖਰ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਬਾ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ। ਇਹ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਸ ਭੂਤ ਦੇ ਵਸ ਮਤ ਹੋ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਬੜੀ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੀ। ਜੇ ਕੋਈ ਜਿੱਤ ਪਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸੁਖੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਰੱਬ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਕਾਰਦੀ ਹੈ - ਹੈ - ਓ ਬਾਬਾ! ਤਾਂ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਉਹ ਕੌਣ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਆਉਣਗੇ? ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਤੇ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਡਿਊਰੇਸ਼ਨ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜਾਨਣਗੇ ਨਾ। ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਲਈ। ਇਸ ਵਕਤ ਹੈ ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਅੰਤ। ਸਭ ਦੁਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਦਗਤੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ। ਸਭਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਬਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਘੇਰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਘੇਰ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਾਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੁਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਫਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੇਣ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਰੇਣ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਉਹ ਹੈ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਰ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ੇਭਨੀਕ ਹੰਸਮੁੱਖ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਫ਼ੀਚਰਜ਼ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਨਿਕਾਲ ਨਾ ਸਕਣ। ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਫ਼ੀਚਰਜ਼ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਯਾਦ ਆਈ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਸ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਨੂੰ, ਇਸ ਭੰਡੇਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਣੀ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਕਿਵੇਂ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਹਾਹਾਕਾਰ ਦੇ ਬਾਦ ਜੈ - ਜੈਕਾਰ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਜਿੱਤ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਰੁਦ੍ਰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇਕੇ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇਏ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਫੈਲਾਵ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਝਾੜ ਦੇ ਕਈ ਪੱਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਹੀ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫੈਲਾਵ ਹੈ। ਬੀਜ ਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ। ਬੀਜ ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਬੀਜ ਹੈ ਬਾਬਾ, ਇਸ ਝਾੜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ

ਹੋ। ਇਹ ਵਰੇਇਟੀ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਉਲਟਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ, ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ। ਉਹ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਸਭ ਦੇਹ ਦੇ ਧਰਮ ਛੱਡ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮਨੁੱਖ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ। ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਫਿਕਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਜਿਸਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਵਿਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਅਸਲ ਨੂੰ ਜਾਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਰੁਸਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਨਾਲ ਰੁੱਸਦੇ ਹਨ, ਅਰੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਲਗਾਓ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਬਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਅਸੀਂ ਘਰ ਆ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦਾ ਫਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਰਹੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ।
2. ਆਪਣੀ ਅਵੱਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਸ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਮਮਤਾਵ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬੰਧਨਾਂ ਦੇ ਪਿੰਜਰੇ ਨੂੰ ਤੋੜਕੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਟਰੱਸਟੀ ਭਵ: ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਬੰਧਨ ਹੀ ਪਿੰਜਰਾ ਹੈ। ਫਰਜ਼ ਅਦਾਈ ਵੀ ਨਿਮਿਤ ਮਾਤਰ ਨਿਭਾਉਣੀ ਹੈ, ਲਗਾਵ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਉਦੋਂ ਕਹਾਂਗੇ ਨਿਰਬੰਧਨ। ਜੇ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣਕੇ ਚਲਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਨਿਰਬੰਧਨ ਹਨ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰਾਪਨ ਹੈ ਤਾਂ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਹਨ। ਹੁਣ ਪਿੰਜਰੇ ਦੀ ਮੈਨਾ ਤੋਂ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣ ਗਏ ਇਸਲਈ ਕਿਤੇ ਜਰਾ ਵੀ ਬੰਧਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮਨ ਦਾ ਵੀ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ, ਕੀ ਕਰਾਂ, ਕਿਵੇਂ ਕਰਾਂ, ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ - ਇਹ ਵੀ ਮਨ ਦਾ ਬੰਧਨ ਹੈ। ਜਦ ਮਰਜੀਵਾ ਬਣ ਗਏ ਤਾਂ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਬੰਧਨ ਸਮਾਪਤ, ਸਦਾ ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਤਾਂ ਸਮੇਂ, ਬੋਲ ਸਭ ਆਪੇ ਹੀ ਬੱਚ ਜਾਣਗੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੁਜਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਜਯ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਪੂਜਯ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਪੂਜਯ ਬਣਾਉਣ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਹੜਾ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਤੁਹਾਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਕੇ ਹੀ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:- ਓਮ ਨਮੋ ਸਿਵਾਏ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ । ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਅੰਦਰ ਜੋ ਆਤਮਾ ਹੈ - ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਪਰੰਤੂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਪੁਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਂ ਜੋ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਹਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਹ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ, ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ! ਆਤਮਾ ਤੇ ਮੇਲ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚਾ ਹੈ। ਫਾਦਰ ਹੈ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੇਲ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਫੀਮੇਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੰਤੂ ਅਸਲ ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਕਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪਹਿਚਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੇਟੇ ਰੂਪ ਨਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਟੇ ਲਿੰਗ ਰੂਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ ਉਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰੇ, ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਨਾ। ਕਈ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਹੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਨ ਉਦੋਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣ ਸਕਣ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਗਿਆਨ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਰਾਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਪੰਤੂ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਕੌਣ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਿਰਫ ਚੰਗਾ - ਚੰਗਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇੰਨੇ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਨਾਸਤਿਕ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਗਿਆਨ ਦੀ ਸਮਝ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਹਾਲੇ ਅਸੀਂ ਪੁਜੀਏ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਸਭਦਾ ਪੁਜੀਏ ਹੈ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸੀਂ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਉਹ ਹਨ ਹੀ ਪੁਜੀਏ ਪਿਤਾ ਸ੍ਰੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਪਿਤਾਸ੍ਰੀ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਕੇ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਭਤੋਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਪੁਜੀਏ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪੁਜੀਏ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪੁਜਾਰੀ ਜਰੂਰ ਪੁਜਾਰੀ ਹੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਹਨ ਪੁਜਾਰੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਪੁਜੀਏ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਆਪਣੇ ਵਰਗੇ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪੂਜਾ ਛੁਡਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ। ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੁਜੀਯ ਤੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਪੁਜਾਰੀ ਤੋਂ ਪੁਜੀਯ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਜੀਯ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੁਜੀਯ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯੁਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪੁਜਾਰੀ ਤੋਂ ਪੁਜੀਯ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ ਸਭ ਦਾ ਪੁਜੀਯ। ਜੇ ਅਧਾਕਲਪ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਫਿਰ ਅਧਾਕਲਪ ਪੁਜੀਯ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੀ - ਪਹਿਲੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਸਮਝੋ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਾਪ ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਵਾਰੀ। ਉਸਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਵੀ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਆਏ ਹਨ। ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇੰਨੇ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਅੱਗੋ - ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦਿਲ ਨੂੰ ਜੱਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰੇਬਰ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਕਲਪ ਬਾਦ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਜੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਫਿਰ ਕਲਪ ਬਾਦ ਜਾਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਵੀ

ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਹੈ ਨਾ। ਯਾਦ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਲਾਈਫ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਸਥਾਈ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਟੱਡੀ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਟੱਡੀ ਪੂਰੀ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਜਾਵੋਗੇ - ਅੱਗ ਜਰੂਰ ਲਗੇਗੀ। ਤਿਆਰੀਆਂ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਗਰਮ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਅਟਕ ਅਜਿਹੀ ਪਾਉਂਦੇ ਜੋ ਲੜਾਈ ਜਰੂਰ ਲਗੇ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਆਫ਼ਿਕ ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੇਖੋਗੇ। ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਇੱਕ ਚਿੰਗਾਰੀ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੰਨੇ ਕਰੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਬੋਮਬਜ਼ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਮੌਤ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ ਤਾਂ ਬੋਮਬਜ਼ ਲਗਾ ਦਿੱਤੇ। ਭਾਵੀ ਸੀ ਨਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਬੋਮਬਜ਼ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਰੂਰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਭ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣ। ਸਭ ਪੁਕਾਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਹੋ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਆਓ। ਇਸ ਛੀ-ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚੱਲੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਹਨ ਦੋ - ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਸਭ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਦੁੱਖਧਾਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅਮਰਲੋਕ ਸੀ, ਫਿਰ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਫਿਰ ਅਮਰਲੋਕ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਕੋਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਉਸਨੂੰ ਅਮਰਲੋਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਅੱਖਰ ਹੈ ਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਜਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਰਟੇਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਓ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਜਾਂ ਰਾਜਾਈ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਤਾਂ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ - ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਨਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਮਨਮਨਾਭਵ, ਇਸਨੂੰ ਮੰਤਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਹੈ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਰਬ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਕਿਵੇਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਪਾਵੋਗੇ। ਉਸ ਵਕਤ ਤਾਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਕਰੇਗੀ ਸਾਡਾ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਬੁੱਢਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਨਵਾਂ ਲਵਾਂਗੇ। ਦੁਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾ ਛੁੱਟੇ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਡਾਕਟਰ ਦੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਆਦਿ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਕਦੇ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਿੰਦਾ ਰਹਿ ਕਰਕੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਮਿਹਨਤ। ਲੇਕਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਪਵੇ। ਮੁੱਖ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਹੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ - ਰਹਿੰਦੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਮੂਲਵਤਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਦੋ ਅਸੀਂ ਨਿਵਾਸੀ ਹਾਂ, ਉਹ ਹੀ ਸਾਡਾ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਲੈਣਗੇ।

ਮੁੱਖ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਕੀ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਭਗਵਾਨ ਮਿਲੇਗਾ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਕੀ ਦੇਣਗੇ? ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਹੀ ਵਰਸਾ ਦੇਣਗੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਯਥਾ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪ੍ਰਜਾ ਸਭ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਸਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 5000 ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ 84 ਜਨਮ ਲਵੋਗੇ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਨਾਲੈਜ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਟਪਕਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਨੇਕ ਵਾਰੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਲਿਆ ਸੀ ਫਿਰ ਲਵੋ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਮਿਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਾਖਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂਕਿ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲ ਜਾਵੇ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਵਿਚਾਰੇ ਸਾਰੇ ਘੇਰ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਉੱਚ ਸਮਝਣਗੇ। ਪਹਿਲੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਸੀ ਕੀ? ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫਲ ਮਿਲੇਗਾ। ਉਹ ਹੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਕਿਨਿਆਂ ਮਿੱਠੀਆਂ - ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬੁੱਢੀਆਂ ਆਦਿ ਲਈ ਵੀ ਸਹਿਜ ਕਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ

ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ। ਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਏ ਨਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ। ਬਸ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਕੇ ਹੀ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਆਉਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗ ਉਣਾਂ ਫਲ ਮਿਲੇਗਾ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ - ਚੱਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਬੋਝਾ ਉਤਾਰਨਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਯਾਦ ਚਾਹੀਦੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬਾਪ ਤਕਲੀਫ਼ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਤਕਲੀਫ਼ ਵੇਖੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਹੀ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌਖਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ - ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਭਾਵੇਂ ਯਾਦ ਤਾਂ ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਕਰਦੇ ਸੀ ਪਰ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਭਗਤੀ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪਹਿਚਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਬਾਪ ਖੁੱਦ ਹੀ ਆਕੇ ਪਹਿਚਾਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ। ਬਾਪ ਨੇ ਇਹ ਭਾਗੀਰਥ ਲਿਆ ਹੈ, ਭਾਗੀਰਥ ਵੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਬੈਠ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਸ ਭਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰਥ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਅਰਜੁਨ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਅਸਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਇਹ ਸਮਝ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਪੁਰੀ ਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਨੂਪੁਰੀ ਦੇ ਬਣਾਂਗੇ। ਵਿਸ਼ਨੂਪੁਰੀ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੀਏ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਜਿਸਮਾਨੀ ਢਿੱਡੀ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਨਾ ਰਹੇ, ਇਸਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇ। ਲੜਾਈ ਲੱਗ ਜਾਵੇ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਾਖਸ਼ੀ ਹੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।

2. ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਿੰਦੇ ਰਹਿ ਕਰਕੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਲਾਈਫ਼ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਸਟੱਡੀ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਾਸਟਰ ਰਚਿਅਤਾ ਦੀ ਸਟੇਜ ਦਵਾਰਾ ਆਪਦਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਪੂਰਨ ਯੋਗੀ ਭਵ:

ਮਾਸਟਰ ਰਚਤਾ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਆਪ ਦਾ ਇੱਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਮਹਾਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਆਪਦਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਗੇਟ ਖੁਲਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਦੱਸਦੇ ਹੋ, ਇਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਛੋਟੀ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਵੀ ਆਪਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਰੂਪ ਵਿਖਾਈ ਦੇ, ਹਾਏ - ਹਾਏ ਦੇ ਬਜਾਏ ਓਹੋ ਸ਼ਬਦ ਨਿਕਲੇ ਦੁਖ ਵੀ ਸੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ। ਦੁੱਖ - ਸੁੱਖ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਵੇ, ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਵੀ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸੁੱਖ ਦੇ ਦਿਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮਝਣ - ਤੱਦ ਕਹਾਂਗੇ ਸੰਪੂਰਨ ਯੋਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦਿਲਤਖਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਾਧਾਰਨ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨਾ ਅਰਥਾਤ ਧਰਨੀ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਰੱਖਣਾ।
